І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА ŠVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone:
BArclay 7-4125

РІК LXVII. Ч. 229. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ЛИСТОПАДА 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 30, 1960 No. 229. VOL. LXVII.

АЙЗЕНГАВЕР ЗАПОВІДАЄ ОХОРОНУ ІНТЕГРАЛЬНОСТИ ДОЛЯРА

ПРЕЗИДЕНТ ОПТИМІСТИЧНО ОЦІНЮЄ ПЕРЕГОВОРИ В БОННІ, ХОЧ НІМЕЧЧИНА ВІДМОВИЛАСЯ ОПЛАЧУВАТИ КОШТИ УТРИМУВАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІЙСЬК

Вашингтон. — Президент Айзенгавер заявив після вислухання звітів секретаря скарбу Роберта Б. Андерсона і підсекретаря в державному департаменті Даґлеса Діллона про конференцію в Бонні, що ЗДА „всіма засобами оборонятимуть вартість доляра". В політичних колах не знають, що це значить „всіми засабами", але при цій нагоді пригадують давнішу заяву секретаря скарбу, що до тих засобів може належати і поменшення числа американських військ в Західній Німеччині. Таку заяву склав Андерсон під час конференції з німецьким канцлером Аденауером. Німеччина відмовилась платити кошти утримування американських збройних сил, які річно виносять коло $600 мільйонів. Але Президент оптимістично дивиться на вислід переговорів в Бонні і заявив, що ті розмови були в загальному „корисні". Під час тих переговорів прийшло до порозуміння в таких справах: 1) Погодилися в тому, що безпека всього вільного світу вимагає „здорової фінансової системи". Цього вимагає також і економіка вільних держав. 2) Західня Німеччина погодилась з американським становищем, що треба в основі „поліпшити платничий баланс ЗДА із закордонними державами", це значить, що треба щось зробити, щоб ЗДА не мали занадто великого дефіциту в платничому бюджеті з закордонними країнами, бо коли ЗДА видаватимуть більше долярів за кордон, від тієї суми, що її дістають із закордону, то може бути захитана вартість доляра, а це було б катастрофою для вільного світу, бо доляр є основою фінансової системи у вільному світі. 3) Погодилися в Бонні на тому, що мають продовжувати переговори про різні проблеми, порушувані на конференції, крім справи утримування американського війська в Німеччині. 4) Західня Німеччина погодилась скасувати ті обмеження, які що досі існували в справі експорту американських рільничих продуктів до Німеччини. Так само прийшло до порозуміння в справі закупу деякої зброї і військового влаштування в ЗДА. — Білий Дім поінформував новообраного президента Джана Ф. Кеннеді про вислід розмов у Бонні. Андерсон розмовляв в цій справі з дорадником Кеннеді — Полом Г. Ніце. Президент Айзенгавер, висилаючи делеґацію до Бонну, заявив, що ЗДА не можуть дозволити собі на те, щоб їхній платничий бюджет був дефіцитовим, бо в останніх трьох роках цей недобір виносив коло $10 більйонів. Цей дефіцит виникає з того, що ЗДА видають великі суми на спільну оборону вільного світу проти комунізму. Европейські країни, в першу чергу Західня Німеччина, вже відбудували свої, війною понищені економіки, і тепер роблять конкуренцію американському експортові, та за здобуті доляри купують золото у ЗДА, і від 1957-го року із ЗДА відійшло до Европи $4.5 більй. золота. Американські запаси золота зменшились до $18 більйонів, а після закінчення світової війни вони виносили коло $24 більйонів. Зменшування резерв золота у ЗДА може захитати вартість доляра, і це потягнуло б за собою зменшення вартости інших валют, які є основані на долярових резервах. Тому ЗДА вимагають, щоб і інші країни взяли на себе тягар оборони вільного світу проти спільної комуністичної загрози. Представник Білого Дому заявив, що ЗДА старатимуться, щоб Західня Німеччина в цілості, або принаймні частинно, втримувала ті американські збройні сили, які находяться на її території. Західня Німеччина погодилась збільшити свої вплати до НАТО, які досі виносили 13%, а тепер мають становити 20%.

Департамент праці стверджує, що подружжя емеритів потребує місячно $220 до $280

Вашингтон. — Статистичне бюро при департаменті праці на основі дослідів у 20-ох містах устійнило, що подружжя емеритів у віці 65-ох і більше років на скромне життя потребує місячно від $220 до $280. Кошти прожитку одної родини емеритів в місті Гюзтоні, Тексас, виносять $2,641, а в Шикаґо $3,366. Бюро стверджує, що повищі суми не забезпечують „жадного люксусу" родинам емеритів, тільки дають їм дещо більше, ніж вимагають самі тільки консумційні потреби. Соціяльне забезпечення повним емеритам, це значить тим, які закінчили по 65 років пересічно виплачує старечі пенсії по $125 місячно. Урядовці бюра стверджують, що соціяльне забезпечення в старечих емеритурах виплачує тільки те, що є найконечніше згідно з мінімальними вимогами життя. Родина емеритів в Ню Йорку потребує на скромне життя $3,044, а емеритури двох членів родини не виносять деколи навіть половини.

АНДЕРСОН ЗВІТУЄ ПРЕЗИДЕНТОВІ

Президент Айзенгавер вітає секретаря скарбу Роберта Б. Андерсона, який прибув до Білого Дому, щоб скласти Президентові звіт із своєї поїздки до Західньої Німеччини й інших европейських країн в справі зменшення американських видатків на оборону цих держав.

Американські астронавти полетять в космічні простори в 1961 р.

Вашингтон. — Представники Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації заявили, що ЗДА напевно в 1961 році вишлють астронавтів в космічні простори. Невдача з ракетами по пробі з проєктом „Меркурій" в дні 21-го листопада не має більшого значення, і добре сталося, що вона сталася тепер, а не пізніше, коли в ракеті летіли б люди, бо тепер можна направити малий недогляд у функції ракети. Про справу висилання астронавтів у космічні простори говорили на пресовій конференції директор проєкту „Меркурій" Роберт Т. Ґілрут і шеф проєкту Редстави д-р Дж. Т. Кютнер, який сказав: „Ми щасливі, що ця невдача сталася тепер, коли ще не летить людина в кабінах при ракетах, бо тепер це вже не зможе трапитися людині". Остання невдача відбулася аж під час 61-го пробного лету ракет „Редстави", а 60 попередніх проб були безпечні.

Атомовий підводний човен — це „домінуюча зброя — твердить Рейборн

Сайоссет, Лонґ Айленд, Н. Й. — Директор окремого бюра морської зброї віце-адмірал Віллям Ф. Рейборн на пресовій конференції заявив, що атомовий підводний човен зайняв те місце серед модерної зброї, яке донедавна займав літак. Атомовий підводний човен став тепер „домінуючою зброєю" у веденні модерної війни. Досі атомові підводні човни мали наймодерніші нуклеарні ракети, які могли нищити ворожі предмети на віддалі 1.200 миль але вже в найближчому часі ця віддаль збільшиться вдвоє і виноситиме 2,500 миль. На думку адмірала Рейборна СССР не має такої зброї, якою міг би нищити атомові підводні човни, і не матиме її ще довгі роки. Адмірал Рейборн твердить, що найдешевший засіб не допустити до комуністичної атаки на ЗДА і вільний світ, — це продукувати якнайбільше атомових підводних човнів.

У Венесуелі введено виїмковий стан

Каракас. — 28-го листопада на надзвичайному засіданні кабінету міністрів ухвалено оголосити виїмковий стан тому, що вже четвертий день тривають демонстрації комуністів і другої лівої партії, яка називає себе соціялістичною. Досі під час демонстрацій вбито 5 осіб і коло 100 осіб поранено. Демонстранти хвалять Кастра і хотіли б завести такий самий режим і у Венесуелі. Це свідчить про те, що тими заворушеннями керують комуністи з Куби. Ворохобники перевертають авта, б'ють камінням шиби у вікнах та кидають каміння і фляшки на поліцистів, які послуговуються слізним газом та водою. Під час демонстрації кинено також одну бомбу на поліцію. Уряд наказав закрити публічні народні і середні школи, бо демонстрації почалися в двох середніх школах, а пізніше поширилися на інші школи. Між демонстрантами є найбільше нелітніх шкільних учнів.

БРИТІЙСЬКИЙ ДЕЛЕҐАТ НАТАВРУВАВ В ОН СОВЄТСЬКИЙ КОЛОНІЯЛІЗМ І НАЗВАВ МОСКВУ „НАЙБІЛЬШИМ ГНОБИТЕЛЕМ НАШОГО ЧАСУ"

Совєтський делеґат Зорін, наслідуючи Хрущова, протестував биттям кулака об стіл проти „встрявання у внутрішні совєтські справи"

Перед мужнім виступом англійського державного міністра і головного представника своєї країни в Об'єднаних Націях, Дейвіда Ормебі Горе, проти московського колоніялізму. Міністер Горе (зліва) має уважного слухача в особі канадського члена парляменту українського роду, д-ра П. Слогана, під час одного прийняття в О.Н. Посередині стоїть п-ні Ормебі Горе, дружина міністра.

Об'єднані Нації, Н. Й. — Під час першого дня дебати над переданими на розгляд Генеральної Асамблеї ОН резолюціями в справі ліквідації колоніялізму в світі, яку то дебату започатковано в понеділок 28 листопада ц. р., прийшло до гострого зудару між головою британської делеґації державним міністром Дейвідом Ормебі-Горе і совєтською делеґацією, очолюваною Валеріяном А. Зоріним. Відповідаючи на заяву Зоріна, який, мотивуючи совєтську резолюцію в справі скасування не тільки існуючих ще досі колоній, але й ліквідації опіки ОН над колишніми мандатними країнами, назвав західні держави в тому передусім Велику Британію загарбниками і грабіжниками, голова британської делеґації натаврував вдержувану до сьогодні совєтську колоніяльну систему і назвав росіян „найбільшими гнобителями нашого часу". Протиставляючи рекорд Великої Британії в уділенні права на самовизначення понад 500,000,000 людей із колишніх підлеглих їй територій, почавши від 1939 року, совєтським актам поневолення Ормебі-Горе ствердив, що в тому ж самому періоді, значить від 1939 року, Совєти інкорпорували насильно в склад Совєтського Союзу шість країн, в цілості або частинно, із населенням в кількості яких 22 мільйони душ, між ними три найновіші совєтські колонії в світі — Литву, Естонію і Латвію. „Крім цього — заявив далі Ормебі - Горе — Совєтський Союз поневолює під сучасну пору економічно, політично й мілітарно ще мільйони чоловіків і жінок в інших сусідніх країнах. Національні рухи в цих країнах започатковували безупинні спроби добитися незалежности і визволитися з-під російської контролі, але ж усі ці незалежницькі змагання були здушені". Нав'язуючи до совєтської колоніяльної політики в Центральній Азії, Ормебі - Горе ствердив, що ця політика виявилась в масових депортаціях населення і в безоглядному поневоленні різних національностей, і пригадав такі факти, як „ліквідацію" т. зв. Німецької Автономної Республіки, нищівну депортацію вольських німців „на схід", докорінне винищення кримських татар і населення т. зв. Чеченської автономної республіки, депортацію і винищення калмиків.

Під час цього вираховування здійснених Совєтами актів народовбивства совєтський делеґат до ОН Валеріян А. Зорін зірвався із свого місця і почав бити кулаками об стіл, до чого прилучилися ще й інші члени совєтської та сателітських делеґацій. Після того Зорін звернувся до представника Генеральної Асамблеї з домаганням натаврувати виступ британського делеґата за його „безпідставні обвинувачення" проти Совєтського Союзу, оправдуючися водночас із цим, що він, як голова совєтської делеґації, говорячи про західних колоніялістів, у своїй промові не згадував Великої Британії. Виступ британського делеґата назвав Зорін „недопустимим втручанням у внутрішні справи Совєтського Союзу" і намаганням „відновити" холодну війну". Відповідаючи на „протест" Зоріна, Ормебі-Горе ствердив, що і в совєтській резолюції й у промові Зоріна, британці й інші західні народи були визначені, як „грабіжники" і спричинники „безупинного вирізування" населення підлеглих їм країн.

Люмумба втік — конґолійська армія дістала наказ арештувати його

Леопольдвіль. — Перший конґолійський прем'єр Патріс Люмумба, центральна фігура конґолійського хаосу і головна підпора совєтських намагань скомунізувати Конґо, втік з свого дому, який впродовж останніх тижнів був окружений подвійним кордоном: військ ОН, які хоронили Люмумбу перед його арештуванням конґолійцями, та конґолійським військом, що пильнувало, щоб Люмумба не виїздив на місто і в край аґітувати проти тимчасового тамошнього військового правління. Люмумба висмикнувся з дому пізнім вечором в минулий понеділок, швидко всів до авта, що під'їхало під дім, і від'їхав з погашеними світлами авта в невідомому напрямку. Зрештою, подробиці втечі в різних відомостях різні. Конґолійські діячі з табору президента Касавубу і полковника Мобуту переконані, що дехто з керівних кіл місії Об'єднаних Націй в Леопольдвілі знав про плян втечі Люмумби і поміг до втечі. З кіл Люмумби поширено вістку, наче б то він поїхав на похорон своєї п'ятої дитини, малої дівчинки. Інші твердять, що він старається дістатись до вірних йому військ в провінції із столицею Стенлейвіль. Першу вістку про втечу Люмумби дістали Касавубу і Мобуту під час свого перебування по другому боці ріки Конґо в Бразавілі, столиці колишнього французького Конґа, де вони конферували з президентом провінції Катанґа Мойсе Чомбе. Полк. Мобуту видав наказ до конґолійської армії пошукувати за Люмумбою і арештувати його.

Москва знову погрожує у зв'язку з пляном атомового озброєння НАТО

Москва. — Московське радіо виступило гостро проти пляну генерала Лоріса Норстеда зробити з Організації Північно-атлянтійського пакту (НАТО) „четверту атомову великодержаву". Москва лякає, що коли б таке сталося, то західньо-німецькі „мілітаристи й реваншисти", діставши атомову зброю готові штовхнути світ в атомову війну. Пропозиція ген. Норстеда, підтримана безпосередньо генеральним секретарем НАТО Спаком та посередньо резолюцією Парляментарної конференції НАТО, що була переведена в минулому тижні, — буде обговорювана на з'їзді 15-х міністрів закордонних справ у Парижі 16 грудня ц. р. Одначе сенатор Фулбрайт, голова сенатської Комісії для закордонних зв'язків, який брав участь у згаданій парляментарній конференції в Парижі і разом з сен. Линдоном Джансоном нараджувався з керівними державними мужами Франції та Англії, висловив переконання, що цієї справи не можна буде поладнати вже в грудні цього року. Вона вимагає такої зміни американського законодавства, яка в свою чергу потребує довшого часу.

Кастро називає католицьких священиків „зрадниками і контрреволюціонерами"

Гавана. — Кубинський прем'єр Фідель Кастро, промовляючи на зборах студентів у Гаванському університеті, гостро атакував католицьких священиків і називав їх „контрреволюціонерами і зрадниками батьківщини", які працюють в церквах і школах проти його режиму. Кастро промовляв далеко поза північ з неділі на понеділок, а студенти підтримували його виступ проти Церкви вигуками: „Кастро, Кастро, дай добре священикам", або „Кастро, Кастро, вдар добре по сииі". Під час промови президента Гаванського університету майора Ролянда Кубелі, недалеко університету вибухли дві бомби. Кубеля перервав промову після вибуху бомби і сказав: „Ми призвичаєні до подібного шуму". Кастро гостро виступив проти університету Віллянеува, кажучи, що це є „університет сниів", скроплений кубинською кров'ю. На думку Кастра католицькі священики тримають із багатіями. Він сказав, що „деякі священики — це злочинці у священичих рясах". Мова Кастра нічим не різнилася від комуністичних оскаржувань священиків, хоч кубинський прем'єр твердив, що його „революція шанує релігійну волю кубинських громадян". Кастро хвалив того священика, який заснував організацію, якої не визнає Римокатолицька Церква.

„ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ" ВИЙШЛИ ДРУКОМ У СПІЛЬНОМУ ВИДАННІ УНС І НТШ

Джерзі Ситі. — Тут у друкарні „Свобода" та у спільному виданні Українського Народного Союзу і Наукового Товариства ім. Шевченка тількищо появилась друком чепурна книжечка „ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ", видана у сторіччя смерти Поета, що припадає в недалекому вже 1961-му році. Цією книжечкою обидві наші заслужені установи започаткували ряд інших Шевченківських видань. „Шевченкові думи і пісні" це книжечка „кишенькового" формату, що має 110 сторінок друку на доброякісному папері та містить, крім короткої біографічної статті про Шевченка, яку написав д-р Лука Луців, і кінцевих виснень, 26 поезій Шевченка: „Думи мої", „На вічну пам'ять Котляревському", „Перебендя", „До Основ'яненка", „Іван Підкова", „Кавказ", „Минають дні", „Мені однаково", „Садок вишневий", „В неволі тяжко", „Косар, „Сонце заходить", „Мені тринадцятий", „Іржавець", „І небо невмите", „Доля", „Марку Вовчку", „Ісаія", „Не нарікаю я", „Минули літа молодії" і „Заповіт", при чому з більших поезій, як „Гайдамаки", „Великий льох" та інші, подано тільки уривки. Оригінальність книжечки в тому, що вона двомовна, себто всі поезії в українському оригіналі на парнистих сторінках і зараз побіч, на непарнистих сторінках, в англійському перекладі так, що їх можна „рівночасно" читати в обидвох мовах. На початку книжки поміщено портрет Тараса Шевченка в молодому віці. Книжка подумана зокрема як лектура для нашої молоді в школах і дома. Частину тиражу книжечки випущено в твердій, полотняній оправі із золотим написом. Ціна книжки в твердій оправі $1.50, а в брошурованій оправі тільки один доляр. Книжечка своїм змістом і виглядом становитиме найкращий подарунок для нашої молоді з нагоди недалеких Свят, як і з нагоди 1961-го Шевченківського року. Тому що тираж книжки обмежений (надруковано тільки дві тисячі примірників), треба поспішати із замовленням, висилаючи його, разом з грішми на адресу „Свободи".

Йосиф Лисогір доповідав у Гартфорді про сучасний стан на Україні

Гартфорд, Конн. — В неділю 27 листопада в Гартфорді відбулися організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу коннектикатського стейту. Збори відкрив і ними проводив стейтовий голова УНСоюзу мґр. Іван Телюк. В зборах узяв участь заст. гол. предсідника УНСоюзу Йосиф Лисогір, який виголосив доповідь про актуальні проблеми Союзу та завдання, які стоять перед Відділами та округами УНСоюзу. Після доповіді заст. предсідника відбулася оживлена дискусія, в якій делеґати Відділів подавали свої спостереження та завваги відносно умов місцевої праці та можливостей дальшого розвитку. З уваги на недалеке закінчення цьогорічної кампанії за приєднання нових членів, присутні делеґати восьмох Відділів зобов'язалися в місяці грудні приєднати щонайменше 25 нових членів. Крім того ухвалено відвідати дальше віддалені Відділи та їм на місці допомогти збільшити членство й оживити діяльність. Це підмічено, як одно з основних завдань окружної союзової організації. Після окружних зборів, в окремому приміщенні відбулася доповідь П. Лисогора про його спостереження з недавньої поїздки по Україні. Перед чисельною публікою доповідач представив сучасний стан України, ілюструючи його розповіддю про свої зустрічі та розмови, як також і фільмами, які він накрутив під час своєї подорожі. Свою доповідь П. Лисогір доповнив відповідями на численні питання, які присутні поставили йому після доповіді. Збори відкрив, представивши доповідача, п. Василенко.

В АМЕРИЦІ

● **Нюйоркський щоденник „Геральд Трібюн"** у передовій статті пише про те, що часописи згадують прізвище брата новообраного президента — Роберта Кеннеді як кандидата на різні високі становища. Часопис гадає, що Джан Ф. Кеннеді, можливо, хоче знати, як зареаґує громадська опінія на ці поголоски, і пише від себе, що найкраще було б для президента-електа не починати свого урядування від номінації свого брата, який повинен наперед старатися про якийсь виборний пост, кандидуючи на сенатора, або конґресмена, а не користати з номінації свого брата.

● **Нюйоркська поліція** заарештувала людину, яка кілька місяців тому втекла зі шпиталю для умовохворих в Ню Йорку, і яка є запідозрена в тому, що вона підклала вже кілька бомб в неділі в тому місті, спричиняючи смерть одної особи і поранення 55 осіб. Заарештованому вдалося дістати таку працю, що він має до діла з вибуховими матеріялами і тому є оправдане підозріння, що це він робив і підкладав бомби в неділі в Ню Йорку.

● **Цього року** під час вільних днів у зв'язку з „Днем Подяки" на шляхах цієї країни згинуло 442 особи. Минулого року число смертних випадків виносило 445, а Крайова Рада Безпеки передбачала, що в автових катастрофах згине 460 осіб. Погода була гарна в більшості стейтів, тільки декуди була мряка.

● **Президентська Комісія Національних Цілей** повідомляє, що вона видасть свій звіт окремою книжкою, яка без обкладинок коштуватиме один доляр, а в гарній обкладинці $3.50. Цю комісію фінансували 8 приватних фундацій, і члени її були з обидвох партій. У звіті говориться про те, які цілі є перед ЗДА в найближчих десятьох роках.

● **Кубинський** президент Освальдо Дортікос Торрадо заявив, що він і Фідель Кастро не сподіваються, щоб новообраний американський президент Джан Ф. Кеннеді змінив політику у відношенні до Куби. Куба і надалі буде ще тісніше співпрацювати з державами комуністичного бльоку. „Ми не є оптимістами у відношенні до ЗДА", — казав кубинський президент.

У СВІТІ

● **Генеральний секретар Об'єднаних Націй** Даґ Гаммершилд перевів триденні наради з трьома колишніми президентами Генеральних Асамблей ОН. Членами тієї конференції були канадієць Лестер Пірсон, президент Генеральної Асамблеї з 1952 року, сіямський князь Ван Вайтакон, президент Асамблеї з 1956 року, і перуанець д-р Віктор Беляунде, минулорічний президент Асамблеї. Головною темою цих нарад була реформа Секретаріяту ОН, який знаходиться під постійним обстрілом збоку Москви.

● **Конґолійський міністер** внутрішніх справ Жозе Нусбаумер запевнив керівників місії Об'єднаних Націй в Конґо, що правління, очолюване шефом конґолійської армії полк. Мобуту не хоче „війни з Об'єднаними Націями" і що зробить все можливе, щоб не допустити до нової збройної сутички з військами ОН.

В Японії 2.500 студентів заснували нову студентську організацію, що її назвали „Мінґакурен" у противенстві до існуючої комуністичної організації студентів „Зенґакурен", яка опоганилась вуличними авантурами, що довели до відкликання відвідин през. Айзенгавера до Японії. Нова організація охоплює японських студентів, що обурені комуністичними насильницькими методами пропаґанди.

● **У Лондоні** відбувся з'їзд лікарів-спеціялістів недуг серця. Приявним був між іншими — славетній американський спеціяліст д-р Пол Дудлі Вайт з Бостону, персональний лікар през. Айзенгавера. Він твердив, що найбільше кандидатів на хворих серцевою недугою є амбітні молодші службовики, які стараються за своє службове підвищення і страшенне при цьому хвилюються.

● **Енюрин Бівен**, колишній заступник голови англійської Партії праці, який помер в липні ц. р., залишив маєток вартости понад $65,000. Вдова по померлому політикові старається через свого адвоката за зменшення великого спадкового податку.

● **Зоя Міронова**, совєтська делеґатка в Соціяльно-ґуманітарній і культурній Комісії Об'єднаних Націй обурювалась в минулому тижні на холодну війну, яка може довести до гарячої війни. Але вона вбачала всю вину в веденні пропаґанди расової ненависти „колоністами-імперіялістами" та в пропаґанді атомової зброї — і ні трішки вини у розпаленні холодної війни не признавала за Москвою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sun s, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Українська вільна наука

5-ті Загальні Збори Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Америці, які відбулись минулої неділі в Ню Йорку, кинули яскравий жмут світла на одну з найважливіших проблем української сучасности і майбутньости — на проблему української вільної науки, яка закована русифікаційною і марксистською політикою Москви в „самостійній" УССР і тому залежна виключно від творчих зусиль українських науковців у вільному світі. У звідомленнях членів Управи та у виступах дискутантів червоною ниткою тяглась журба за якнайкраще виконання місії, що її має вільна українська наука поза межами України. Дискусійними виявились різні другорядні питання внутрішньо - організаційного порядку, як ось, наприклад, взаємини між крайовими самостійними Товариствами НТШ і координуючим чинником генерального секретаря, — справа приймання звичайних та призначування дійсних членів Товариства, — рівень і спосіб проголошування доповідей у т. зв. „Просідінґс", — завдання обласних „Осередків праці" НТШ, спосіб приєднювання молодих наших науковців до активної праці в НТШ і т. і. Але бездискусійною була така центральна обговорювана на Зборах правда, як найтісніше пов'язання завдань вільної української науки з всією визвольницькою проблематикою України, однаково у заповненні прогалини, що їх створює окупаційна влада на Україні, як і спростовуванні фальшів, ширених про Україну в західніх наукових виданнях та шкільних підручниках. Недискусійним було ствердження, що найчисленніші і найкращі науковці не всилі виконати навіть в найменшій мірі покладеного на них завдання, якщо не підтримає їх у цьому ціле громадянство. Як висловився довголітній і новообраний президент НТШ в Америці — гріш є тією амуніцєю, що її має дати науковцям громадянство, щоб вони використали її для найкращого орудування своєю зброєю.

На тлі заторкуваних на Зборах великих і малих справ виявились, як це звичайно буває в кожній поважній справі, світла і тіні. Найсвітлішим моментом було ствердження приявности на Зборах не тільки дуже поважного збору понад 70-ох дійсних і звичайних членів Товариства, але й між ними та між прихильними гістьми — поважної скількости молодих наших науковців, чи-то вже з титулами професорів американських високих шкіл, чи таких, які мають замір присвятитись науковій кар'єрі. Скількість таких молодих науковців і високошкільних абсольвентів та студентів, які цікавляться осередками української вільної науки, безумовно замала. Науковий секретар НТШ з огірченням говорив про те, що на рідних землях ніхто нікого не „притягав" до НТШ, тільки молоді науковці самі туди линули. Можна було почути голоси, що у змінених відносинах може треба б змінити підхід до цієї проблеми і, черпаючи оптимізм з факту масової участи нашої молоді в американських високих школах та щораз більшого числа наших науковців у професорському складі університетів і коледжів Америки, таки „мобілізувати" молодшу ґенерацію на службу рідній вільній науці.

Найбільшою тінню на недільних Зборах була проблема фондів — саме тієї амуніції, що її рідне громадянство не постачає центрам нашої вільної науки. Проаналізовуючи дрібну суму прибутків за останніх 22 місяці — $36,984.40 і витрат — $34,478.73, — та прочитуючи уважно 27-сторінковий друкований діловий звіт, можна тільки дивуватись, що так багато зроблено за так мало засобів.

Кожне велике діло вимагає ентузіястів. НТШ мало за свою близько 90-річну історію багато - багато палких і жертвенних ентузіястів. Воно має їх і нині. Є надія, що вони будуть й тоді, коли прийде зміна варти. Від цього залежить добро вільної української науки і перемога правди про Україну — в Україні і поза нею.

Університет диверсії

Дня 17-го листопада ц. р. відбувалася у Москві в Колонній залі т. зв. Будинку спілок чергова совєтська пропаґандивно - показова імпреза — відкриття створеного за ініціятивою Хрущова і за рішенням совєтського уряду „університету дружби народів".

Не зважаючи на те, що совєтська пропаґандивна машина докладала всіх зусиль, щоб придати якнайбільше „помпезности" цій імпрезі, відкриття цього „університету" пройшло не надто урочисто, при дуже невеликій співучасті і репрезентантів азійсько - африканських і південно - американських народів і самих навіть студентів, для яких цей „університет" створено. У президії „урочистих зборів" з нагоди цього відкриття засіли здебільша самі тільки представники совєтської науки, партії й уряду і залю виповнили знову ж таки совєтські громадяни, науковці і студенти, і тільки невелика кількість чужоземної молоді. Хоч, згідно із широко розреклямованим пляном, цей „університет" мав би обслуговувати студентів із 59 країн, в президії зборів фіґурували і потім промовляли тільки представники Ґани, Індонезії, Індії, Бразилії й Куби. Від студентів промовляв один одинокий студент Ласіої Адамс Осунде з Ніґерії.

В усіх повідомленнях совєтської преси про відкриття цього „університету" не згадано ні словом, у яких приміщеннях він працюватиме, ані теж не подано скільки чужоземних студентів вписалося на студії в ньому. З повідомлень закордонних кореспондентів відомо тільки, що кількість записаних студентів не досягла навіть половини передбачуваного числа, значить не цілих 500 осіб. До того ж, головний континґент між цими студентами творять не так чужоземні юнаки, як самі ж таки совєтські студенти, що їх зігнано або й відряджено на цей „університет" для „едукації" своїх колеґ із Азії, Африки та Південної Америки. Факт наявности совєтських студентів у цьому університеті виявив сам Хрущов у своїй промові під час відкриття, заявляючи, що не було б ніякого „університету дружби", якби в ньому вчилися „лише іноземці".

Згідно з вітанням ЦК КПСС і ради міністрів СССР, переданим під час відкриття, завдання цього „університету дружби" — „готувати високо кваліфікованих інженерів, спеціялістів сільського господарства, вчителів, лікарів, економістів і спеціялістів з інших галузей науки і техніки". Знаючи комуністичну настанову і совєтську практику з дотеперішньою індоктринацією чужоземних студентів на совєтських університетах, ні в кого не буде сумніву, що цей університет — перший рік навчання в якому буде виповнений виключно навчанням російської мови — підготовлятиме не тільки прихильних для Совєтського Союзу фахівців у різних ділянках науки, але й кадри комуністичних пропаґандистів й активістів для підривної дії в країнах їхнього походження. Передбачаючи таку можливість цілком конкретних закидів, що цей „університет дружби" може бути „новим підступом" Совєтського Союзу, Нікіта Хрущов у своїй промові застерігся, що совєтські комуністи не будуть „нав'язувати" своїх поглядів нікому із студентів, бо, мовляв, „світогляд — справа суґубо добровільна", але водночас із цим підтверджив можливість неминучого зараження „хворобою комунізму", яка сьогодні шириться по всій земній кулі і „протиотрути" якій „покищо не винайдено".

Передбачаючи можливість такого „зараження комунізмом" більшість із узятих Совєтами до уваги країн не вислали своїх студентів на студії в цьому „університеті дружби", а уряди деяких, як наприклад, уряд Індії, заявили, що їхні студенти виїжджатимуть тільки за попередньою перевіркою, не зважаючи й на те, що совєтський уряд зобов'язався оплачувати не тільки кошти приїзду і від'їзду студентів, але і їхнє удержання та науку у Москві. Це свідчить, що й до цієї совєтської імпрези ставиться світ з оправданим недовір'ям.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

КНИЖКА, ЩО ТУРБУЄ

Американська Конституція має постанову, що президент іменує деяких високих урядовців „за порадою і згодою Сенату". Ця постанова дала титул, а історія одного такого іменування — стала змістом книжки, що від довгих місяців держиться на списку американських „бестселлерів" — найліпше продаваних книжок. Автор був через п'ятнадцять років репортером великих пресових аґенцій при Сенаті у Вашинґтоні і добре знає обставини, проблеми, ходи високої політики в столиці. Тому підтитул книжки: „повість з Вашинґтонської політики" набирає сили правдивости, а бодай правдоподібности чи можливости. Вся критика і навіть самі сенатори підкреслюють вірність образу в цій книжці. І власне, хоч книжка має безсумніву літературну вартість, для нас особливо цікаве те, що в ній такий автентичний образ політики між Білим Домом, тобто його принципальним мешканцем — президентом, і Сенатом; образ, якого не легко бачити із-зовні. Це картина американського демократичного процесу на найвищому поземі, включно з його людським елементом, людськими слабостями і силою, з характером, мораллю і т. д.

Президент іменує нового міністра закордонних справ, Роберта Леффінґвела, відомого пацифіста, ліберала і уґодовця у відношенні до Совєтів. Совєти далеко переґнали Америку в техніці і саме збираються перевести висадку на Місяці, то американська публічна опінія перестрашена й готова йти на уступки. Вона без застереження за те, щоб Сенат потвердив номінацію. За цим і преса, чимало сенаторів і навіть члени Найвищого Суду. Боб Манзон, провідник сенатської більшости — а вона в руках президентової партії — має за завдання перевести це потвердження, хоч знає, що не піде воно легко, бо Леффінґвел має противників між старими і впливовими сенаторами. Один з них, який має жаль до Леффінґвелла за те, що колись — тринадцять років тому — назвав його брехуном, згори заповідає спротив. За правилами справа йде на сенатську Комісію Закордонних Відносин, а далі до під-комісії для переведення переслухань. Там падуть питання від старого сенатора Кулі з Південної Кароляйни, щодо льояльности Леффінґвелла до американської держави і щодо його готовости поступатися Совєтам. Леффінґвелл теоретизує про те, що не можна допустити до війни, що він ніколи не запропонує війну... Але він не може, — або не хоче ясно сказати, як далеко пішов би на уступки, хоч видно, що пішов би далеко. Між свідками виступає один, якого відкрив сенатор Кулі і який твердить, що Леффінґвел, коли був викладачем на університеті, належав до комуністичного гуртка і втягав туди й цього свідка. В напруженій атмосфері — кандидат на міністра заперечує цьому, старається осмішити свідка, тимбільше, що щось з адресою не ясно і що один з мнимих учасників цього комуністичного гуртка Мортон, десь таємничо зникнув. Ця частина нагадує сенсаційний роман.

Головою під-комісії є молодий сенатор з Юта, Бріґем Ендерсон, який старається бути об'єктивним, але бачить, що справа неясна і відтягає засідання і рішення. Уся преса накидається на нього, навіть один сенатор, демагоґ Акерман, публічно критикує його і в тому співдіє з товариством „Комфорт" — Комітетом для дальших оферт у справі мира з Росією. Ендерсон під важким тиском опінії, преси, президента, навіть настрашеної дружини, бо вже й каміння летять у його вікна. Але він твердо йде до правди... Старий сенатор Кулі бавиться в детектива і відкриває свідка Мортона та намовляє його відкрити правду голові під-комісії Ендерсонові. Тепер Ендерсон переконаний, що Леффінґвелл брехав і заповідає поновне відкриття засідання, хоч сам мовчить про причину. Над ним счиняється буря... І тут починається інтрига. Суддя Найвищого Суду Дейвіс, який є за номінацією, впрошується до авта Ендерсона в дорозі до бюра, щоб вплинути на нього. Це йому не вдається, але висідаючи з авта, він знаходить знимку, яка випала зі старого жакета Ендерсона. Вона зі старих часів війни і чимось компромітує Ендерсона, здається через двозначну ситуацію, що каже догадуватись перверсії. Суддя Найвищого Суду дає цю знимку провідникові сенатської більшости, щоб той передав її президентові для вжитку проти Ендерсона. Президент покликує Ендерсона на конференцію, довідується про ревеляції свідка Мортона і нібито обіцює відкликати свою номінацію. Ендерсон вірить. Але президент вкладає знимку в конверту (з фірмою Білого Дому) і посилає демагогові Акерманові. Цей, очевидно, чуючи президента за собою, робить публічний вжиток із знимки. Ендерсон поповнює самогубство. Тоді змінюється сантимент у його користь. На комісії, а потім на пленумі Сенату драматичне голосування і Сенат не дає своєї „поради і згоди" на номінацію Леффінґвелла. Ця вістка йде у світ, але вона ще не остання цього вечора. Президент, який перебув уже дві атаки серця, схвильований умирає за своїм столом. Для тих, що остали, неначе „геппі енд", а по політичній лінії, делеґація, яка їде до Женеви на конференцію з Совєтами, тепер повна оптимізму, статочности й національної гідности.

Очевидно, цей коротенький зміст товстої на 614 сторінок книги, не може представити кольористично тла повісти з цікавими постаттями сенаторів, дипломатів, що заінтересовані в номінації так або інакше (совєтський Ташікоф, або невтраліст індус Крішна Кеґіл особливо маркантні) з особистими історіями і проблемами дієвих осіб, прийнятними, легкими інтриґами і т. д. Але це й не є суттєве. Цей короткий зміст не може теж віддати особливої моральної атмосфери політичної повісти, а вона саме цікава. Вона й каже турбуватись... Наперед — через цілу повість — може для створення інтимного, просто - людського настрою, тягнеться стиль розмов на найвищому рівні — між президентом і сенаторами, повний „гелл", „сан оф е ґан", яке залюбки вживає президент навіть на великому прийнятті преси, і т. п. Якось стягає воно вниз повагу найвищого уряду найбільшої в світі держави.. Але ще більш яскраво тягнеться через повість червоною ниткою релятивність етики й моральних засад усіх цих найвищих політиків, еманації американської суспільности. Єдиний беззастережний моральний і характерний тип — ідеаліст Ендерсон кінчає самогубством, неначе немає такому міця в цьому товаристві. А інші... Ось суддя Найвищого Суду, що сам неодного судив за шантаж, тепер сам його стосує, а обуреному Мансонові пояснює свою мораль: „Люди мусять робити те, що мусять. Я мушу робити те, що вважаю корисним для моєї країни..." А тойже Мансон, найбільший авторитет у Сенаті, поважна людина, що здобуває й пошану читача: він хоч обурений пропозицією Дейвіса передати знимку президентові, обурений, що суддя Найвищого Суду хоче шантажувати „найкращу людину, яка будь-коли була в Сенаті"... а всеж виконує прохання, діє неначе в якійсь грецькій трагедії, впряжений в біг подій, не все у згоді з етикою, якої можна б від нього очікувати. А сам президент... Колись Вилсон, президент і вчений, казав, що уряд президента, це місце найбільш самітньої людини на світі... Тут, ця сепарація від окруження неначе ставить президента за скобки конвенціональних засад моралі. Він готов „купувати" голоси сенаторів і раз питається Мансона: „За скільки можна купити Ендерсона?" бо ж „кожного можна купити"... „Гелл", обурюється Мансон: „Ендерсона не можна купити, ні мене, ні Нокса і може ще пару..." Він і сам непевний скільки таких, що їх не можна купити... А президент не тільки обдурює сенатора Ендерсона, але й шантажує його і то найпоганішим типом з усіх — Акерманом.

Критики підкреслюють як цікаво виведена в повісті дилема президента, коли він між добром справи і моральними засадами. А проте, президент у цій книзі нічим не доводить, що номінація Леффінґвелла така необхідна, але радше признає, що він попиратиме Леффінґвелла, бо він „зобов'язаний супроти нього". Він навіть хоче виправдати те, що його кандидат брехав на сенатській комісії тим, що він „хотів рятувати свою кар'єру, яку будував десять літ...". Навіть сенатори іноколи дивуються... Але їх провідник Мансон пояснює: „Яка ціль дивуватися? Як довго він уміє здобути 423 електорських голосів, не має сенсу дивуватися нічому..."

Так, не дивується ні критика повісти, ні читаюча публіка. Всі признають, що повість правдиво віддає дійсність високої політики в столиці і приймають цю дійсність без застережень, без занепокоєння. І здається, що те, що громадянство не тривожиться таким станом, може власне бути приводом до тривоги...

(юст)

ЯКБИ БАЖАТЬ ЧОГОСЬ...

Якби бажать чогось,
Якбо волить мені —
плисти б лебедею
по морю синьому,
об землю вдаритися
соколицею,
злетіть орлицею
по-під оболоки,
погнатись хвилею,
розбитись бурею
і понад берегом
заскиглить чайкою.

О. ЛЯТУРИНСЬКА

Євген Онацький

АРҐЕНТИНСЬКИЙ УРЯД І КОМУНІЗМ

На цю тему ввечорі 23-го листопада виголосив через радіовисильні і телевізійні стації Буенос Айресу одногодинну промову - дисертацію президент Арґентини д-р Артуро Фрондізі. Присутніми при тій промові, виголошеній з Урядової Палати, були не тільки всі члени уряду, не тільки численна група депутатів і сенаторів на чолі з головою палати репрезентантів професором Монхардіном і сенату д-ром Хозе Ґвідом, але й кардинал - примат Арґентини, архиєпископ Буенос Айресу Антоніо Каджано та архиєпископ Ля Пляти монсіньйор Ант. Пляса, які після промови висловили журналістам своє повне погодження із висловленими в промові тезами.

Арґентинський уряд в останніх часах розвинув досить енерґійну акцію на поборення комуністичного проникання в найрізноматніші сектори арґентинського життя, але в деяких колах арґентинського суспільства, а зокрема серед військових кол, ця акція видавалася не вистачально енерґійною і недавня, досить голосна криза, що, на щастя, проминула, не давши небезпечних наслідків, була викликана між іншим саме обвинуваченнями, що ніби сам уряд пересякнений про-комуністичними елементами. Не поминено в цих обвинуваченнях і самого президента, що був відомий, як людина досить лівих поглядів, і до того ж має братів, а в тому й ректора Буенос Айреського університету С. Фрондізі, що не ховають своїх комуністичних симпатій. Другий брат — лідер арґентиських троцькістів Фрондізі, ректор університету під час минулорічних маніфестацій проти закону про „вільну школу", що ним допускалося творення приватних релігійних (себто католицьких) шкіл, а в тому й католицьких університетів, не завагався ставати на чолі вуличних маніфестантів, головно студентів та учнів середніх шкіл, які, під'юджувані комуністами, голосно й галасно протестували проти навчання по школах католицької релігії...

Отже промова президента була скерована на вияснення позицій як усього уряду, так і самого президента щодо проваджeної в Арґентині комуністичної акції й урядової протиакції. У зв'язку з цим була зачеплена й справа загальної протиурядової акції, що в ній різні демократичні елементи виступають, як несвідоме знаряддя комуністичної пропаґанди. „Вся країна — казав А. Фрондізі, — знає про проникання комунізму і його розкладову акцію в різних суспільних верствах. Комунізм діє переважно в двох середовищах — серед студентства і серед робітництва, використовуючи неспокій молодости і важке життя робітників. Тут знаходить комунізм найбільше число своїх прихильників і пропаґандистів. Але не задовольняючись цими своїми улюбленими сферами діяння, комунізм не залишає без уваги й інші суспільні верстви. Його аґенти працюють не покладаючи рук, в усіх ділянках національного життя, і в цих своїх намаганнях обезброїти уряд, викликають найбільш суперечні проти нього обвинувачення. Його обвинувачують у тому, що він прокомуністичний, проімперіялістичний, проперoністичний, прокапіталістичний, — в залежності від того, в яких середовищах вони працюють, не зважаючи на те, наскільки ці обвинувачення самі собі суперечать. Більше того, поширюється твердження, що сам президент — комуніст, але одночасно, що він — знаряддя капіталістичних монополістів.

„Запевняють, що, шляхом макіявелістичної політики, — президент сприяє хаосові і анархії, але одночасно, що він заводить залізну диктатуру над народом і над країною, зловживаючи надзвичайними засобами охорони й репресій. Запевняють, що він ліквідує національну промисловість, але одночасно, що він накидає робітникам режим голоду й мізерії, щоб збагачувати промисловців. Запевняють, що він запровадив „вільну школу", щоб служити інтересам духовенства, але одночасно, що він сприяє геґемонії марксистів в студентському житті. І в цій кампанії, що систематично провадиться в різних верствах сусільного життя, в першій лінії знаходяться комуністи, які роблять усе можливе, щоб уряд не зміг здійснити свої політичні, економічні, суспільні й культурні пляни, що їх здійснення мало зробити однаково поможньою пропаґанду як комуністів, так і реакційного екстремізму..."

І далі президент А. Фрондізі стверджує:

„Уряд ані комуністичний, ані комунізуючий, ні пероністичний, ні перонізуючий, ані про-імперіялістичний. Уряд — національний... Ми будемо сильні й незалежні в міру того, поскільки наші національні інтереси стоятимуть у нас на першому пляні..."

Вияснивши національну ідеологію арґентинського уряду, д-р Фрондізі повернувся до характеристики комуністичної акції, ділячи її хронологічно на два періоди: до 1-го травня 1958 року і після цієї дати. Як леґально діюча партія, комуністи брали участь у виборах 1957 року, і їх трактовано нарівні з усіми іншими партіями. Коли уряд Визвольницької (антипероністичної) Революції ужив заходів проти комуністичного проникання в Арґентині, зробив це через Комітет Оборони Демократії, якого специфічна функція полягала в тому, щоб виявити розміри комуністичного руху, як явного, так і потаємного, але не переслідувати їх, поскільки б вони діяли в законних рямках. Отже, тоді комунізм йшов шляхом переконування, притримуючись законів.

Але після 1-го травня 1958 року комунізм в Арґентині різко змінив свою тактику. Комуністи зрозуміли, що новий уряд став на шлях суворо - національної політики і що ця політика має відродити економічне життя країни, забезпечуючи його населенню спокій і добробут. Вони розпочали негайно чисто революційну акцію, організуючи політичні страйки, підпалюючи нафтові джерела та проваддячи інші акції саботажу й терору.

Супроти цієї революційної акції, арґентинський уряд, — заявив д-р А. Фрондізі, — негайно вжив енерґійних заходів, забороняючи на всій території Арґентини комуністичну діяльність, як партії, так і її прибудівок. Тоді закрито понад 200 домівок комуністичних партій та зв'язаних з нею організацій; секвестровано величезні маси комуністичної пропаґанди в часописах і книжках, видалено з державної адміністрації урядовців комуністів. Арґентинський уряд ужив тоді всіх можливих заходів, що їх вимагали обставини, але, — додав д-р А. Фрондізі, — „я глибоко переконаний, що самі репресії не можуть стримати комуністичної інфільтрації. Світовий досвід це категорично стверджує". Тут д-р А. Фрондізі покликався на приклад Китаю, де розстріляно сотки тисяч людей, і один європейський журналіст, що був там присутній, писав: „Комуністів знищено. В Китаї не буде комунізму і за 1,000 років". Але 20 років пізніше в Китаї закоренилася комуністична диктатура. Другий приклад — повоєнна Італія, яка не переслідувала комуністів, а воліла відбудовувати економічне й культурне життя, і „геній італійської нації, глибоко релігійний й універсальний, виявився сильніший від усяких екстремізмів, які намагалися його розкласти", — додав д-р А. Фрондізі, щоб вияснити, що комунізмові сприяють насильства і мізерія, і що, навпаки, він сам

(Закінчення на стор. 7-ій)

Степан Женецький

УКРАЇНЦІ В ПОЛЬЩІ

(3)

Тут цікаво буде відмітити, що дуже незавидною була доля тих всіх домашніх москвофільських і комунофільських аґітаторів, які в часі переселенчих акцій, захвалювали одні „Мать Россію" (москвофіли), а другі комуністичний „рай" (комунофіли), і намовляли людей покидати свої прабатьківські пороги та виїздити на схід. Прибувши на місце переселення, майже всі вони мусіли утікати від своїх односельчан, бо ті, побачивши, у які комуністичні „ґаразди" вони їх запровадили, хотіли їх повбивати. Щоб оминути певної смерти від збаламучених і огірчених односельчан, вони потаємці, ночами повиїздили в інші терени СССР, і там живуть самотиною до сьогодні.

Коли дивитися на переселення українців із західніх областей на Схід, із загальноукраїнської перспективи, то воно, крім великих страждань переселюваних, аж так великої шкоди нам не наробило. Майже всіх переселенців із західніх областей розселено на українській території, серед українського населення, і вони для нас, як нації, не пропали. Змішавшися з гущею українського народу даного терену, вони посилили український стан посідання там, де їх поселено.

В одному випадку, це переселення відбилось навіть позитивно в загальноукраїнському балансі. Візьмім для прикладу українців з Лемківщини: на Схід переселилося багато лемків - москвофілів. Опинившись на Україні та серед українського народу, вони раз на завжди вилікувалися з того національного баламутства і майже всі стали свідомими українцями.

Але з другого боку, ці переселення заважили, здається, неґативно на дальшій долі тих українських західніх областей і їхніх мешканців: тими переселеннями пропріджено стан українського посідання на тих українських теренах, що може й стало однією з головних причин, що поляки пізніше виселили решту українців з тих земель на по-німецькі „земє одзискане". Якби там було залишилося все українське населення, то може поляки не були б важилися виселювати українців, бо їх там було б забагато, і це було б трудніше до переведення.

Виселення на „земє одзискане"

Та найбільша трагедія для тих наших українських західніх областей і їх мешканців настала тоді, коли польський комуно - імперіялістичний режим зарядив насильне виселення всіх українців з тих відвічних українських теренів на т. зв. „земє одзискане", тобто на ті землі, що їх Москва відібрала від німців і подарувала Польщі.

Роз'юшені збройною діяльністю УПА, з якою польський комуністичний режим не міг собі дати ради, поляки рішили, напевно за попередньою згодою Москви, вигнати всіх українців з тих українських західніх областей і переселити на по-німецькі землі.

Осінню, 1947-го року, настали страшні, прокляті дні для українців західніх областей Лемківщини, Холмщини і частини Підляшшя. В тих днях поляки перевели ганебного, насильного виселення всіх українців з наших західніх областей, які були під пануванням Польщі, на чужі, по-німецькі терени. До сіл наїздило польське військо, поліція і давали наказ всім українцям готовитися впродовж кількох годин до виїзду. На пакування майна давали людям іноколи тільки пів години. По селах настало правдиве пекло: плач дітей, голосіння жінок, стогін битих і катованих, які противилися наказові і не хотіли готовитися до виїзду. Тих, що ставили опір, польські посіпаки повиганяли з хати прикладами рушниць. Тих, що її і прикладами не можна було вигнати з рідних хат, стріляли на місці.

Наочний свідок, що пережив це виселення на Лемківщині, так розказує про цю польську дикунську акцію:

„І так позабирали люди своє добро, що хто міг захопити, посідали на вози, хто мав свої, а ті, що не мали своїх возів, посідали на чужі, і під плач дітей, голосіння жінок, проклонів в сторону Польщі й комуни та вигуки, лайки й удари прикладами по наших людях польських комуно - фашистів, рушили ми на захід, на ті прокляті „земє одзискане"...

„Але ще не виїхали ми за село, як наїхала орда довколишніх поляків на наші господарства і кинулася грабувати по наших хатах обстановку, залишки збіжжя, картоплі і все те, що ми мусіли покинути"...

Україна пережила наїзди багатьох диких азійських орд за час своєї довгої історії, але жадна з них не була такою дикою і такою жорстокою, як новітня, польська орда. Давні орди обрів, печенігів, половців, татарів, набігали на наш край, палили, руйнували, грабували населення, забирали людей в ясир, — але більшість народу залишали на місці. А новітня дика польська орда вирвала з коренем все українське населення з тих наших західніх областей і погнала всіх у страшний новітній польський ясир — на прокляті „земє одзискане".

Це виселення є найганебнішим злочином, який будь-коли один нарід вчинив на другім, і він буде вічною темною сторінкою в польській історії і вічною ганьбою для поляків. Цей злочин, що Польща поповнила над Лемківщиною, Холмщиною, і частиною Підляшшя, виселюючи насильно все українське населення з цих областей на чужі, понімецькі землі, підходить під назву народовбивства, бо цим актом поляки засудили на національну смерть сотки тисяч українців, які, розсіяні між польським населенням, мають через кілька поколінь винародовитися, сполячитися — значить вмерти як українці.

КІНЕЦЬ ДІЛО ХВАЛИТЬ! ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЩЕ ТІЛЬКИ ОДИН МІСЯЦЬ ДЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ЦЬОГОРІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ДОКЛАДІМО УСІХ ЗУСИЛЬ І СТАРАНЬ, ЩОБ ЩЕ У ЦЬОМУ МІСЯЦІ ДОСЯГНУТИ НАШУ МЕТУ — 75,000 ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік VI. ЛИСТОПАД 1960 Ч. 11 (68)

Дм. Галичин

УСПІХ ДЕЯКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Очевидно, що тут маємо на увазі допомогові організації. А коли мова про успіх, то ясним є, що в допомогових організаціях можна говорити про успіх на організаційному полі.

Щоб дізнатись, яким успіхом втішаються деякі допомогові організації, то найкраще заглянути до статистики, яка кожного року подає ріст поодиноких допомогових організацій. Така статистика виказує, що найбільшим успіхом на організаційному полі втішається одна допомогова організація, що носить назву „Помічної Асоціяції для Лютеранів" і яка справді організує та об'єднує головно лютеранів. Ця організація була заснована тільки в 1902-му році, одначе з кінцем 1959-го року мала вже аж 637,977 членів. Тимсамим, згадана організація, хоча була основана 8 років пізніше ніж УНСоюз, то одначе вона нараховує сьогодні приблизно 8 разів більше членів ніж наша організація.

Чому та яким обставинам завдячує вона такий свій успіх? Про те ми довідуємося з оголошення, яке появилося в жовтневому виданні „Фратернал Монітор". Отже, у минулому році ця організація мала аж 16 таких організаторів, які забезпечили членів на один або і більше мільйонів долярів. А коли брати до уваги загально всіх організаторів згаданої організації, то покажеться, що пересічна сума забезпечення, яка припадала на кожного з них, виносила $485,000. Приглянньмося тепер нашій праці, яку ми виконали на організаційному полі в нашій організації. У першій мірі треба ствердити, що в нашій організації ані один організатор не перейшов суми $200,000 в одному році. Дальше, пересічна сума забезпечення, яка припадала на кожного організатора, не виносила навіть $100,000.

Тут бачимо, що в нас є не тільки за мало організаторів, але що ці організатори забезпечують нових членів на малі суми. А забезпечуючи членів на малі суми, вони, очевидно, не можуть рівнятись організаторам згаданої лютеранської забезпеченевої інституції. Малі суми забезпечення потягають за собою меншу винагороду, а тим самим наші організатори кривдять не тільки свою організацію, але кривдять також і себе самих, бо не заробляють стільки, скільки вони могли б заробляти, якщоб забезпечували членів на вищі суми, ніж це тепер діється.

Запобігти тому можна тільки тоді, коли наші організатори викажуть більше праці, більше зусиль в тому, щоб не тільки приєднати більше членів, але також забезпечувати їх на вищі суми. До кінця року залишається вже тільки один місяць. Але це є місяць грудень, який дуже часто рішав про успіх чи неуспіх нашої організації. Наприклад, минулого року ми були зорганізували тільки в одному місяці грудні близько одну тисячу нових членів. Повторім ці наші зусилля і цього року, а можемо буди певні, що закінчимо цей 1960-ий рік з відповідним успіхом. Тому, очікуємо, у першій мірі, цього успіху від наших організаторів.

Ярослав Падох

НАШІ ГРУДНЕВІ ЗАВДАННЯ

Ранні посланці зими — приморозки та рвучкий вітер — скинули до долу рештки пожовклого листя й земля під їх ковром готовиться до зимового сну. Кінчається листопад й вже тільки три десятки коротких днів відділяють нас від нового, невідомого року. Ось-ось уже різдв'яні дзвони сповістять побожним мирянам нове Народження Ісуса, а з ним радість і короткий відпочинок після довгого трудящого року.

Така вже доля цивілізованої людини, що після довгої праці вона може дозволити тільки на коротке дозвілля. Навіть у осінь і зиму, коли земля закутана коврами опалого листя та пухнатого снігу, вона не може піти слідом за завмерлою природою, але мусить тягнути тачку своїх щоденних обов'язків без довшої задержки. Що й казати про наші союзові зобов'язання! Від них годі відірватися на один день чи тиждень, що вже говорити про місяці й роки. Цей рік, який саме кінчається, вказує на це. Він належить до мало успішних років в житті нашого Українського Народного Союзу, і мабуть так воно є тому, що багато з наших союзових діячів дозволили собі на задовгий відпочинок після минуло - річного великого ювілейного успіху нашої установи.

Та цей рік ще не закінчений. Перед нами все ще повний місяць, який може недобір змінити надвишкою, невдачу змінити в успіх. Тому не пізно ще тепер усвідомити собі наші завдання на місяць грудень. Коли зараз візьмемося до виконання тих завдань, й то громадою, а не поодинці, тоді „громада — великий чоловік" у цім єдиним, короткім місяці, може принести нам великий, заслужений успіх.

Жедемо на нових чемпіонів

З кінцем жовтня ми мали двох „сотників", які придбали нам у цім році по сто або й більше членів, 7-ох, які придбали щонайменше по 50 членів та 12-ть, які здобули не менше, як по 25 членів. Соткарі — це наші відомі союзові організатори Михайло Турко, секретар 63-го Відділу з Форд Сіті, Па., та наш постійний організатор мґр Іван Скочиляс із Филаделфії. П'ятдесятниками є головно радні й довголітні чемпіони Богдан Зорич з Торонта, Іван Одежинський з Филаделфії та Тарас Шпікула з Шикаґа; гол. контролер інж. Володимир Коссар з Вінніпеґу, відділовий секретар Володимир Цимбала з Монтреалю, та організатори Микола Дербуш з Міннеаполісу та Микола Ткачук із Шикаґа. Чемпіонами, які здобули бодай 25 членів є: Василь Колодій з Трой, Василь Никифорук з Н. Йорку, Михайло Семків з Шикаґа, Іван Пиндус з Сиракюз, інж. Дмитро Геча з Плейнфілду, Н. Дж., д-р Атанас Слюсарчук, Володимир Крушельницький та Петро Федик усі з Дітройту, Володимир Гавриляк з Рачестер, Іван Петрунцьо з Майнерсвил, Па., Петро Котельницький з Филаделфії та Володимир Запаранюк з Ютики.

Усіх разом 21 чемпіонів які вже на два місяці наперед перед кінцем року (в ці числа ще не враховано їх праці в листопаді) здобули для себе та для своїх Відділів почесне ім'я чемпіонів цьогорічної кампанії. Поза вичисленими особами є багато, які стали чемпіонами вже в місяці листопаді, хоч в час, коли пишуться ці рядки, підсумки за листопад ще не зведені, бо місяць ще не закінчений. Наприклад, вступили вже в тягу листопада в почесні ряди чемпіонів д-р Василь Вишиваний з Ню Йорку, Петро Головачук з Пасейку й напевно при замкненні місяця знайдуться ще й інші.

Наша велика організація із близько 500 Відділами не може обмежитися таким скромним числом чемпіонів. Ждемо на багато більше й кличемо Вас, Відділові Секретарі та Організатори, збільшити Ваші труди й доповнити Ваші здобутки, щоб п'ятдесятники стали в грудні сотниками, двацятп'ятники дійшли до п'ятдесятки. А ці, що їх не названо ні тут ,ні в почесних табелях, які поміщені в цій Трибуні УНСоюзу, щоб здобули собі, нехай і в останнім місяці, в цім останнім цьогорічнім штурмі, певне місце між найкращими працівниками великої нашої організації .

Жедемо на нових союзових діячів

В місяці грудні за статутом повинні відбутися у кожному Відділі річні загальні збори членів. На тих зборах загал членів повинен не тільки формально затвердити працю та перевибрати старий уряд Відділу, але також застановися над всією цьогорічною працею Відділу і його уряду та намітити працю на будучий рік та довгі роки, що перед нашою союзовою організацією. Першою найважнішою пробою життєздатности кожної організації є підготова до праці нового покоління. Подумати над тим хто з молодших від нас, скоріше, чи пізніше, перейме керму Відділом, підшукати тих молодших осіб й вишколити їх для їх пізнішої праці для нашої організації, а з нею для нашої української громади в цім краю, це є наш обов'язок супроти будучности не тільки наших Відділів, але також всієї організації. Тому поставмо цю справу на порядку нарад наших недалеких загальних річних зборів та сумлінно обговорім її.

Шукаймо в наших Відділах, а в потребі поза ними, притягаючи нових людей до Союзу, не тільки за майбутніми секретарями і предсідниками Відділів, але також за теперішніми організаторами які допомогли б секретарям організувати нових членів Часто дуже добрий секретар з приводу старости чи недуги не може якслід виконувати організаційної праці, тоді треба йому помочі й Відділи зроблять добре, коли до уряду доберуть ще окремого організатора, очевидно, коли зможуть підшукати відповідну особу. У мирній співпраці із секретарем такий органі-

(Продовження на стор 4-тій)

Степан Куропась

ЯК ПОЖВАВИТИ ЖИТТЯ УНСОЮЗУ?

Тема, яку я вибрав, широка і дискусійна. Так як на цю справу дивлюся я, не конче дивиться другий союзовець. Світ складається з різних людей, різного світогляду, розуму, віку, образовання. Союзовий світ теж є різноманітний, і всі ті різноманітні люди є для УНСоюзу потрібні, бо у вільній країні та в демократичній системі ми можемо вільно думати, не мусимо всі однаково поступати і не мусимо з усім погоджуватись.

Треба ствердити, що УНСоюз, як і інші українські союзи, зійшли тепер в Америці на другий а то й третій плян. Самі союзовці при допомозі не-союзовців згодилися з тим станом, самі далися зіпхати на задні рейки, стали в народному житті інертними. Вони прийняли свою нову ролю без протесту, на перший погляд навіть вдоволені своєю новою позицією. До слова в Америці прийшли люди, які сказали УНСоюзові, що його діло є асекурувати людей і збирати гроші для українських потреб в Америці і краю. Тих людей, про яких ніхто не знав, витягнули наверх самі ж таки союзовці. Союзовці а ніхто інший прийшли до них і просили тих нових варягів: „Прийдіть до нас панувати". І ті люди прийшли. Тому нема чого тепер нарікати.

А як було колись? УНСоюз від свого заснування в 1894 році мав все домінуючу ролю в Америці. Він все грав першу скрипку і без нього нічого не було, нічого не могло обійтися. Правда, і в часі росту УНСоюзу були сили, які хотіли зіпхати його на друге місце, але ті сили дістали відповідну відсіч. Вистачить прочитати видану в 40-ліття УНСоюзу Ювілейну книгу, додаткову ще видану з нагоди 50-ліття, щоб переконатися, що воно так було. Звичайно, ми не можемо дивуватися тим силам, що хотіли зіпхати УНСоюз на задні рейки. Вони діють у користь своїх організацій. Але УНСоюз все потрапив задержати провідну ролю серед українців в Америці. Тому було серед союзових відділів і громад життя, були імпрези, а не бездушні, нецікаві зібрання чи пікніки, від яких віє порожнечею. Мали колись союзові відділи і громади чим імпонувати. Їх каси збагачувались, але гроші в них не пліснілли, а йшли на справи до рідного краю, для стипендій, для сиріт, на будову домів, церков. Люди хотіли належати до такої організації, де було життя, були збори, дискусії, пляни, праця. Люди у проводі не мали високих студій, не мали дипломів, але мали „хлопський розум", вміли вдержати життя в союзових відділах. Вміли навіть як слід похорони і поминки справляти. Тепер таких речей нема. Механічно відпроваджують покійних, залежно від цього, скільки хто мав знайомих чи рідні. Тепер життя у відділах УНСоюзу підупало. Чому? Союзовці далися відштовхнути на задні позиції, а перші, долінуючі позиції, забрали ті люди і організації, в яких на думці своє власне „я", а не справа. У зв'язку з тим союзові відділи втратили програму, якою жили повних 50 років. Правда, сьогодні відділи не здали своїх позицій без опору. Та, на жаль, з браку консолідації між ними не мали сили опертися спокусі йти на відпочинок, хай хтось другий робить. А звісно, що люди, які йдуть на відпочинок чи на пенсію, довго не живуть. Бездіялля висилає їх на дальший спочинок, уже вічний.

Щоб відновити і оживити життя в УНСоюзі треба привернути йому його давню ролю, ролю домінуючого чинника в громаді. Тоді вони стануть світилом, до якого люди будуть горнутися, бо вони будуть імпонувати працею для громади, для членів і для України. Так як тепер справа стоїть, відділи УНСоюзу не мають чим імпонувати. Правда, є вимки, вони є в З'єдинених Державах, вони є в Канаді. Для привернення престижу відділам УНСоюзу мусять в першу чергу працювати головні урядовці. Відділові урядовці мусять теж зрозуміти, що їх підрядна роля в житті громади є перешкодою їх росту. Звичайні оголошення союзових зборів, мовляв, приходіть на збори і приводіть нових членів, нічого не дають і нікого на збори не приводять. Було колись.. як їхала до Америки стара іміграція. Тепер інший час настав і інші методи праці потрібні для росту УНСоюзу. До тих інших метод є давно випробувана метода ставити УНСоюз на перше місце в українському житті Америки. Це нам додасть відваги до праці і заімпонує українській громаді. Не вистачає тільки радити привернути життя у союзових відділах. Треба діяти! Треба урядовців, щоб розуміли своє призначення. Бездушні люди, які дбають лише про власне „я", повинні відійти. Надходять річні збори відділів УНСоюзу і там треба вибором відповідних урядників привернути УНСоюзові давній престиж. Коли цього не буде, відділи будуть нидіти, союзові патріоти сумувати а партійні експоненти — радіти.

ЕКЗЕКУТИВА БРАТЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ

Як свого часу інформовано, головний предсідник УНСоюзу Дмитро Галичин був переобраний до Екзекутиви Братерських організацій стейту Ню Джерзі на конгресі цієї організації, що відбувся 15-го жовтня в Атлантик Сіті. На фото: п'ятий (зліва) Д. Галичин, направо біля нього Роберт Шуман, голова стейтового Конгресу, а перший справа — Волтер Раґленд, голова Крайового Конгресу Братерських Організацій, до Екзекутиви якого належить також Д. Галичин.

276-ий Відділ УНСоюзу в Ембридж відзначив своє 50-річчя

Ембридж, Па. — Братство св. о. Миколая, місцевий 276-й Відділ Українського Народного Союзу відзначив у неділю, 20-го листопада ц. р., 50-річчя свого існування і праці. З цієї нагоди відбувся в авдиторії церкви св. Володимира Ювілейний Бенкет, в якому взяв участь, як головний промовець, предсідник УНСоюзу Дмитро Галичин. Бенкет започаткував молитвою місцеукраїнський православний парох, відомий автор ряду праць на церковні і релігійні теми о. М. Федорович, а відкрив імпрезу голова Відділу-Ювілята Захарій Коваль, після чого секретар Відділу, п. С. Іваницький, відчитав перший протокол Б-тва з березня 1910-го року. Д. Галичин, на закінчення своєї промови, між іншим ґратулював Відділові за вшанування свого 50-річчя не тільки ювілейним бенкетом, але й приєднанням 25 нових членів. Довгий ряд привітань для Відділу з нагоди ювілею започаткував посадник міста і сам член цього Відділу-Ювілята п. В. Панек, а його продовжували: головний радний Андрій Джула, колишня заступниця гол. предсідника УНС і відома діячка п-ні Марія Малевич, шеф міської поліції Чарлз Буріч, що є сербського роду, п. Фук, що був упродовж 26 років секретарем Відділу, керівник місцевої української радіопрограми та відомий діяч п. М. Комічак, б. секретар Відділу п. Осип Білик, рекордовий секретар Відділу Осип Прокопович, відомий місцевий діяч, б. голова Окружного Комітету Відділів УНС Зах. Пенсилвенії і голова Філії УКК п. М. Шибінський, представники інших місцевих Відділів УНСоюзу, як і представники Відділів УРСоюзу і „Народної Помочі". Тостмайстром тієї вдалої імпрези, яку закінчено молитвою, проведеною веч. о. М. Федоровичем, був п. М. Скрабут.

Микола Давискиба перевибраний на голову Окружного Союзового Комітету стейті Массачусетс

Бостон, Масс. — В неділю, 20-го листопада, тут відбулися Загальні Збори массачуетського Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, в яких то взяли участь містопредсідник УНСоюзу Йосип Лисогір із Ню Йорку, та місцеві головні радні Микола Давискиба та адв. Анна Чопик. Після складення звітів Управою та уділення їй абсолюторії, збори перевибрали на голову Окружного Комітету гол. радного Миколу Давискибу. Крім нього, до Управи ввійшли М. Кисіль — заступник, адв. Анна Чопик — фін. секретар, Д. Миколенко — рек. секретар, С. Бурий — касир, та І. Галонзка, В. Мигован та Щебарович — контролери. Зборами проводив п. М. Давискиба, який окремо пошанував пам'ять члена Управи О. Комітету бл. п. Михайла Кисіля, активного союзового та громадянського діяча. На зборах виголосив довшу доповідь містопредсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, який підмітив найважніші завдання Українського Народного Союзу на місцях, по відділах, і зреферував усі важливі зміни та поліпшення, що їх впровадили у забезпеченеву ділянку УНСоюзу остання конвенція та річні сесії Головного Уряду. Забирала голос також до порушеної П. Лисогіром теми головна радна А. Чопик, яка зладила на ці Збори виставку союзових видань. Після оживленої дискусії, приявні схвалили доложити всіх старань до того, щоби видатно збільшити число членів своїх відділів ще в цьому році. Після цього П. Лисогір висвітлив фільми зі свого недавнього побуту на Україні та розповів приявним про свої враження з поїздки по країні своїх батьків, в якій йому вдалося бути щойно вперше. Приявних на Зборах було понад 100 осіб, в тому численні делеґати з усіх п'ятьох відділів Округи.

Іван Кокольський перевибраний на голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу на стейт Ровд Айленд

Вунсакет, Р. І. — В цій місцевості відбулися в неділю 20-го листопада ц. р. річні загальні збори Відділів УНСоюзу стейту Ровд Айленд. На зборах, після звітування членів управи та уділення їм абсолюторії, обрано нову управу, яку очолив відомий союзовий діяч, довголітній головний радний УНСоюзу, Іван Кокольський. До управи ввійшли: Юрій Тренкель і Володимир Любінський — містоголови, Степан Бардачевський — секретар, Дмитро Лободяк — касир, та Іван Лаба, Ярослав Кіндофорський і Михайло Попович — контролери. Після цього приявні вислухали довшої доповіді головного секретаря УНСоюзу, д-ра Яр. Падоха, який звітував про поточну працю Головної канцелярії та завдання Відділів зокрема на полі організації нових членів. Доповідач з'ясував численні й дуже важливі полегші, які ввів УНСоюз на останній конвенції та двох річних засіданнях Головного Уряду, які то дають змогу, практично беручи, майже всім нашим громадянам, крім дуже старих, здобути в УНСоюзі повне й майже необмежене забезпечення, бо до висоти 100,000 долярів, на найкращих умовах. Зокрема гол. секретар підкреслив вагу достаточного забезпечення й потребу для кожного піднести своє забезпечення в міру збільшення прибутків забезпеченого та видатків і потреб його родини. 500 чи 1,000 долярові грамоти вже нікому не вистарчають, а у широкому американському світі справжнє забезпечення зачинається від 5 і 10 тисячних грамот. Приявні делеґати Відділів зобов'язалися перевести в життя інструкції та завваги доповідача, а зокрема здобути до кінця року бодай стільки членів, скільки вони здобули в минулім, ювілейнім році УНСоюзу. Зборами провадив вправно Іван Кокольський, протоколував С. Бардачевський. В зборах взяли участь численні представники 7-ох Відділів округи; не було відпоручників тільки від найменшого Відділу округи з Кромптон.

А. Драган

ПЕРЕКОНЛИВИЙ БАЛЯНС

З поняттям балянсу зв'язані, звичайно, фінансові підсумки у якомусь періоді часу, найчастіше з кінцем року. У цьому випадку маємо на думці деякі інші підсумки і робимо їх на один місяць перед закінченням року з виразною думкою: заохотити цим балянсом нашу громаду, щоб вона упродовж одного місяця, який ще залишається до кінця року, поліпшила інший балянс, який від неї у першу чергу залежить.

Конкретно маємо на думці балянс тієї праці, яку Український Народний Союз виконує додатково до своїх статутово - забезпеченевих завдань, яку виконує тому, що він є справді український і якої не виконає за нього ніхто інший. Засяг тієї „додаткової" праці, яка для нас, українців, може бути важливішими за мільйони, дуже великий, але в короткій статті ми обмежимось головно до деяких важливіших видавничих досягнень УНСоюзу впродовж минулих одинадцяти місяців цього року.

Упродовж року УНСоюз продовжував, очевидно, видавання своїх періодичних публікацій: українського щоденника „Свобода", англомовного „Українського Тижневика" і дитячого місячника „Веселка". Вартість і роля цих публікацій, що без — як кажуть — моральної і матеріяльної піддержки УНСоюзу та його членства не могли б існувати відома вже не від сьогодні. Без пересади можна б поставити реторичний запит: де була б, як виглядала б і що вдіяла б наша американсько-українська спільнота без цих рішальних для її розвитку, організації, виховання і репрезентації видань!? Уже самі ці періодичні публікаці могли б послужити одним з найбільш переконливих арґументів в користь Українського Народного Союзу, себто поголовного членства в ньому кожного нашого громадянина.

Тим часом, на цих періодиках видавнича праця УНСоюзу далеко не вичерпується. Навпаки, вони є радше базою для діяльности, що практично надає УНСоюзові характеру величезного, як на наші умови, видавничого концерну, що не має собі рівного між іншими етнічними групами. Приглянньмося бодай коротко тому додатковому видавничому балянсові УНСоюзу в цьому році.

У березні ц. р. випущено друком повість Івана Смолія: „У Зеленому Підгір'ї", яку наша безстороння критика однодушно визнала за одне з найкращих наших літературних видань, як щодо змісту, так і оформлення книжки. Половина тиражу тієї книжки вже є в руках читачів і її також зараховано до „найліпше продаваних" українських книжок.

Негайно після випуску тієї книжки, почалася інтенсивна підготова дальших видань, що саме тепер здійснюються. І так:

З кінцем листопада вийшла з друку чепурна книжечка: „ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ". Це у зв'язку з широкою акцією вшанувати пам'ять Тараса Шевченка у 100-річчя його смерти, що припадає в 1961-му році. У книжці, що має 112 сторінок, надруковано, крім короткого життєпису Шевченка, 26 поезій Шевченка в українському оригіналі та англійському перекладі, в той спосіб, що на паристих сторінках є український, а на непаристих англійський текст. Читач матиме легку можливість порівнювати прямо рядок за рядком обидва тексти, що матиме окрему вартість для нашої студіюючої молоді. В додатку, книжка надрукована в „кишенковому" форматі і повинна поважно причинитися до популяризації Шевченка серед нашої однаково, як української і англомовної молоді, так і серед загалу читачів.

За цією першою видавничою „ластівкою" УНСоюзу у зв'язку з запланованим Шевченківським 1961-им роком, уже цього тижня виходить з друку друга, цим разом велика збірна праця: Шевченківський збірник - альманах „НАШ ЕВЧЕНКО". Про цю книжку, як і кожну іншу, говорить її зміст: понад 50 статтей, есеїв, коментарів, споминів і віршів, понад 40 авторів і понад 80 ілюстрацій в тексті на 256 сторінках дбайливого друку на коштовному папері. Книжка вийшла у спільному виданні УНСоюзу і НТШ. В додатку вона має, крім привітань та комерційних оголошень, також календар на Шевченківський 1961 рік. Її розсилка до всіх передплатників „Свободи" почнеться в другому тижні грудня.

В окремій інформаційній статті у „Свободі" з 22-го жовтня ц. р. була мова про велику і чи не першу англомовну антологію української прози, англійське редаґування якої завершує тепер посол Михайло Лучкович в Едмонтоні та яка також появиться у видавничій програмі УНС.

Цими днями йде на пресу в Єйльському університеті в Ню Гейвен уже четверте видання Історії України Михайла Грушевського в англійському перекладі і також старанням та коштом УНСоюзу. Нове видання матиме додатково великий новий розділ новітньої історії України, сконденсований з відповідних розділів англомавної Енциклопедії Українознавства, що також має появитися старанням і великим коштом УНСоюзу.

Додаймо ще, що саме тепер на друкарській пресі „Свободи" є українська „Віршована абетка" для нашої дітвори і українознавчих шкіл, що друкується в кількох кольорах та буде одною з найчепурніших і найбільш потрібних дитячих книжечок.

Коли ж мова про видання для дітвори, то УНСоюз продовжує заходи для публікації запланованої вже попереднього року люксусової англомовної книжки: „Образки з історії України".

Це дуже короткі і дуже загальні підсумки тільки одної, видавничої діяльности УНСоюзу в цьому році, наведені радше для характеристики саме того „плюс", що ця наша організація дає українській спільноті, українській культурі і українській справі крім своєї забезпеченевої активности. А ці видання ще далеко того „плюс", того „додатку" не вичерпують. І коли б хтонебудь з наших громадян, навіть тих, що „принципово" є проти забезпечення, спромігся на одробину доброї волі та призадумався над цим направду великим і всебічним балянсом праці і вартости УНСоюзу, то наврад чи сьогодні була б в ЗДА чи Канаді яка людина українського роду, що не вважала б своїм не тільки обов'язком і повинністю, але й честю належати до такого справжнього і всебічного „союзу ідей, праці та інтересів", що ним є Український Народний Союз! Це ми всі й повинні мати на увазі зокрема впродовж цього останнього місяця року, щоб у ньому поліпшити та доривняти бодай частинно й той балянс, що залежить від нас усіх, себто балянс організаційно-членського досягнення.

НАШІ ГРУДНЕВІ ЗАВДАННЯ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

затор може здобути великий успіх для Відділу. Жлемо на нових союзових діячів і провідників, які б в потребі заступили давніх. Подумайте над цим, Союзовці, на цьогорічних відділових зборах.

Ждемо на оживлення праці у наших Відділах

На річних зборах є також найкраща нагода поговорити та заплянувати працю Відділу на новий рік чи й роки. Тому питання плянування майбутньої праці слід поставити обов'язково на порядок нарад річних зборів. Перегляньмо наші занедбання в минулому, пригадаймо собі, яких завдань, відділових та загальних, союзових і громадських, ми не виконали, або виконали частинно й постановім собі їх виконати в новому році. Застановімся в чому була причина наших недомагань, не хвалім того, що не заслуговує на похвалу, не закінчуймо поспішно зборів і виборів, мовляв, нехай буде, як бувало, бо старе не все є добре, так як необдумані зміни, не завжди є корисними. Ось ведемо вже чи не два роки збірку на залю імени УНСоюзу у Стемфордській Колеґії й годі її покінчити з успіхом. Поставмо і цю справу на порядку нарад і вирішім цю союзову акцію покінчити з успіхом помагаючи в цьому поодиноко й цілим Відділом. Ось деякі Відділи так змаліли, що їм трудно самостійно вести живу працю. Подумаймо на зборах, чи не получитись би Відділові з іншим, сусідським Відділом. Ось наближається рік сторіччя смерти патрона УНСоюзу, Т. Шевченка. Подумаймо на зборах, як доложити свою цеголку до належного відзначення цього великого українського року враз з цілою рідною нашою громадою в Україні і не в Україні сущій. Знайдеться й чимало інших справ загальних і місцевих, які потребують розгляду всією нашою союзовою громадою, а не тільки урядом Відділу. Тому, Союзовці, всі прибудьте на цьогорічні збори свого Відділу та всі візьміть активну участь у плянах на майбутнє. Щойно тоді збори ці будуть корисними.

А між всіми справами подумайте над тим, що найважніше, а саме, як новими членами покрити втрати Вашого Відділу та як його з року на рік збільшати. Зокрема не забудьте, що скоро вже закінчимо цьогорічну кампанію й тому всім нам треба доложити своїх старань до того щоб наш Відділ був поміж переможцями кампанії, тобто був поміж будівничими нової майбутности та нового, дальшого росту Батька Союзу. На це ще це пізно навіть в грудні!

В грудні минулого року ми здобули 948, отже майже тисячу нових членів! Того місяця ми „на чисто" збільшили УНСоюз на імпозантну суму 609 членів. Те, що сталося минулого року легко може повторитися в цім році, коли ми всі будемо цього бажати і коли наше бажання скріпимо нашою, повною посвяти працею. Союзові Діячі! Закотім, як за давніших часів, наші рукави аж по лікті, та ставаймо вже від сьогодні до останньої цьогорічної атаки на союзовому фронті, а щастя, наше традиційне союзове щастя, не покине нас і цим разом.

Окружна Організаційна Нарада УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

В неділю, 6-го листопада ц. року, в залі Українсько-американського Клюбу в Рачестері відбулася Окружна Організаційна Нарада відділів УНСоюзу. Нарадою проводив головний радний Василь Гузар, секретарював Володимир Гавриляк. Заступлених було 9 відділів УНС з Рачестеру і Обирн. Були присутні представники відділів 36, 217, 269, 289, 316, 343, 367, 437 і 283. Вони разом репрезентували 2998 членів зі своєї округи.

Головну доповідь про УНСоюз виголосив головний касир УНСоюзу п. Роман Слободян. Він вказав у своїй доповіді, яку важливу ролю відіграв УНСоюз в житті української іміграції в Америці та скільки зусиль і праці вложив для добра української справи і помочі українському народові на рідних землях. Він вказав на потребу мати життєве забезпечення в своїй рідній інституції, коли вона має всі модерні і найдешевші забезпечення. УНСоюз мусить рости і збільшуватись, а для цього треба нових членів кожного дня і кожного місяця. Він вказав на те, що в нашій окрузі від часу останньої конвенції виказав поважний зріст в членстві тільки 316 відділ, збільшивши свої ряди 70 членами, інші відділи мусять доложити старань, щоб не залишились позаді.

По доповіді була дискусія і запити, в якій забирали голос п. Павло Пироганич, секретар 283 відділу з Обирн п. Василь Попович, секретар 367 відділу, Вол. Гавриляк, секретар 316 відділу, Василь Гузар гол. радний УНСоюзу п Гунька, секретар 36 відділу, п. Андрій Гузар та інші.

Секретар 283 відділу подав деякі дані про те, як він організує нових членів та вказав на те, які трудноші є задержати в рядах УНСоюзу українську молодь, народжену в Америці.

Секретар 357 відділу вказав на те, як здержати молодь від заміни грамот, які їм передали батьки, на готівку. Він також звертав увагу на недомагання, які на його думку утруднюють працю секретарів відділів. Тими недомаганнями є брак дивіденди на Р-го грамоти по 20-ти роках, брак примусового пренумерування „Українїян Вікли" для всіх членів і деякі суперництва поміж поодинокими відділами.

Секретар 316 відділу звернув увагу, що в Рачестері є ще тисячі українців, які не є записані в ряди УНСоюзу. Їх можна приєднати в членство УНСоюзу, але для цього треба мозольної праці секретарів поодиноких відділів. Союзовим патріотом є той, що вложить більше праці для добра Союзу і зорганізує нових членів. Змагатися треба за тих, що незорганізовані, а є їх ще так багато і нема кому їх втягнути до союзової родини. Між відділами мусить бути взаємна толерантність і братерське відношення до всіх членів УНСоюзу. Малі відділи повинні застановитись над справою злуки з іншими відділами для того, щоб можна успішніше вести працю і збільшувати ряди.

На порушені справи відповідав п. Роман Слободян. При кінці нарад була внесена пропозиція п. В. Гавриляка, щоб в усіх українських середовищах Рачестеру були розвішені таблиці з оголошеннями УНСоюзу і його місцевих відділів, і щоб відділи видавали бюлетень, в якім подавали б вісті з організаційного життя відділів, новинки про членів УНС в Рачестері і союзові пропаґандивні статті. У висліді короткої дискусії в тій справі доручено Управі застановитись над цією справою і поробити заходи для переведення її в життя.

На тому наради були закриті.

В. Г.

42-ий Відділ УНСоюзу в Пассейку візначить своє 45-річчя

Уже в найближчу неділю, 4-го грудня, 42-ий Відділ У.Н.Союзу в Пасейку, Н. Дж., відзначить свій 45-літній Ювілей, відповідною мистецькою програмою й бенкетом. Свою участь у Ювілейному Бенкеті вже зголосили численні місцеві Організації і Відділи УНСоюзу, що входять до Окружного Комітету, до якого заснування 42-ий Відділ багато причинився. Плянується також ряд різних несподіванок. Також заповідається різноманітна мистецька програма, в якій візьмуть участь п-ні Іванна Кононів, проф. Б. Базаля, та В. Пеленський. Решту програми виконають місцеві хори, ансамблі і танцювальні групи. Як відомо, 42-ий Відділ УНСоюзу минулого року здобув першенство в Ню Джерзі в приєднуванні нових членів до УНСоюзу і є всі дані, що і на цей рік 42-му Відділові пощастить затримати це першенство. Заслуга в тому не тільки чемпіона Відділу, фінансового секретаря Петра Головачука, але щирцевої співпраці всіх членів нашого Відділу.

В. Марунчак

П'ятдесятлітній Ювілей 218-го Відділу УНСоюзу в Кемпбел, Огайо

Під час ювілейних святкувань 218-го Відділу УНС в Кемпбел, Огайо, головний секретар УНС д-р Ярослав Падох гратулює членові-основникові цього Відділу, п. Степанові Стахурі. Разом з ним на фото (зліва) стоять: гол. радний УНС Дмитро Шмагала, голова Відділу Павло Лесиганич, посадник міста Йосиф Врабель та секретар Відділу С. Бурий.

Скромним, але дуже вдалим святом відзначив 218-ий Відділ УНСоюзу в Кемпбел, Огайо, свій 50-літній ювілей в неділю, 16-го жовтня ц. р., у власним Народним Домі при вул. Гордон. Свято відбулося у формі бенкету, а досить велика заля була заповнена до останнього місця.

Ювілейний бенкет відкрив голова 218-го Відділу УНС, п. Павло Лесиганич, а по тім сестри Оксана, Орися та Маруся Штинь, всі членки 218-го Відділу, відспівали американський гимн та гимн УНСоюзу.

Тостмайстер свята д-р Роман Стахура привітав усіх присутніх, зокрема почесних гостей: ВПреп. о. Монс. Лева Адам'яка, пароха Української Католицької Церкви Пресв. Тройці, д-ра Ярослава Падоха, головного секретаря УНСоюзу, п. Дмитра Шмагалу, головного радного УНСоюзу і його дружину, п. Йосифа Врабеля, мейора міста Кемпбел, як рівнож привітав заступників та репрезентантів українських організацій та братських Відділів УНСоюзу, численних членів 218-го Відділу і всіх гостей. Тостмайстер зокрема привітав п. Стефана Стахуру, члена - основника 218-го Відділу, який 50 літ тому, разом з 21 другими членами - основниками, заложили цей Відділ при допомозі свого тодішнього о. пароха та який є членом цього Відділу аж по нинішний день.

По цім привітанні о. Монс. Л. Адам'як провів молитву. В часі бенкету першим промовляв мейор Йосиф Врабель, який вітав 218-ий Відділ від міста Кемпбел та бажав йому якнайкращого дальшого розвитку. В своїй промові мейор згадав також, що високо цінить українську групу міста Кемпбел, її організації та культурні осяги.

Д-р Р. Стахура підчеркнув, що розвиток 218-го Відділу УНС з початкових 22 членів до нинішних близько 250 членів уможливили своєю працею та трудами ті всі віддані урядовці і члени Відділу, які протягом минулих п'ятдесят років переходили через наш Відділ та з яких многі відійшли з нього вже на віки. Тостмайстер згадав окремо члена-основника Відділу Семена Пущака та довголітнього, відданого секретаря Відділу Михайла Стахуру, які тому п'ять літ, під час 45-літнього ювілею Відділу, були тут разом з нами, в цій самій залі, а яких тут нині вже нема.

Присутні вшанували пам'ять померлих членів та урядовців Відділу вставанням з місць і хвилинною мовчанкою.

Відтак сеньйор — член 218-го Відділу, колишній секретар та довголітній голова цього Відділу, п. Михайло Ткачишин, прочитав дуже цікаву історію 218-го Відділу за 50 літ, яку він знає добре з власного переживання, бо він є членом цього Відділу вже 48 і пів року. Відтак теперішній голова 218-го Відділу п. Павло Лесиганич розповів англійською мовою про УНСоюз та його розвиток взагалі а про наш 218-ий Відділ зокрема.

Головну святочну промову виголосив д-р Ярослав Падох головний секретар УНСоюзу. Передавши привіт і ґратуляції Головного Уряду та Екзекутиви УНСоюзу 218-му Відділові з нагоди золотого ювілею, бесідник вказав на важливу ролю, яку УНСоюз відіграв в житті української спільноти в ЗДА в минулих часах та яку відіграє також і сьогодні, маючи ще більше засобів і можливостей бути корисним не лише своїм членам, але також і цілій українській народній спільноті та помагати українським визвольним змаганням. Оглянувши пройдений УНСоюзом шлях та нав'язуючи до 50-ліття Відділу промовець висловив тверде переконання, що можна мати якнайліпші надії на майбутність. Головний секретар звернувся також із закликом до союзових піонерів, які причинилися в такій великій мірі до розросту та могутности УНСоюзу, щоб вони допильнували, щоб їхні діти і внуки пішли їхніми слідами в народній та союзовій праці.

Під кінець своєї промови д-р Падох передав членові-основникові 218-го Відділу п. Стефанові Стахурі пам'яткову грамоту, яку виготовив для нього Уряд 218-го Відділу з нагоди 50-літнього ювілею.

Опісля сказав ще привітальне слово головний радний п. Д. Шмаґала.

Поміж поодинокими промовами виступав жіночий хор Пластової Групи в Йонґставні, Огайо, який відспівав: „Наш рідний край", „Вишні, черешні" та „Як би була я зозуля". Варто згадати, що всі члени цього жіночого хору належать до УНСоюзу, і то переважно до 218-го Відділу. Панна Орися Штинь заспівала пісню „Чар Карпатських гір" при фортепіяновім супроводі своєї сестри, панни Оксани Штинь.

Тостмайстер д-р Р. Стахура відчитав письменний привіт, який з нагоди цього свята прислали з далекого Фініксу в Арізоні Марія і Андрій Клепак Бурі. Андрій К. Бурий, член 218-го Відділу, долучив до своїх ґратуляцій ще і малий подарунок, чек на 10 долярів в честь і на пам'ятку свого вітчима бл. п. Ігнатія „Джіма", Бурого, який був членом - основником 218-го Відділу.

Під кінець бенкету п. Стефан Бурий, секретар 218-го Відділу, склав сердечну подяку всім, хто причинилися до влаштування ювілейного свята та всім, що звеличали його своєю присутністю; зокрема склав сердечну подяку всім почесним гостям, всім представникам українських організацій та братніх Відділів УНСоюзу, виконавцям програми та всьому членству 218-го Відділу і гостям. Зокрема подякував всім паням, які під проводом п-і Біллі з Кемпбел, Огайо, приготовили гарне прийняття. Треба додати, що паням з 218-го Відділу охотно допомогли при цім також членкині сусідніх братніх Відділів УНСоюзу.

Ювілейний бенкет закінчено молитвою, яку провів о. Монс. Л. Адамяк, та загальним відспіванням українського національного гимну.

По бенкеті відбулася забава з танцями, яка тривала до пізньої ночі.

Щасти Боже 218-му Відділові УНСоюзу в Кемпбел, до 60-літнього ювілею!

Д-р Роман Стахура

Союзові Збори в Боффало

Боффало, Н. П. — В суботу, 5-го листопада ц. р., у нас відбулися окружні організаційні збори Відділів Українського Народного Союзу, в яких взяв участь головний касир Роман Слободян. Проводив цими зборами головний радний У. Н. С. з Рачестеру, п. Василь Гузар, а секретарював п. Ілля Була. Організаційну доповідь виголосував п. Р. Слободян. В нарадах взяли участь головно урядовці місцевого 127-го Відділу УНС, що нараховує усіх 782 члени, з того 289 у молодечому департаменті. Перед нарадами гол. касир Р. Слободян відвідав ряд місцевих установ, зокрема Українську Кооперативу, Народний Дім „Дніпро" та новий будинок місцевої української католицької школи.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

У „Трибуні УНСоюзу", що появилася з датою вівтірка, 7-го червня, був уперше проголошений заклик Головного Уряду УНСоюзу в справі створення при УНСоюзі Фонду Наглої Потреби, що має на меті заздалегідь придбати можливо найбільшу суму „на рятунок життя і волі українців на випадок всенаціональної загрози чи тривоги". Уже в перших днях після проголошення цієї акції, до Головної Канцелярії УНСоюзу та до Редакції „Свободи" почали напливати не тільки голоси ентузіястичної апробати і піддержки цього почину, але й добровільні звороти дивідендових чеків, з яких цей фонд у першу чергу складатиметься. Від того часу пожертви у формі звернених дивідендових чеків від членів УНСоюзу, як і готівкові пожертви невпинно напливають. Друкуючи черговий список, прохаємо всіх тих, що повертають на ціль Фонду Наглої Потреби дивідендові чеки УНСоюзу, щоб вони ці чеки ОБОВ'ЯЗКОВО підписували, бо без підпису чек не має вартости, а повернення його назад до жертводавця для підпису вимагає часу та зайвої праці. Рівночасно із зворотами чеків та пожертвами надходять численні листи, в яких члени УНСоюзу і громадяни висловлюють свою опінію в справі цього Фонду. Частину цих голосів друкуємо.

Список Ч. 12.

Антоняк І.
Баґан І.
Бакун В.
Байлов А.
Бедлик С.
Бедлик М.
Бицко С.
Бицко М.
Бицко Б.
Богачевський І.
Боднар Р.
Боднар Ю.
Буцерка С.
Висоцький Р.
Вічковський Т.
Вічковська М.
Вічковський Н.
Владика П.
Владика Н.
Воробець З.
Воробець В.
Воробець А.
Воробець М.
Воробець Б.
Д-р Ґаванський Р.
Галаревіч П.
Гарасимович С.
Гарасимович Б.
Гарасимович М.
Гарасимович О.
Глоговський С.
Гомотюк І.
Горішний К.
Горішний П.
Горішний Л.
Горішний Т.
Горішний А.
Гриньків М.
Гриців Т.
Гуцаль К.
Гупаловська А.
Данилевич І.
Данилевич В.
Даниленко Н.
Даниленко А.
Дачкевич П.
Дачкевич М.
Дачкевич Р.
Демянчук Б.
Дмитрів А.
Дмитрик І.
Дуда Т.
Дуда І.
Дуда С.
Дуда М.
Дуда О.
Завадович П.
Завадович А.
Завадович Р.
Завадовський І.
Завадівський І.
Завадівський Г.
Завадівська С.
Завадівська З.
Залеська Л.
Йовик А.
Йовик Г.
Кісілевич Т.
Кісілевич А.
Комічак М.
Кобилянський М.
Кобилянський З.
Ковч Б.
Кондзола В.
Коровитський І.
Корчмарик А.
Крупка С.
Кость Т.
Кулицький Ф.
Крохмалюк Л.
Кучарський А.
Лашук Н.
Левенець А.
Д-р Левицький В.
Левицький М.
Левицький Р.
Левицька І.
Левицька Н.
Левицька Д.
Левицька С.
Лонкевич М.
Лонкевич О.
Лонкевич О.
Маґоцький І.
Мельник М.
Мілес О.
Мороз О.
Мусій С.
Ноґач П.
Ноґач Т.
Ноґач М.
Олінкевич О.
Опарик Т.
Оприско І.
Охрім Н.
Папенко Б.
Папіз С.
Папіз М.
Папіз Г.
Пасічник Ю.
Пишко П.
Підгородецький М.
Попович М.
Попель Я.
Попель О.
Попель А.
Попель Г.
Попель М.
Протиняк К.
Протиняк Н.
Протиняк О.
Раковський Г.
Раковський Г.
Раковський М.
Ракуш М.
Ракуш І.
Рибалт К.
Рибалт Я.
Рибалт Л.
Роговська В.
Роговський В.
Роговський С.
Роговський Г.
Роговська Л.
Рудакевич Я.
Рудакевич О.
Рудакевич Л.
Рудакевич Г.
Семків М.
Семків Б.
Семків Н.
Д-р Сидор П.
Сидор І.
Сліпець І.
Сліпець М.
Сохоцький З.
Сохоцький Ю.
Смігуровський В.
Станько М.
Стеткевич Б.
Струґ Л.
Струґ Н.
Тимцюрак В.
Федів Я.
Федорак Х.
Федорак М.
Федорак С.
Целевич О.
Цибрак І.
Цюк І.
Чопко І.
Шавалюк І.
Шавалюк М.
Шандрук П.
Шандрук В.
Шульга П.
Шуфлят Н.

Сума поверн. чеків	$ 313.15
Раніше проголошено	$ 4,532.24
Разом . . .	$4,845.39

Список Ч. 13

Баран К.
Бардахівський О.
Биковець Д.
Білодід А.
Бойко М.
Бонтей С.
Висоцький Д.
Вомпель Р.
Галій Ю.
Гарасим Ю.
Гаврилів Т.
Гаврищук С.
Гордієнко Ю.
Гудз В.
Гудз І.
Дворян Н.
Де Веліґост О.
Добровольська І.
Загуменний Ф.
Іванонків М.
Ільків А.
Кий В.
Кий Л.
Кий М.
Кий Х.
Коршенюк Ф.
Коршенюк Н.
Коршенюк О.
Костюк А.
Костюк В.
Котис С.
Кривопуск І.
Кривопуск М.
Кривопуск Р.
Лепкий М.
Лотоцький - Де Веліґост Б.
Матвіяс В.
Н.Н. Відділ 361
Омецінська І.
Омецінський В.
Омецінський Р.
Омецінський З.
Павлович М.
Павлович О.
Павлович Р.
Павлович Я.
Переяславець В.
Перцак А.
Перцак С.
Питель В.
Поліщук Д.
Пологa Ю.
Роговський Л.
Салдан Н.
Салдан С.
Сапелюк Н.
Селеман І.
Селеман Н.
Селеман М.
Скакун І.
Стойко М.
Українська С.
Українська В.
Український Г.
Український Ю.
Худий І.
Ченстух І.
Ченстух Р.
Ченстух Я.
Черлінка М.
Черник П.
Черник Н.

Сума поверн. чеків	$ 156.38
Раніше проголошено	$ 4,845.39
Разом . . .	$ 5,001.77

Голоси Читачів

В СПРАВІ ФОНДУ НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Щоб не забракло мого імени в списках жертводавців на Фонд Наглої Потреби, пересилаю в залученні два чеки на цей фонд, який в майбутньому буде дуже потрібний українському народові. Акція дуже поважна і на часі, бо ситуація в світі напружена і тому потрібна широка акція збоку українських установ і громадянства.

Іван Дмитрик
(Ню Йорк)

На Ваш заклик, який був уміщений у „Свободі", відзиваюся і я і в першій мірі хочу подякувати Вам за Вашу щиру і наполегливу працю для України й українського народу і жертвувати хоч одну цеголку до фундаменту, що його Ви вже поклали. Для успішного завершення діла треба ще багато сили, труду і праці і в цьому повинні прикласти рук не тільки члени УНСоюзу, але ввесь український загал, усі українці, всі, в чиїх жилах пливе українська кров і в кого б'є українське серце. Я і моя дружина висилаємо із цим листом до Вас свою дивіденду.

Анна і Теодор Кисілевич
(Флін, Миш.)

Дещо спізнено долучуюся до авангарду Фонду Наглої Потреби. Вважаю, що започатковане діло є добре і дуже актуальне. Пересилаючи дивіденди мою і моєї дружини, висловлюю переконання, що я ще не останній. Щасти Боже!

Микола Черник
Ню Йорк

Каже наша пословиця, що громада по ниточці, а буде бідному сорочка. Так тепер поступив Головний Уряд Українського Народного Союзу, проголошуючи справу Фонду Наглої Потреби. Відгукуючися на заклик і солідаризуючися з акцією, пересилаю свою дивіденду. Великі тисячі долярів видає УНСоюз кожного року на цю дивіденду, і ніхто ще нею не збагатився. А з такої справи, як Фонд Наглої Потреeби, може скористати і український нарід і в потребі теж українська громада у вільному світі.

Василь Бакун
(Вінніпеґ, ман., Канада)

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ

ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЖОВТНІ 1960 р.

Ч В.	Організатор	Присд. у жовт.	Разом у Відд.	Ч. В.	Організатор	Присд. у жовт.	Разом у Відд.
5	І. Сидор	4	17	238	П. Мороз	1	9
8	В. Мандзій	1	19	240	А. Стецяк	6	19
13	А. Урбан	2	4		Р. Чучкевич	3	
14	М. Отрок	3	9	241	С. Бардачевський	1	4
20	А. Триш	1	36	242	С. Мазур	1	1
	І. Скочиляс	8		257	П. Сильчак	1	10
22	Гелен Олек	4	16	261	П. Аркотин	3	11
25	Квітка Стецюк	1	19	271	І. Чопко	6	16
38	С. Гонза	1	7	274	Т. Сенедяк	1	5
39	І. Пиндус	4	33	287	Т. Литвинюк	4	9
42	П. Головачук	7	21	292	І. Скочиляс	5	32
45	М. Сеник	1	8		П. Федик	1	
63	М. Турко	15	154	297	О. Шестак	1	1
64	І. Бурній	2	2	304	М. Гнатик	1	7
75	І. Скочиляс	2	2	305	М. Гентош	1	14
78	І. Петрунцьо	1	28	316	В. Гавриляк	2	31
88	В. Квас	4	4	320	І. Малько	1	15
94	В. Крушельницький			325	В. Цюпа	1	10
		4	30	327	А. Копистянський	3	11
96	А. Василик	3	7	332	К. Мазепа	1	1
102	М. Бобечко	1	3	334	Стефанія Боганик	1	4
106	Г. Дацьків	1	9	345	М. Дербуш	5	53
114	М. Ткачук	9	72	349	І. Гнідь	2	8
116	Д. Січ	2	7	356	М. Воробець	1	15
119	Марія Білан	1	2	361	П. Кучма	2	54
120	В. Рефт	1	20		М. Близнак	1	
121	О. Ґадз	2	7	367	В. Попович	2	7
124	І. Драбік	2	5	372	Д. Геча	3	32
128	О. Саноцький	2	4	374	М. Кисіль	1	7
130	М. Коваль	1	10	379	М. Семків	2	37
146	С. Хомяк	1	2	385	М. Хома	1	4
147	І. Зазворський	9	19	389	І. Скочиляс	2	8
153	І. Одежинський	6	62	393	Е. Баланда	2	4
155	І. Будняк	3	22		І. Литвин	1	
156	В. Новак	1	9	397	Олена Штогрин	4	18
161	А. Джула	2	11		М. Нич	1	
174	д-р А. Слюсарчук	8	48	399	М. Ткачук	1	7
	І. Скочиляс	9		414	Софія Брезіцька	1	15
175	І. Скочиляс	10	15	432	Б. Зорич	6	81
176	І. Воробель	1	6	436	П. Вербовецький	4	10
177	І. Лаба	1	6	437	М. Малинівський	1	9
189	П. Котельницький	6	42	440	С. Левицький	6	16
192	М. Політило	2	10	441	П. Голошевський	1	15
194	В. Никифорук	2	55	460	П. Сахаревич	1	2
204	В. Гасій	4	29	464	М. Хомин	4	9
	д-р В. Палідвор	2		469	К. Чорномаз	3	7
	І. Крочак	1		471	В. Цимбала	3	67
206	Е. Тепер	3	9	472	Стефанія Кочій	3	4
218	С. Бурий	2	10	473	О. Чайковський	2	12
221	Т. Шпікула	7	53	487	М. Денисюк	5	6
223	І. Гринчишин	1	5	495	І. Паньків	4	9
230	П. Ліщак	2	10	497	Д. Петрів	2	6

ЛИСТА ВІДДІЛІВ ПЕРШУНІВ

які приєднали в цій кампанії найбільше число членів

(Стан з кінця жовтня 1960 р.)

Ч.п.	Ч. Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	63	Форд Сити, Па.	154
2.	432	Торонто, Онт.	81
3.	114	Шикаґо, Ілл.	72
4.	471	Монтреал, Кв.	67
5.	153	Филаделфія, Па.	62
6.	194	Ню Йорк, Н. Й.	55
7.	361	Ню Йорк, Н. Й.	54
8.	221	Шикаґо, Ілл.	53
8.	345	Міннеаполіс, Мінн.	53
10.	174	Дітройт, Міш.	48
11.	191	Трой, Н. Й.	44
12.	189	Филаделфія, Па.	42
13.	379	Шикаґо, Ілл.	37
14.	20	Дітройт, Міш.	36
15.	39	Сиракюз, Н. Й.	33
16.	292	Дітройт, Міш.	32
16.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	32
18.	316	Рочестер, Н. Й.	31
18.	484	Ютика, Н. Й.	31
20.	94	Дітройт, Міш.	30
21.	204	Ню Йорк, Н. Й.	29
22.	78	Майнерсвил, Па.	28

ОРГАНІЗАТОРИ - ЧЕМПІОНИ за місяць жовтень 1960 р.

Ч.П.	Організатор	Приєднав членів
1.	І. Скочиляс	36
2.	М. Турко	15
3.	М. Ткачук	10
4.	І. Зазворський	9
5.	д-р А. Слюсарчук	8
6.	П. Головачук	7
6.	Т. Шпікула	7
8.	І. Одежинський	6
8.	П. Котельницький	6
8.	А. Стецяк	6
8.	І. Чопко	6
8.	Б. Зорич	6
8.	С. Левицький	6
4.	М. Денисюк	5

ЗАГАЛЬНА СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

приєднаних членів організаторами у цьому місяці:

І. Скочиляс	$31,000
д-р А. Слюсарчук	16,500
М. Турко	13,500
М. Ткачук	12,000
Т. Шпікула	12,000
Б. Зорич	11,000
П. Головачук	10,500

ПЕРШУНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

(Стан з 31-го жовтня 1960)

Відділові Організатори:

1.	В. Колодій (191)	44
2.	В. Никифорук (194)	38
3.	М. Семків (379)	36
4.	І. Пиндус (39)	33
5.	Д. Геча (372)	32
6.	д-р А. Слюсарчук (174)	31
6.	В. Гавриляк (316)	31
8.	В. Крушельницький (94)	30
9.	І. Петрунцьо (78)	28
10.	П. Федик (292)	25
11.	д-р В. Вишиваний (361)	24
12.	В. Гасій (204)	21

Спеціяльні організатори:

1.	М. Турко (63)	154
2.	Б. Зорич (432)	81
3.	І. Одежинський (153)	67
3.	В. Цимбала (471)	67
5.	Т. Шпікула (221)	57
6.	П. Котельницький (189)	42

Постійні організатори:

1.	І. Скочиляс	120
2.	М. Дербуш	95
3.	М. Ткачук	85
4.	В. Коссар	59
5.	В. Запаранюк	33

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС НЮАРКСЬКОЇ ОКРУГИ

Згадані збори відбулись у неділю, 6-го листопада 1960, в год. 3-тій попол. в залі Української Централі в Нюарку. На зборах явились делеґати Відділів: 14, 27, 76, 133, 152, 219, 371 і 490. Наради відкрив голова Окр. Комітету п. Ю. Баранюк, вітаючи гол. предсідника УНСоюзу пана Дмитра Галичина, організатора УНСоюзу проф. Дербуша та гостя п. Б. Стефановича, голову Окр. Комітету сусідної Гудсонської Округи, пояснив ціль скликання зборів Окр. Комітету та подав коротке звідомлення з діяльности, а опісля попросив до слова п. Дмитра Галичина, предсідника УНСоюзу, який подав осяги УНСоюзу та стан членства в Нюарській окрузі. По нім забрав слово проф. Дербуш, виявляючи охоту залишитись в окрузі якийсь то час для акції у приєднуванні нових членів. В оживленій дискусії забирали голос: П. Заболоцький, В. Салабун, Отрок, д-р О. Утриско, пані С. Олесницька, Бакум і Паньків. Після виголошення привіту п. Б. Стефановичем від сусідньої округи УНСоюзу та деяких вияснень і доповнень п. Дмитром Галичином і п. Дербушом, голова Окр. Комітету п. Ю. Баранюк, який весь час з п. д-р Утриско, як секретаз п. д-р Утриском, як секретарем, проводили зборами — закрив наради.

д-р Осип Утриско

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ — ЦЕ СУТО ДЕМОКРАТИЧНА УКРАЇНСЬКА БРАТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ. СТАТИ ЇЇ ЧЛЕНОМ — ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ І ВАШИХ РІДНИХ МАТЕРІЯЛЬНО, ЦЕ ЗНАЧИТЬ БУТИ СПІВВЛАСНИКОМ ЙОГО НАДБАНЬ І ВИБИРАТИ, ЧИ БУТИ ВИБРАНИМ В ЙОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Аттон Каролина А.
13 Варига Дмитро, Анна.
14 Кравець Антін, Анна; Процайло Йосипина.
20 Кордуба Роман, Красіцький Яків, Оліяр Микола, Саржинський Микола.
22 Гнатюк Єлисавета М., Карпа Василь В.
25 Гарасимчук Євген.
39 Стурик Михайло, Фарботник Михайло.
42 Гавран Михайло, Гуда Марія, Коваль Олена.
45 Костишак Василь.
63 Андерсон Ричард І., Бернот Варвара Є., Келяр Степан, Марія А.; Крохта Грація М., Одрий Марта., Руперт Василь К., Теліср Стела М., Турко Стела Р.
64 Бурний Михайло І.
88 Петришак Михайло, Марія.
94 Грицай Василь, Анна.
96 Пеленська Марія В., Ореста Т.
100 Роґерс Карін Дж.
114 Кухта Василь, Розалія; Оліярник Михайло, Параскева; Скорий Бернард.
116 Хабурський Богдан О.
119 Мамрич Марія А.
120 Миськів Марія.
121 Ендрю Степанія, Губаль Карло мол.
128 Шелева Анна М.
146 Осадчук Юлія.
147 Вокрин Анна, Дудченко Борис мол., Савка Богдан М., Ольга М., Степанія; Федаш Павлина.
153 Береговський Дмитро, Мацьків Юрій Е., Медвідь Єва.
155 Тимко Григорій мол.
161 Ларниш Михайло мол.
174 Горпенюк Іван, Анна; Кавка Микола, Марія, Оксана; Крохмалюк Антонина, Прийма Василь, д-р Прокопович Володимир.
175 Савка Василь, Катерина.
176 Оригон Павло.
189 Лукасевич Марія, Слепник Володимир.
192 Німий Василь, Ольга.
194 Данилів Теодор, Чировський-Фрейшин Микола Л.
204 Гладун Михайло, Глинська Катерина, Сафян Володимир, Анна; Сиван Катерина, Ярема Агнеса.
206 Солинко Роберта Р., Стрик Ілля.
218 Луцик Степан.
221 Бодак Каролина, д-р Ковальський Роман, Ольга; Поврозник Тарас П.
230 Рапава Анна.
238 Лехман Людмила.
240 Воронич Олександер, Ніна; Зорій Степан.
241 Денгало Стела.
242 Загібайло Василь.
245 Сипневський Григорій І.
257 Питяк Варвара.
261 Арктин Марія, Фалер Софія.
271 Станецька Анна.
287 Грідан Катерина, Лукачин Анна.
292 Березюк Тимко, Франя; Мельник Зиновій Л., Пасічник Василь, Сеньків Павло, Суровий Степан.
316 Данилишин Михайло, Кісіль Степан.
325 Стрибула Степан.
327 Федорців Теодора.
332 Стефанишин Анна.
334 Беднарчук Анна С.
345 Дорош Андрій, Єрмоленко Валентина, Кириленко Степан.
349 Гнідь Марія, Мельничук Анна.
365 Гулик Патриція.
367 Тимчишин Мирослав, Михайло.
372 Милян Євгенія.
374 Пиндус Євген.
379 Явний Василь.
385 Таращук Дмитро.
389 Хичій Ярослав, Катерина.
397 Андрусів Петро, Банясь Михайло, Цісик Йосип.
399 Сорочак Ольга.
406 Турко Андрея І.
414 Василевський Петро.
432 о. Жарський Костянтин, Кіт Степанія, Крайчик Роман, Тимочко Сильвія.
436 Кавалець Володимир, Михайло, Катерина, Марія.
437 Гейзлер Юрій.
440 Гузар Володимир, Кінасевич Ярослав, Кліш Володимир, Лавровський Степан, Олешкевич Микола, Танчак Петро.
464 Костюк Степан, Шестовська Олена.
469 Пін Христина, Романко Микола, Штеюк Марія.
471 Зазуляк Григорій, Стрижик Теодор.
472 Боднарук Іван, Леонтія.
473 Івасечко Микола, Марія.
480 Лубинська Віра.
486 Мілько Тарас.
487 Боднарчук Валентина В., Олена Т.
497 Кіт Степан, Лобан Олена.

Відділ
376 Фігура Іван.
379 Дроник Михайло, Марія.
399 Кочерга Гнат, Микола*, Надія.
432 Кунтер Марія, Спольська Наталія, Цар Михайло*.
439 Барицький Роман, Євгенія Х.; Стефанишин Дмитро*.
469 Безручка Михайло.
473 Гук Єва, Дейнека Богдан*.
497 Гула Йосип, 2, Скорупський Володимир*.
498 Лянґе Брунон В., Аліція Н.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:

5 Пишняк Марія.
8 Лозюк Юрій*.
42 Парубочий Михайло.
57 Гончар Петро*, Савків Михайло.
63 Брумбав Едвард І.*
76 Бойко Ольга, Девончук Володимир, Анна.
94 Підлетейчук Іван*, Анастасія.
112 Квасняк Іван*.
123 Коханська Константина.
126 Різнів Микола*.
127 Муцин Микола, Марія.
131 Андрущишин Микола, Ангелина; Варениця Остап, Вивьйорківський Євген, Зинаїда; Качмарчик Володимир, Коноль Ярослав, Павлик Іван, Семенчук Михайло, Стефінів Тома, Тихий Микола, Степанія.
163 Пісечко Лукія Р., Поритко Михайло, Анна; Ценко Іван.
164 Массина-Риман Єлисавета.
200 Костів Теодор*.
203 Гавдьо Наталія, Юрчинський Степан 2.
234 Пилат Юрій*.
239 Рутецька Вікторія.
245 Трух Юстин*.
247 Синчишин Володимир*.
253 Федорович Анна, Шикула Микола.
254 Мазур Павло*.
271 Джівіґліяно Альфред*, Посипина.
301 Бурчицька Степанія.
323 Янчишин Лев*.
336 Купчик Андрій*.
371 Білозір Володимир*, Малюк Василь В.* Марія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

76 д-р Панчук Богдан, Орися.
128 Гайдукевич Лука, Марія; Прокопик Юлія.
166 Дуда Катерина.
191 Пахолок Богдан*.
218 Бурий Марія К.
221 Плешкевич Роман*.
277 Шикула Микола.
327 Зарицький Ілярій, Зиновія.
371 Тарнавська Анна.
399 Винниченко Микола*, Роман, Степан*, Ярослав*, Емілія, Ольга.
430 Вовк Наталія.
458 Грицак Анна, Чоловський Роман, Тетяна.
490 Білоус Степан*, Олена К.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відділ:

170 Бура Федір*.
207 Рітер Михайло*.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

73 Коцан Василь.
114 Івашко Лариса Т.
116 Грибовський Іван, Січ Дмитро.
153 Чижовська Розалія.
242 Головатий Іван 2*.
379 Зощин Максим.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

7 Бутала Іван К.*
8 Бойко Петро*, Ірина.
9 Вачинська Розалія.
27 Заяць Ірина, Кордуба Антонина.
42 Крипяк Володимир.
47 Яновяк Ольга.
63 Кляйн Гарольд Ф.*, Ярослава К.
76 Станимір Михайло.
114 Куцевич Оксана, Очередко Григорій, Федій Григорій.
115 Стрихальський Андрій, Степанія.
158 Цибрівський Петро М.*
183 Ладика Василь І.*
242 Прибольська Софія.
257 Скілдж Грендолина М.
266 Левкович Іван.
301 Нагуляк Микола, Іванна.
305 МекЛаґлин Катерина М., Сура Михайло*, Романовська Олена.
316 Павлів Василь, Віра.
323 Трусевич Теодор, Шульська Лідія.
345 Кохно Раїса.
355 Бревка Петро, Марія.
361 Білостоцький Тиміш, Ольга; Котлярчук Омелян, Ман Марія В., Мисюк Олена О., Наконечний Павло, Таращук Юліян.
369 Новацький Михайло, Олена.
379 Юзьків Марія.
423 Боднарчук Петро, Наталія; Гакош Володислав*, Дерень Мирон, Льота; Попович Антін, Анна; Різник Іван 2, Єва 2; Роздольський Лев, Ксеня; Фединський Юрій Б., Шкварок Володимир*, Гертруда.
430 д-р Кострубяк Дмитро, д-р Дарія.
432 Сидорак Дмитро*.
439 Кирилів Ігор*.
441 Брестя Надія, Павлисько Євстахій*.
445 Добрянський Антін*, Люїза.
473 Гарасимів Юрій, Гірняк Іван*, Граб Микола.
498 Скотинський Юліян А.*, Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

76 Кийбіда Андрій*.
115 Олійник Іван, Анна.
153 Білинський Ярема В.*, Ярослав, Варвара.
163 Дуда Катерина.
191 Медер Катерина.
213 Пахолок Богдан*.
253 Шикула Микола.
348 Бурий Марія К.
361 Зарицький Ілярій, Зиновія, д-р Панчук Богдан, Орися.
367 Загачевський Євстахій, Марія.
379 Миколайшин Антін.
456 Грицак Анна.
460 Войтович Володимир.
486 Бандера Володимир 2.
497 Скорупський Володимир*.
500 Карапінка Йосип*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відділ:

5 Пишняк Марія.
8 Лозюк Юрій*.
11 Волощук Богдан*.
57 Гончар Петро*.
63 Келяр Степан*, Марія А.; Кухта Марія І.
70 Стурман Анна.
84 Махно Софія Р. 2.
112 Квасняк Іван*.
115 Допілка Марія.
130 Кабаш Марія, Стець Василь*.
147 Вокрин Іван, Голден Софія.
161 Лапець Павло*.
170 Савчин Роберт*.
185 Наконечний Данило*.
221 Захаріясевич Володимир, Катерина.
223 Енджелес-Дрозд Анастасія, Чолій Теодор*.
234 Пилат Юрій*.
241 Ходоровська Степанія О.
242 Загібайло Василь.
247 Синчишин Володимир*, Фуско Розалія.
253 Федорович Анна.
276 Гебет Євгенія.
287 Янеллі Софія.
291 Ковальський Йосафат Б. 2.
296 Сакалюк Стефан*.
323 Янчишин Лев*.
324 Терпелюк Ольга.
336 Купчик Андрій*.
348 Антонів Розалія.
361 Бойчук Омелян.
367 Мельник Степан А.*
369 Єкель Катерина.
379 Дроник Марія.
396 Тимків Розалія.
401 МекДонел Іванна.
414 Москалюк Володимир*.
432 Кунтер Марія.

Відділ
436 Зельонка Олексій*.
439 Стефанишин Дмитро*.
475 Твіст Ольга.
504 Глібів Юрій.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Стівенс Теодор*.
22 Ларсон Ольга.
57 Фомко Олена І.
71 Богаченко Наталія.
100 Лавровський Федір*.
158 Лотоцький Володимир*.
204 Хміль Іван*, Марія; Чавурський Євстахій*.
211 Валига Карло*.
238 Лосом Євгенія, Стенцель Василь*.
253 Мельник Василь*, Приступа Михайло*, Павлина; Щурко Лавро*.
259 Оленець Андрій.
325 Шпеха Марія.
334 Мураль Ольга.
343 Федір Стела П.
353 Говзин Володимир*, Куцак Іван*.
361 Мартин Степан, Свитак Іван*.
387 Гураль Петро*.
427 Підвербецький Василь, Марія.
432 Бодикевич Надія, Гевчук Василь*, Леськів Катерина, Несторовський Володимир, Цвігун Йосип.
458 Корчовська Єва, Пилипюк Марія.
464 Костюк Степан*.
469 Лапейчук Анна.
473 Куцанець Володимир.
478 Годованський Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

16 Стисла Вірґінія А.
21 Окрепкий Володимир*.
22 Вовчук Марія, Карпа Василь В.*, Мазяк Розалія, Романчук Юлія А.
45 Ваврик Стела.
59 Симська Анна.
64 Монґін Анна.
69 Кушнір Анна І., Різник Іван М*.
71 Ламп Марія.
74 Мидзій Анна, Ярема Катерина.
83 Бабяк Іван*.
91 Ясінська Ангелина.
94 Атаманець Богдан Ю., Мельник Яків, Павлюк Анна.
97 Гримик Стела, Кавінський Йосип*.
106 Войтович Степан*, Дацьків Федір*, Ольга; Маґац Андрій*.
113 Пельц Марія, Релик Олексій мол.*.
121 Губаль Карло мол.*
146 Карп Степан*.
152 Стоякич Павлина.
191 Качмар Василь*.
204 Бакад Володимир*.
206 Коцюба Євгенія.
213 Зошак Іван*, Польовий Степан*.
220 Ґіковський Володимир*, Чорний Володимир*.
221 Горин Микола*, Дацьків Михайло*.
222 Книш Нестор*, Петро*, Стела; Сасе Христина.
226 Звежинський Омелян С.*, Анна М.
235 Ватраль Павло*.
256 Ломаґа Марія.
261 Гулда Григорій*.
266 Ференц Ярослав Я.*
270 Олсен Андрій*, Михайло*; Турчинський Степан*, Іванна.
275 Бутурла Анна, Гречин Михайло*.
279 Оленчук Микола, Марія.
292 Фултон Іван Ф.*
301 Смаль Мирослав*.
316 Білоус Володимир*.
335 Макарик Генрих*, Руцька Іванна.
342 Локос Олена.
343 Робертс Катерина.
344 Обшанська Марія О.
353 Бацик Теодор*.
367 Попович Ольга.
379 Лушак Стела.
380 Польовий Іван*.
435 Коглер Степанія.
455 Барон Софія, Гуцалюк Ольга.
467 Онисько Іван*, Петро*.
469 Косюрак Степан*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛО НА ЧАСТИННЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

76 Пристаюк Олена.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

291 Гузіль Франя.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

1 Малиняк Анна.
14 Петерсон Максим*.
18 Дзядик Іван.
29 Язвинська Юлія.
44 Демчик Панько.
59 Мушак Василь*.
62 Бліхар Юрій.
65 Байко Микола.
72 Возняк Павлина.
78 Дранчак Неоніля, Кох Клейтон Г.*
91 Веньо Степан, Хаць Василь.
94 Погрибеник Семен.
102 Щубака Атанас*.
120 Кобаль Ілля.
121 Кізлик Михайло.
158 Низовий Василь, Станський Петро В.*
160 Александрович Онисим.
161 Фірич Іван.
170 Гуральчук Йосип.
191 Сало Іван.
198 Александрович Іван.
201 Павлюкович Євстахій.
204 Гох Данило, Пенкаль Михайло.
207 Костюк Ядвига.
213 Кузенка Людовик.
217 Воляк Катерина.
218 Стахура Іван*.
229 Брик Іван*.
230 Кубина Альберт А.*
242 Кроляк Марія.
245 Сойка Марія.
251 Козир Іван*.
259 Саска Михайло.
266 Медвідь Григорій.
270 Кулич Лев.
277 Гринчук Дмитро.
287 Ільків Микола.
288 Антоник Трофим, Мушаста Анастасія.
325 Білаш Микола.
330 Мигац Онуфрій.
334 Дзюба Анна, Нагірна Анастасія.

Відділ
336 Чередниченко Юрій.
352 Бандирська Софія.
359 Сабан Анна.
361 Базюк Ґеновефа.
372 Сидоренко Макар*.
375 Козак Григорій*.
385 Капюк Михайло.
393 Баланда Марія.
401 Блий Іван*.
421 Шипінка Михайло.
437 Снилик Михайло.
445 Навроцький Степан Я. 2.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:

5 Аттон Патриція І., Пурцел Карін А., Тепла Айлина.
8 Шуманський Тома С.
20 Гундич Олександра, Кушнір Марко А., Саржинська Михайлина К., Сивак Михайло, Олексій.
22 Гавалюх Дебора Л., Іванишин Роберт Т.
38 Фалат Патриція А.
39 Бобецький Володимир М., Динька Ярослава А.
42 Гуда Богдан, Ірина, Михайло; Карпин Марія.
63 Інтерлайн Анна, Келар Степан Е., Юрій І.; Крохта Степан М., Тимотей В.; Турко Каміля М.
64 Воленський Йосип С.
75 Здан Варвара М. 2.
78 Карлаза Ричард І.
88 Серафин Олександра М., Цегельська Меланія.
94 Вігун Орися Л., Ломака Давид І.
96 Маланчук Ольга М.
102 Дуда Степан В.
106 Онуляк Михайлина.
114 Кухта Володимир, Наталія, Олександра; Оліярчик Ярослав.
116 Горват Юрій Р.
120 Древна Михайло Й.
124 Карабин Ерик С., Фенстермейкер Марко.
128 Шелева Анна Т.
130 Бундза Лідія.
147 Лобус Донна М., Каролина А.; Савка Марія, Чорний Іван мол.
153 Головінський Юрій В., Задорняк Павло, Земба Інґрида Т.
155 Степась Анна, Ірина Н., Марія О.
156 Кічула Михайло А.
161 Орішко Андрій І.
174 Горпенюк Андрій Д., Крохмалюк Юрій, Луцька Зорінина 2, Маринюк Юрій, Ярема; Прокопович Христина, Шкудор Юрій.
175 Маркович Ігор, Потапенко Борис, Віктор; Савка Анна, Марія, Микола, Мирослава, Степан.
177 Вербинська Йосипина Т.
189 Войт Ярослав, Конопасевич Євген Ю., Крупська Розамарія, Оранська Катерина.
204 Крочак Дебора М.
206 Солінко Теодор І. мол.
218 Мельник Павло Д.
221 Брагар Патриція А., Ковальський Євген Р., Наталія.
223 Микулин Михайло мол.
230 Козьоринська Патриція А.
240 Воронич Богдан, Зінко Марко І., Зорій Роман В., Клек Андрій О., Оліяр Мирослав П., Терлецький Григорій мол.
261 Фалер Григорій Ст.
271 Більський Іван Й., Марія А., Роберт Й.; Станецька Орися, Стець Степан М.
274 Сенедяк Тома К.
287 Яцух Михайло.
297 Шелестяк Патриція Л.
304 Антонишин Галина.
305 Джекобсон Гарольд Е. мол.
320 Радь Адріян Я.
327 Федорців Борис, Марія.
345 Абрамчук Оттон І., Литвинчук Михайло.
356 Підвірна Донна А.
361 Генза Ольга М., Марчук Тамара, Масний Михайло.
372 Милян Тереса М., Ощудляк Марта Е.
379 Воробель Богдан О.
393 Коваль Мирослав Ст., Литвин Михайло І., Цап Карін Є.
397 Олексяк Ксеня, Омелян Дебора.
432 Лейбюк Оксана, Червінський Йосип А.
441 Петришин Марта Хр.
460 Озарук Степан.
464 Галущак Мирон Я., Мандзюк Григорій Р.
471 Малеголовка Ірина.
472 Дахнівський Орест Б.
487 Боднарчук Вікторія, Людовика, Маріянна.
495 Лега Анна К., Христина Г.; Романович Андрій Б., Юрій Р.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

27 [illegible] Марія.
94 Підлетейчук Анна, Микола.
106 Дудзяк Ігор.
127 Муцин Василь, Михайло, Юрій.
131 Андрущишин Євген М., Ірина М.; Гнилиця Катерина, Ковталів Богдан, Катерина.
163 Пісечко Григорій Р., Поритко Ріна, Ярослав; Ценко Едита.
164 Массина-Риман Денис Л. 2, Марко О.
307 Старуський Павло Е.
179 Дроник Альфонс П., Маріянна Л.
399 Хрептовська Арета О., Віра Д.
432 Спольський Андрій І.
498 Лянґе Бріян В.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд:

128 Федик Іванна.
166 Дуда Юрій.
327 Зарицький Юрій Б.
458 Грицак Володимир І.
490 Білоус Данна К.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

490 Білоус Степан Р.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

42 Яремко Богдан, Юрій М.
85 Вальчонський Карло С.
106 Кіналь Лідія Д.
114 Куцевич Ярослав.
115 Стрихальський Богдан, Василь; Ярошик Богданна, Ірина, Омелян.
141 Плоський Богдан, Емілія.
158 Цибрівський Карло Л.
191 Баллард Донна, Естера, Ларі; Медер Воррен, Сандра А.

Відділ
194 Бакалець Олег М., Роман Ю.; Ільків Іван, Інґріда А.; Натина Володимир Т., Салдан Микола.
230 Кучманер Андрій В., Карін З.
296 Прокопик Данило М., Емілія А.; Романо Еленна М., Сидір; Сарняк Євген 2, Сетлемаєр Константина А., Солтис Павло М.
304 Біла Даяна.
305 Кучинська Іванна, Ріотто Йосип, Михайло; Томко Йосип Ст.
316 Павлів Анна, Катерина С., Марія А.
323 Шульський Степан.
345 Кохно Тарас В.
355 Бревка Анна М., Богдан, Іван, Ірина, Мирон, Роман; Гамера Іванна К.
361 Мотюк Володимир Д., Павло Й., Юлія А.
379 Возний Микола І., Мартин Оксана.
395 Заблоцький Євген, Зенон, Марія, Наталія, Софія.
397 Дмитришин Ірина.
423 Боднарчук Катерина, Марія А., Роман, Тарас; Дерень Михайло, Ярослав; Попович Іван, Ірина, Ярослава; Роздольський Андрій К., Олександра М., Тарас, Юрій Т.; Юзефович Олександер.
432 Зазуляк Леся, Люба, Надія, Павло, Роман; Лейбич Іван Я., Роксоляна А.; Ребрик Іванна, Карін Д., Христина Р.
445 Столяр Марія А.
486 Пахолюк Лідія М. А.
498 Скотинська Марія М. К.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

83 Дуда Юрій.
115 Олійник Розамарія.
175 Кузьмин Зенон І.
361 Зарицький Юрій В.
367 Загачевський Ігор.
456 Грицак Володимир.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Відд.:

100 Мартин Карін Дж.
120 Миськів Марія.
147 Дудченко Борис мол.
155 Тимко Григорій мол.
245 Сипневський Григорій І.
365 Гулик Патриція.
406 Турко Андрея І.
480 Лубинська Віра.
489 Мілько Тарас.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

66 Фединяк Олімпія 2.
105 Угорчук Ярослава Є.
155 Сумінська Марія.
240 Мішкевич Роман, Павликевич Маркіян.
266 Бедзісь Даґлес П.
304 Швець Давид В.
320 Колуб Марія І.
361 Сушків Дарія.
390 Мозеляк Іванна А.
436 Книгиницька Уляна М., Стюарт Марія.
466 Костюк Ричард П.
487 Павлось Богдан Д.
499 Вербинська Марія А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

63 Келар Степан Е., Юрій І.
81 Горнатко Степан мол.
83 Лужецька Анастасія Г.
153 Чорнобіль Ігор Т.
155 Петренка Розалія.
204 Лукин Варвара І., Степан.
361 Ковальчук Степан мол.
379 Дроник Маріянна Л.
395 Форд Іванна К.
414 Москалюк Володимир.
432 Лучка Оксана Д.
498 Пелех Марія А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

170 Бура Федір.
207 Рітер Михайло.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

218 Стахура Михайло В.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан 31-го жовтня 1960)

Старий рід забезпечення	149
Кляса О	547
Кляса Т	7,828
Кляса W	11,977
Кляса P20	15,608
Кляса E20	11,039
Кляса [illegible]	832
Кляса P65	598
Кляса DP	147

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	142
Кляса 5E	113
Кляса E20	12
Разом	48,992

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

(Стан 31-го жовтня 1960)

В клясі 1-ій на $ 500	1,810
В клясі 1-ій на $1000	443
В клясі 2-ій на $ 400	421
В клясі 3-ій на $ 100	470
В клясі 4P на $ 250	124
В клясі 4P на $ 500	3,450
В клясі 4P на $1000	1,714
В клясі 5E на $ 250	251
В клясі 5E на $ 500	4,358
В клясі 5E на $1000	1,678
В клясі 6C на $ 500	964
В клясі 6C на $1000	577

НОВІ КЛЯСИ

E20 на $ 500	1,667
E20 на $1000	1,394
E20 на $1500	7
E20 на $2000	16
E20 на $2500	
E20 на $3000	
E18 на $ 500	809
E18 на $1000	1,334
E18 на $1500	14
E18 на $2000	45
E18 на $2500	3
E18 на $3000	10
E18 на $5000	1
E65 на $ 500	44
E65 на $1000	28
E65 на $1500	3
E65 на $3000	1
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,138
P20 на $1000	1,836
P20 на $1500	11
P20 на $2000	24
P20 на $2500	1
P20 на $3000	1
P20 на $4000	1
P65 на $ 500	38
P65 на $1000	40
Разом	24,727

З кінцем місяця жовтня 1960 р. в УНСоюзі було всіх забезпечених ... 73,719

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний предсідник:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N.J.

Заступник гол. предсідника:
JOSEPH LESAWYER
141-09 Hoover Avenue
Briarwood, L.I., N.Y.

Заступниця гол. предсідника:
Mrs. GREGORY HERMAN
601 Maywood Avenue
Maywood, N.J.

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J.

Головний касир:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N.J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie Street
Winnipeg, Man., Canada

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago 34, Ill.

PETER KUCHMA
115 Austin Avenue
Tappan, N. Y

PETER PUCILO
10111 South Artesian Street
Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

BOHDAN ZOLYCH
604 Bathurst
Toronto, Ont., Canada

DMYTRO SZMAGALA
4037 Biveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R.I.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago 51, Ill.

IVAN ODEZYNSKY
5909 North Camac Street
Philadelphia, Pa.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N.Y.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchison Street
Philadelphia, 41, Pa.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Avenue
Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood Street
Mattapan, Mass.

RUSSELL HUK
157 Adelaide Street
Hartford, Conn.

Головна Канцелярія
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.
Поштова адреса УНСоюзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 5-8740

У Трентоні не нарікають на молодь

Є серед нашої української громади в Америці багато батьків, що постійно нарікають, на виховання нашої молоді. Почніть балачку на цю тему, і ви почуєте гіркі нарікання, що мовляв, наша молодь відчужується, мову забуває, нічим не цікавиться, на наших імпрезах її не видко і т. п.

Але є теж серед нас люди, що замість нарікати — працюють над вихованням нашої молоді.

До таких належить гурт людей, членів Осередку СУМА у Трентоні, Н. Дж. Вислідки іхньої праці такі великі, що їх варто подати тут до відома нашого ширшого загалу. Відділ Юного СУМА зорганізовано у Трентоні в 1954 р. Сьогодні він начисляє 61 карного члена, що є згуртовані в 2 дівочих і 3 хлоп'ячих ланках.

Крім основної культурно-освітньої праці, яка постійно ведеться під час щотижневих сходин, Відділ Юного СУМА веде ще живу діяльність у таких спеціяльних ділянках:

1. Бібліотека, яка начисляє 600 книжок та журналів, що з неї користає велике число молоді.

2. Ланка українських народних танків що її започаткував у 1955 році п. О. Ґоянюк, а від 1957-го року веде добрий фахівець п. Д. Надраґа. Ця ланка має 20 членів і за останні роки дала 24 успішні виступи.

3. Мандолінова оркестра під орудою мґр. Ярослава Лабки. Оркестра має 21 члена, від 1957-го року дала понад 20 успішних виступів.

4. Спортова ланка має дві дружини копаного м'яча, які прийняли бойову назву „Українські Тигри". Ці дружини гарно репрезентують українське ім'я у численних змаганнях на терені Трентону й околиці. Цю ділянку вели упродовж останніх років п. І. Гарик та п. Білик, при помочі теж інших старших спортовців.

5. Хор юначок, який зорганізувала юначка Люба Понятишин.

6. Гурток українських народних вишивок. Кожна юначка, що належить до цього гуртка, вишиває кожної зими одну гарну вишивку.

Крім цього трентонська сумівська молодь щороку влаштовує різні власні імпрези та бере участь в імпрезах, організованих іншими організаціями, а теж щороку ходить з колядою.

Тут варто теж подати, що трентонський Осередок СУМА збудував для свого дorosту гарний будинок - палатку на оселі СУМА в Елленвілі, Н. Й. коштом двох тисячів долярів та понад 600 безплатних робочих годин, що її дали члени Осередка. Найбільше праці вложили в це діло пп. Т. Ганасевич, М. Колодій, Р. Максимів та Я. Семкович.

Вся ця многогранна праця над нашою молоддю в Трентоні є можливою завдяки гуртові ідейних одиниць, які безкорисно дають цій справі багато часу та не жаліють ні труду ні коштів.

Та з цього ідейного гурта треба визначити зокрема одну людину, яка уже кілька років присвячує дослівно увесь свій вільний час та багато грошей справі виховання наших дітей. Це молода людина — п. Олекса Пліщук, який навіть серед гурта ідейних працівників, що їх не бракує в Осередку СУМА у Трентоні, відзначається цілковитою посвятою свого життя справі молодого покоління.

Батькам, які нарікають на виховання нашої молоді, хочемо сказати таке: нарікаймо на себе самих і на те, що серед нас так мало таких одиниць як Олекса Пліщук.

Я. Татомир

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 30-го вересня 1960	49,034	24,698	73,732
ПРИРІСТ:			
Нові члени	170	135	305
Прийняті наново	86	29	115
Прийняті з переступ. листами	25	5	30
Зміни кляс забезпечення	10	1	11
Разом	291	170	461
УБУТКИ:			
Суспендовані члени	76	92	168
Відійшли з переступ. листами	[illegible]	6	30
Зміни кляс забезпечення	8	3	11
Відійшли до дорослих	—	9	9
Померли	60	1	61
Вибрали грошові звороти	50	14	64
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	38	16	54
Відійшли на випл. забезп. вповні	75	—	75
Відійшли на част. випл. забезп.	1	—	1
Відійшли на безпл. продовж. забез.	1	—	1
Разом	333	141	474
Стан з 31-го жовтня 1960	48,992	24,727	73,719

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за жовтень 1960 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголоситься до секретарів своїх Відділів і заплатить за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою й статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж жовтня 1960 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав Падох, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	190.92
2	188.27
3	86.82
5	868.40
6	14.25
7	149.69
8	559.52
9*	159.92
10	151.34
11	158.23
12*	104.69
13	385.49
14	560.31
15	163.44
16	129.74
17	80.37
18	70.17
20	339.82
21	264.30
22	138.76
23	71.53
24	106.73
25	675.78
26	14.88
27	908.44
28	115.74
29	176.66
30	94.70
31	84.81
32	19.48
33*	356.17
34	13.31
35*	1,487.37
36	265.11
37	190.50
38	529.61
39	997.91
40	100.06
41	5.12
42	549.08
43	36.04
44*	113.29
45	443.22
46	153.81
47	82.64
49	200.90
50	72.32
51	30.40
52	138.78
53*	218.26
54	321.96
56	144.43
57	350.93
58	93.42
59	799.44
60	73.10
62*	54.41
63	808.13
64	234.95
65	152.76
66	86.73
67	163.11
68	48.05
69	181.67
70	234.11
72	41.52
73	79.83
74	50.06
75	283.25
76	561.17
77	40.87
78	195.07
79	16.42
80	46.05
81	186.02
82*	54.74
83	324.46
84	72.65
85	143.86
88*	285.36
89	31.38
90	261.63
91	218.48
92	27.17
93	93.57
94	1,315.18
95	38.14
96	285.56
97	146.43
98	89.46
99	185.44
100	279.99
101	24.15
102	1,036.70
103	136.38
104*	358.30
105*	440.59
106	921.33
107	75.76
108	69.47
109	139.62
111	39.92
112	313.85
113	273.53
114*	814.77
116	221.93
117	136.04
118	131.90
119	92.60
120	433.90
121	406.49
122	105.65
123	166.91
124	137.84
125	565.04
126	91.11
127	1,235.43
128	89.97
130	430.78
131*	987.82
132	104.77
133	189.33
134	131.46
135	32.76
137	226.75
138	53.34
140	87.88
141*	12.52
142	268.47
143*	142.22
144	129.77
145	88.05
146	222.39
147	685.41
148	43.28
149	128.03
150	246.07
151	93.56
152	75.93
153*	1,307.01
154	58.74
155	802.82
156	229.49
158	383.06
159	62.33
160	71.01
161	776.26
162	19.25
163	548.99
164	181.25
166	56.32
167	122.00
168	291.90
169	35.80
170	104.40
171	131.80
172	106.15
173	270.63
174	288.25
175	376.33
176	159.10
177	275.55
178*	656.37
179	121.37
180	181.36
181	84.24

Відділ	Заплатив
182	232.66
183	371.64
184	246.37
185	52.80
186	151.05
187	83.67
188	53.77
189*	629.71
190	34.72
191	846.91
192	219.75
193	24.32
194*	1,447.91
195	19.06
196	42.17
197	21.37
198	10.76
199	44.94
200	315.20
201	28.46
202	41.20
203*	157.82
204	1,754.80
205	11.92
206*	683.98
207*	61.33
208	40.27
209	34.29
210	35.24
211	186.45
212	50.92
213	427.02
215	106.26
216	8.96
217	831.03
218	270.18
219	657.11
220	572.87
221*	2,641.40
222	43.67
223	302.03
224	50.67
225	34.22
226	355.10
227	36.20
228	22.11
229	71.08
230	744.03
232	64.49
233*	300.46
234	372.38
235	93.91
236	219.68
237	253.80
238*	753.39
239*	636.96
240	1,016.74
241	134.61
242*	537.90
243	92.44
244	23.38
245	233.00
246	95.14
247	137.86
248	80.05
249	28.11
250	61.45
251	232.73
252*	304.53
253	184.89
154	446.70
255	26.73
256	230.16
257*	342.50
258	91.92
259	208.36
260	11.14
261	62.34
262	53.84
263	36.40
264	54.38
265	303.71
266	693.04
267	118.82
268	167.91
269	13.16
270	397.01
271	239.05
272*	120.66
274	202.86
275	43.46
276	418.06
277	1,211.44
278	26.02
279	34.71
280	183.38
281	235.53
282	55.09
283	296.34
285	94.06
286	179.74
287	437.18
288	192.23
289	244.85
290	165.09
291	346.25
292	1,398.74
293	517.66
294	17.50
295	395.53
296	206.98
297	17.00
298	85.28
299	90.60
300	93.29
301	232.25
302	48.44
304	446.44
305	240.10
306	114.33
307	117.07
308	125.43
309	59.35
310	180.10
311	22.38
312	80.85
313	30.85
314	10.93
315	34.67
316	859.99
317*	159.59
318	91.20
319*	99.82
320	320.25
321	174.54
322	95.19
323	114.52
324	375.63
325	1,145.05
326	98.10
327	243.69
329*	3.88
330	172.73
331	137.40
332	115.10
333	121.98
334	703.94
335	33.76
336	727.47
337	348.68
338	224.71
339	235.30
340	12.85
341*	639.35
342	292.53
343	282.99
344	76.09
345*	879.60
347	233.38
348	263.34
349	193.03
350	293.37
351	63.55
352	136.15
353	175.71
354	147.59

Відділ	Заплатив
355	121.92
356	289.50
357	79.74
358	86.58
359*	47.86
361	3,443.29
362	129.02
363	156.04
364	913.25
365	40.81
366	11.71
367	1,033.70
368	81.98
369	199.21
370	408.92
371	498.20
372	299.08
373	135.00
374	281.30
375	453.94
376*	213.54
377	22.56
378	9.70
379	2,364.51
380	124.74
381	14.45
382	18.84
383	325.19
384	62.16
385	551.08
386	219.33
388	372.56
390*	249.04
391	156.19
392	9.09
393	62.60
394	54.84
395*	173.03
396	43.10
397	675.93
398	65.88
399*	286.33
400	163.49
401	17.22
403	135.66
404	122.94
405	35.41
406	292.86
409	51.15
410	43.96
411	19.60
412*	160.23
413	72.64
414	684.99
415*	7.58
417*	224.22
418*	38.39
419	34.00
420*	36.28
421*	162.21
422	7.68
423*	1,026.58
424	71.57
425	101.80
427	481.18
428	23.64
430	1,081.43

Відділ	Заплатив
432	4,249.17
433*	323.65
434	244.68
435	115.66
436	295.16
437	536.51
438	55.59
439	614.68
440	1,006.80
441	581.85
442*	32.15
443*	11.15
444*	101.17
445	665.36
446	64.86
447	23.29
448	50.68
450*	215.92
452	170.01
453	44.81
455	186.33
456*	264.77
457	447.41
459*	291.96
460	85.12
461	261.57
463*	5.75
464	328.15
465	82.26
466	124.85
467	27.47
468*	116.19
469*	178.84
470*	28.98
471*	677.54
472	395.36
473*	1,265.12
475	36.21
476*	223.58
477	165.71
479*	22.15
480*	90.16
481	140.65
482	64.41
484	738.27
485	146.44
486*	135.29
487	289.64
488	36.55
489	171.73
490	115.25
491	20.00
492*	95.39
493	28.83
494	60.27
495	95.60
496	96.64
497*	420.31
498	392.72
499*	45.38
500*	49.42
501	24.18
502*	94.00
503	388.39
504*	148.05
506	426.04

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $125,570.25

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	3.59	216	3.69
3	1.31	221*	2.03
28	2.37	226	.83
30	4.26	234	11.95
37	2.99	237	1.46
39	15.73	243	2.68
65	6.63	245	1.06
70	3.19	264	2.91
90	3.90	275	4.86
101	1.94	286	20.82
106	.97	305	1.84
117	3.06	316	1.41
127	.97	321	1.13
143*	6.65	335	3.70
147	20.73	336	3.93
151	3.53	342	3.39
170	4.02	367	1.54
185	3.68	370	3.83
194*	1.62	384	10.38
206	2.65	388	5.58
209	2.97	482	3.01

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення	$188.81
З місячних вкладок від членів	$116,471.90
З місячних вкладок від членів	$125,759.06
Відсотки від бондів	53,580.46
Відсотки від стаків	225.00
Відсотки від морґеджів	14,612.54
Відсотки від членських позичок	818.33
Чинш від реальности в Джерзі Сиrі, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Керґонксон, Н. Й.	15,794.00
Приходи друкарні і книгарні	20,612.19
З переносу федерального податку за помічні сили	1,086.22
З переносу стейтового податку за помічні сили	20.72
З переносу виплаченої нагороди відд. секретарям за членів молодечого департаменту	7,370.05
Уневажнений грошевий зворот	125.08
Уневажнена нагорода лікарям за нових членів	5.00
Уневажнена виплата з фонду народного	50.00
З переносу резерви за переписаних членів до інших кляс	34.00
Вплачення на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	275.00
Зворот посмертної запомоги з додаткового обезпечення	500.00
Пожертви від членів на фонд негайної допомоги	471.03
Сплати морґеджів	17,127.11
Сплати членських позичок	3,992.45
Разом	$263,708.54

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
7	Кавуля Іван	$ 1,000.00
14	Питрашик Максим	500.00
18	Дзядик Іван	1,000.00
29	Явінська Юлія	1,000.00
42	Скула Катерина	500.00
58	Гуменіцький Михайло	500.00
62	Бліхар Юрій	500.00
62	Гасюк Марія	500.00
65	Байко Микола	600.00
78	Драгчак Нелі	1,000.00
81	Дмитрів Тома	1,000.00
84	Кондуб Іван	500.00
91	Хац Василь	500.00
94	Погребсник Семен	1,000.00
94	Лехнун Іван	500.00
102	Щубака Атанас	1,000.00
120	Кобаль Ілько	1,000.00
121	Кіздик Михайло	1,000.00
122	Стадник Ксеня	500.00
123	Сербан Яцько	1,000.00
127	Сукмановський Іван	1,000.00
128	Шульц Ольга	500.00
132	Будник Микола	1,000.00
143	Вусата Анастасія	500.00
146	Мерещак Яків	1,000.00
153	Магос Роман	500.00
160	Александрович О.	500.00
169	Демян Варвара	1,000.00
170	Гуральчук Йосиф	1,000.00
181	Рекович Матрона	1,000.00
198	Александрович Іван	1,000.00
201	Павлукович Стан.	500.00
204	Гох Данило	118.00
204	Пенкаль Михайло	500.00
206	Шевчук Петро	1,500.00
207	Костюк Ядвіга	500.00
208	Драган Дмитро	1,000.00
213	Кузенка Лука	1,000.00
217	Воляк Катерина	500.00
220	Процак Василь	1,000.00
224	Білий Микола	500.00
229	Брик Іван	1,000.00
230	Вавровнч Михайло	1,000.00
234	Кінащук Ігнатій	1,000.00
242	Кволяк Марія	1,000.00
245	Сойка Марія	500.00
247	Прокоп Онуфрей	1,000.00
251	Козир Іван	1,000.00
253	Фіґель Домка	500.00
259	Саєка Михайло	1,000.00
270	Кулич Леон	1,000.00
275	Мікула Іван	500.00
276	Зіндрон Ірина	750.00
287	Ількіс Микола	1,000.00
287	Новак Микола	1,000.00
288	Антоник Трофим	1,000.00
292	Філоненко Петро	1,000.00
298	Сидор Йосиф	1,000.00
300	Іванічко Михайло	1,000.00
325	Білан Микола	1,000.00
325	Лебідь Іван	1,000.00
330	Мигас Онуфрей	365.00
331	Чопик Панько	500.00
334	Дзюба Анна	1,000.00
334	Лупан Гелина	500.00
334	Сидор Андрій	1,000.00
338	Адамів Іван	1,000.00
361	Волф Олекса	500.00
375	Козак Григорій	387.81
406	Клапач Неллі	1,000.00
418	Лупинець Григор	1,000.00
433	Рудник Марія	500.00
437	Снилик Михайло	500.00
487	Сендецький Міна	500.00
502	Цьона Павло	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$ 17,500.00
Грошеві звороти	11,905.49
Заплата вкладок за додаткове обезпечення	487.06
Виплати на реальності в Джерзі Сиrі, Н. Дж.	465.63
Відсотки на закуплених бондах	106.80

Виплати з фонду нарідного:

Підготовча праця в справі пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні	1,000.00
Пожертва на Рідну Школу в Торонто, Канада	50.00
Праці при виданні української енциклопедії англійською мовою	58.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Направи і праці та інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	10,081.23

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:		
1	Копицянський Іван	$ 35.00
10	Хома Мілько	35.00
10	Млинарик Адам	35.00
13	Нагумик Михайло	40.00
28	Цінайко Анна	25.00
29	Кобеля Іван	35.00
29	Козмоський Іван	25.00
29	Меско Естера	25.00
29	Нагребецький Йосиф	25.00
37	Хитра Марія	150.00
45	Хомик Анна	25.00
45	Качмарчик Матвій	40.00
63	Бал Габріель	35.00
63	Коваловски Стефі	25.00
63	Зубик Павло	100.00
68	Сторожук Катерина П.	40.00
69	Макар Іван	50.00
70	Линович Конрад	25.00
75	Гуц Юрій	40.00
85	Петрівський Гарри	35.00
90	Амброс Филип	35.00
90	Мартинець Марія	25.00
96	Ковалик Петро	40.00
96	Ничай Текля	25.00
102	Декан Микола	50.00
102	Котович Лука	35.00
104	Ворона Катерина	25.00
106	Попель Каролина	25.00
106	Стасюк Василь Г.	35.00
106	Васильців Михайло	35.00
112	Федорчук Ева	50.00
112	Мочко Розалія	50.00
112	Струтинська Татіяна	25.00
119	Фельт Марія	25.00
120	Корнецький Антін	35.00
120	Корнецька Гелена	25.00
147	Мороз Марія	50.00
153	Чубата Олександра	30.00
170	Микитка Теодор	50.00
187	Куйбіда Слеска	25.00
203	Зимний Петро	30.00
203	Зимна Тетіяна	25.00
204	Федан Антін	25.00
204	Яворський Богдан	35.00
206	Пасєчняк Марія	25.00
206	Рапко Анна	25.00
213	Кушнір Павло	35.00
220	Блідий Петро	35.00
221	Паславський Іван	35.00
221	Риндик Степанида	25.00
223	Максимчук Михайло	35.00
223	Мельник Іван	35.00
223	Волоско Данило	35.00
230	Бріях Марія	25.00
233	Рудяк Яків	35.00
237	Дмитрик Катерина	25.00
247	Гурний Михайло	25.00
259	Побуцький Іван	50.00
268	Конох Михайло	35.00
274	Пупа Марія	25.00
276	Кміт Іван	35.00
276	Роман Василь	35.00
289	Дронь Петро	35.00
291	Мадей Михайло	35.00
300	Коцюба Йосиф	35.00
301	Кришта.т Михайло	35.00
305	Вийтишин Меланія	25.00
336	Колодка Іван	40.00
336	Медвіт Іван	35.00
352	Розлуцький Михайло	35.00
361	Баран Данило	25.00
361	Харитон Яків	40.00
361	Філяк Гелена	25.00
361	Галичин Іван	75.00
361	Гладкий Микола	35.00
361	Попалений Іван	35.00
361	Свистун Петро	35.00
361	Шевців Стефан	50.00
364	Стойка Гелен	25.00
367	Лилак Юрій	35.00
367	Лисько Катерина	75.00
367	Лещинська Пелагія	25.00
367	Пукіш Стелла	25.00
379	Синиця Іван	35.00
379	Воловник Михайло	35.00
388	Бринґілевич Розалія	25.00
388	Лесюк Вікторія	25.00
396	Дуткевич Софія	30.00
397	Коцан Софія	25.00
398	Ненькін Іван	25.00
403	Йощак Марія	25.00
406	Захарійчук Гнат	35.00
409	Санський Джордж	50.00
423	Пігут Марія	25.00
432	Томків Ярослав	35.00
436	Книгиницька Євгенія П.	25.00
448	Дюк Марія	25.00

Виплати з Адміністраційного Фонду:

Нагорода відділовим секретарям за третій квартал 1960 р.	$ 29,182.49
Виплати друкарні і книгарні	19,669.21
„Свобода" за орган	7,300.00
Платня помічних сил	4,637.94
Платня головного уряду	2,583.32
Канцелярійні друки і прибори	1,874.46
Федеральний податок за помічні сили	1,448.13
Кошти подорожі і репрезентації	1,033.14
За опікунчу обслугу над бондами	987.00
Чинш за офіси	625.00
Кошти подорожі організаторів	817.63
Винайм машин IBM для сладження виказів і статистики	555.00
Канадійська канцелярія	362.50
Лікарі за нових членів	318.50
Стейтовий податок за помічні сили	295.31
Телефон	121.64
Пошта	108.44
„Свобода" за праці і друки	83.50
Прибори IBM для сладження виказів	79.69
Направи і чищення машин	57.66
Фотографічні знимки чл. аплікацій	52.50
Праці при виданні Історії України англійською мовою	35.00
Оголошення	15.00
Спортова акція	10.00
Асекураційні департаменти за дозволи	8.00
Вода і рушники для канцелярії	6.75
Асекураційні журнали	5.24

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	35,000.00
Інвестовано в бондах	115,828.00
Позички членам	4,869.41
Інвестовано на реальності в Джерзі Сиrі, Ню Джерзі	2,000.00
Разом	$333,775.48

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем вересня осталася	$ 536,262.01
Прихід за жовтень	263,708.54
Разом	$799,970.55
Розхід за жовтень	333,775.48
Готівка з кінцем 31-го жовтня 1960 року остається	$466,195.07

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 466,195.07
Морґеджі	2,833,530.16
Бонди	15,070,363.56
Позички членам	306,264.94
Реальности	307,732.78
Друкарня	10,543.79
Разом	$18,994,630.30

Стан довжний

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$ 18,205,704.03
Адміністрац. фонд	51,265.03
Конвенційний фонд	53,321.93
Запомоговий фонд	305,173.91
Народний фонд	4,685.69
Посмертний фонд старого роду обезпечення	46,587.79
Резервовий фонд	22,330.45
Сирітський фонд	127,597.89
Спеціяльний фонд на обезпеку інвестицій	125,914.77
Фонд Захисту Сиротинця	17,050.54
Фонд негайної допомоги	4,998.27
Разом	$18,994,630.30

Роман Слободян, гол. касир

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	22.59	46	45.41
2	20.40	47	29.23
3	31.34	49	168.37
5	184.25	50	5.54
7	73.39	51	38.12
8	301.77	52	105.16
9	38.91	53*	75.43
10	66.26	51	125.05
11	55.52	56	63.16
12*	48.79	57	264.09
13	298.83	58	27.57
14	331.26	59	360.50
15	105.57	60	5.32
16	43.69	62*	9.86
17	4.68	63	424.20
18	6.61	64	90.80
20	326.83	65	55.37
21	128.76	66	7.28
22	19.01	67	4.25
23	128.50	68	9.66
24	11.56	69	28.77
25	224.78	70	70.51
26	1.35	73	1.92
27	186.33	74	3.62
28	9.02	75	158.19
29	47.72	76	80.04
30	19.01	77	4.22
31	.55	78	38.54
33	290.13	79	84.31
34	4.95	80	6.71
35	793.13	81	49.43
36	49.43	82*	2.72
37	93.97	83	204.91
38	245.93	84	31.72
39	410.30	85	86.63
40	15.28	88*	166.33
41	5.88	89	.93
42	310.29	90	36.54
44*	4.13	91	92.54
45	225.91	92	2.70

Відділ	Заплатив
93	43.5
94	388.58
95	[illegible]
96	192.1
97	78.6
98	10.9
99	28.36
100	174.92
102	380.10
103	143.53
104*	187.6
105*	171.6
106	359.01
107	53.8
108	21.9
109	29.3
111	6.24
112	160.2
113	39.8
114*	293.8
116	99.0
117	37.8
118	45.9
119	37.28
120	180.8
121	129.7
122	24.1
123	15.45
124	17.1
125	279.29
126	2.87
127	304.17
128	45.44
130	182.12
131*	660.06
132	30.38
133	9.46
134	14.58
135	18.91
137	29.18
138	15.17
140	81.59
141*	32.32
142	105.84
143*	24.28
144	25.41
145	40.04
146	46.65
147	188.45
148	2.70
149	64.66
150	110.05
151	103.38
152	2.79
153*	534.19
154	1.00
155	350.50
156	299.46
158	78.11
159	2.33
160	2.89
161	97.92
163	284.90
164	150.62
166	3.30
167	87.45
168	196.47
170	556.38
171	150.76
172	10.46
173	94.55
174	12.81
175	196.79
176	117.82
177	80.72
178*	134.94
179	26.95
180	157.70
181	10.71
182	69.46
183	161.00
184	121.97
185	8.78
186	6.70
187	30.03
189*	180.75
190	8.58
191	452.87
192	183.41
194	516.55
196	3.72
199	10.06
200	67.18
201	1.22
202	4.75
203*	50.28
204	687.92
206	283.59
207*	.90
208	27.91
209	3.81
210	1.01
211	49.40
212	27.86
213	144.25
215	43.70
217	225.98
218	181.21
219	215.33
220	187.75
221*	898.32
222	17.87
223	89.81
224	11.71
225	11.19
226	27.50
227	1.86
229	7.82
230	299.30
232	16.42
234	177.47
235	14.90
236	121.64
237	156.26
238*	593.63
239*	111.22
240	372.95
241	36.23
242*	63.61
243	19.82
244	2.93
245	85.83
247	46.39
248	43.41
251	135.74
252	98.06
253	6.29
254	138.08
255	4.88
256	118.11
257*	191.85
258	12.05
259	143.47
260	.96
261	31.01
262	13.07
263	31.81
264	11.64
265	3.99
266	355.57
267	52.42
268	106.27
269	1.57
270	76.38
271	171.68
274	112.87
275	54.47
276	110.99
277	548.03
278	40.18
279	5.26
280	14.06
281	34.45
282	55.72
283	55.27
284	18.14
285	11.25
286	6.11
287	299.54
288	41.45
289	181.95
290	78.08
291	266.29

Відділ	Заплатив
292	597.12
293	187.74
295	184.31
296	106.83
298	7.59
299	5.68
300	18.70
301	48.86
304	116.74
305	27.12
306	25.56
307	128.65
308	40.84
309	10.81
310	21.61
311	1.35
312	11.75
313	7.25
314	13.00
316	550.34
317*	64.68
318	23.88
319*	11.34
320	209.77
321	81.71
322	14.68
323	93.35
324	68.33
325	502.22
326	10.95
327	158.59
329*	52.76
330	110.41
331	32.73
332	3.90
333	13.63
334	151.28
335	25.41
336	207.38
337*	171.97
338	133.24
339	19.12
341*	205.77
342	52.61
343	96.03
344	23.17
345*	462.49
347	128.86
348	153.69
349	79.87
350	81.71
351	55.08
352	16.18
353	50.56
354	11.11
355	73.79
356	171.11
357	7.62
358*	173.73
361	1,172.26
362	95.10
363	43.97
364	273.87
365	5.58
366	.45
367	494.56
368	30.19
369	22.84
370	172.14
371	226.72
372	199.05
373	119.23
374	163.07
375	45.82
376*	44.79
377	5.04
378	2.70
379	831.49
380	99.16
383	181.32
384	32.92
385	135.53
386	51.36
388	261.40
390*	161.30
391	35.87
393	10.59
394	25.14
395*	129.98
397	378.57
398	1.07
399*	104.55
400	14.43
401	1.86
403	.79
404	51.75
405	22.45
406	72.29
409	3.53
412*	77.83
413	12.66
414	427.36
415*	1.80
417	42.09
418*	108.25
419	66.56
420*	115.52
421*	114.68
423*	149.83
424	6.61
427	201.82
428	64.04
430	308.73
432	2,793.10
433*	180.48
435	1.86
436	186.14
437	184.10
438	22.72
439	396.64
441	359.42
442*	12.83
443*	51.13
444*	88.03
445	291.05
446	39.86
447	23.84
448	36.56
452	130.91
453	4.95
455	212.40
456*	82.57
457	79.80
459*	31.70
460	13.89
461	274.94
463*	9.21
464	400.92
465	58.47
466	115.49
467	1.80
468*	51.55
469*	112.27
470*	45.32
471*	632.50
472	174.46
473*	256.78
475	16.57
476	52.59
479*	24.77
480*	4.20
481	71.87
482	4.59
484	455.28
485	25.46
486*	284.38
487	93.47
489	1.35
490	119.73
491	.68
492*	5.49
493	35.66
495	284.66
496	26.81
497*	85.07
498	214.03
499*	21.42
500*	34.89
501	17.30
502*	72.22
503	80.43
504*	81.32
506	71.59

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$51,618.03
Відсотки від бондів	15,377.24
Відсотки від морґеджів	7,292.57
Відсотки від членських позичок	101.86
З переносу федерального податку за помічні сили	270.56
З переносу стейтового податку за помічні сили	1.53
Сплати морґеджів	9,729.25
Сплати членських позичок	461.40
Разом	$ 84,852.44

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Грошеві звороти	$ 4,907.75
Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	3,800.00
Заплата вкладок за дітей, яких родичі померли	115.46
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	34.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за третій квартал 1960 р.	8,828.10
Платня помічних сил	1,889.86
„Свобода" за „Юкрейніен Віклі"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	439.88
Видатки на пошту	90.00
Стейтовий податок за помічні сили	61.27
Лікарі за нових членів	13.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	27,000.00
Позички членам	1,797.86
Разом	$ 49,577.18

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем вересня 1960 осталася	$ 102,662.37
Прихід за жовтень	84,852.44
Разом	$ 187,514.81
Розхід за жовтень	49,577.18
Готівка з кінцем 31-го жовтня 1960 року остається	$ 137,937.63

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 137,937.63
Морґеджі	1,379,171.68
Бонди	3,256,101.89
Позички членам	47,709.52
Разом	$ 4,820,920.72

Стан довжний:

Посмертний фонд	$ 4,706,423.28
Адміністрац. фонд	114,497.44
Разом	$ 4,820,920.72

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів УНСоюзу	$ 18,994,630.30
Майно молодечого департаменту УНС	4,820,920.72
Загальне майно з кінцем жовтня 1960 р. остається	$ 23,815,551.02

Роман Слободян, гол. касир

Жертвенність 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й. на Колеґію св. Василія Великого в Стемфорді

На прохання Владики Кир Амбросія Сенишина і на заклик Екзекутиви УНС до членів, щоб помогли своїми пожертвами збудувати Колеґію св. Василія у Стемфорді, члени з 5-го Відділу УНС в Асторії влаштували збірку, яка дала разом $76, а попередно $115, що робить разом суму $191. За ці пожертви Владика Сенишин прислав подяку і благословення всім жертводавцям.

Є ще багато людей, які витрачують надаремне свій заробіток, і багато таких, що їх цілий світ не обходить. Багато з прибулих сюди, мають всього подостатком, а забули за Бога, Церкву і на жадну ціль не дадуть цента.

На суму 76 дол. склалися такі громадяни:

По 5 дол. — М. Ґалан, А. Мартин; 3 дол. — А. Левенець; по 2 дол. — С. Дацишин, І. Сидор, А. Дячук, М. Левицький, А. Климишин, Л. Литвин, Г. Сидор, Л. Галан, А. Ґула, В. Врублевський, А. Микитин, С. Іванчук, М. Гнатів, Г. Василик, І. Лазорчак, Г. Семусь, М. Провода, І. Вілоус, Н. Левенець, П. Левенець, С. Кривен, Г. Дригайло, П. Семків, С. Череватюк, М. Курочка, А. Басараб; по 1 дол. — М. Левенець, Т. Басараб, М. Халупа, І. Буґера, І. Сенгура, А. Тур, О. Фірчук, М. Заровенний, М. Стоклоса, Н. Юкимів і Г. Басараб.

І. Сидор

Прикладне Родинне Свято в Ірвінґтоні

(Збіркою на пам'ятник Т. Шевченка вшановано золотий ювілей подружжя п. Венке)

В суботу 29-го жовтня ц. р., численна родина, приятелі та знайомі п. Василя й Іванни Венке з Ірвінґтону, Н. Дж., відсвяткували золотий 50-літній ювілей їхнього подружжя. З тієї нагоди відбувся в приміщеннях „Клюбу Наваго" в Ірвінґтоні бенкет, що в ньому приняло участь коли 90 осіб. Знана на терені Нюарку й Ірвінґтону і загально шанована родина Венке, що їх сеньйорами являються обоє ювіляти, походить із Черновець на Буковині. Пан Василь Венке, — по званні купець, — був одним із тих знатних громадян буковинської землі, що разом з д-р Е. Суховерським, П. Соколишиним і Кривоносом боролися за економічне відродження українського населення і розвиток кооперативного руху на Зеленій Буковині.

Воєнна хуртовина змусила п. Василя Венке і його родину покинути рідні землі. Після невідрадних років скитання, вони в 1949-му році прибули до ЗДА, де поселилися спершу в Нюарку, а відтак в Ірвінґтоні. Мимо свого вже немолодого віку, п. В. Венке і його дружина живо цікавляться життям української спільноти, а їх дім надиханий патріотичною українською атмосферою є живим патріярхальним осередком численної родини Венке.

Ювілейний бенкет відкрив молебінню о. прот. Селебина, парох української православної Церкви св. Тройці в Нюарку, який гарними і зворушливими словами привітав ювілятів і поблагословив їх на дальше часливе життя. Ролю товстмайстра на бенкеті сповняв інж. І. Жуковський, який, виголосивши щире привітальне слово, віддав голос голові Української Буковинської Громади в Ню Йорку, д-рові І. Новосівському, що з черги у гарній промові видвигнув заслуги ювілята як піонера економічного відродження на рідних землях і зложив йому признання та побажання від усіх буковинських земляків.

Після відчитання численних привітальних телеграм і листів, що наспіли від друзів і знайомих з Канади, різних країв Европи та ЗДА — чим дотепно і з гумором зайнявся мґр. В. Гнідий, — товстмайстер передав слово д-рові Богданові Олесницькому з Нюарку, який, як лікар і особистий приятель родини Венке, привітав обоїх ювілятів і з нагоди їх небуденного свята зложив на руки п. Василя Венке $100 на будову пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні, — висловлюючи при тім думку, — що „хоча покищо не довелося Україні діждатися свого Вашингтона — то тим більше треба нам подбати, щоби тимчасом Шевченко і його великі ідеї дісталися до Вашингтону". За ініціятивою д-ра Олесницького — голова місцевого Відділу Союзу Українок п-і А. Настюк та інж. О. Суховерський перевели між присутніми збірку, яка принесла $147, що разом з пожертвою ініціятора, дало суму $247.

Зібрані гроші рішено через редакцію „Свободи" передати Комітетові, який займатиметься справою будови пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні і таким громадським вчинком вшанувати золотий подружній ювілей пп. Василя і Іванни Венке.

На закінчення промовляли ще п-і О. Тарнавська від Союзу Українок і о. І. Врублевський з Пенсилвенії. Слід згадати, що син ювілятів мґр. Отто Венке є членом УНСоюзу (Відділ ім. О. Басараб).

Листа жертводавців на будову пам'ятника Т. Шевченкові представляється наступно:

Д-р Б. Олесницький — $100; По $10 — Микола Шпитко, Осипа і Ярослав Яворські. Василь Венке, Омелян Суховерський, Михаїл Матушевський; По $5 — Т. Цар, Юліян Венке, о. Іларіон Врублевський, Юліян Баланецький, Анна Настюк, Дмитро Пташник, інж. І. Жуковський, Роман Хорчак, Ст. Зелінський, Григорій Венке, Лівія і Богдан Датсківський, Титус Тарновецький, Отто Венке; По $3 — Олекса Танасійчук, А. Кларк; По $2 — Т. і О. Дзюбина, Осип Назарук, Лев Негрибецький, д-р І. Новосівський, Марія Федчин, Маріян Васкан, Т. Матіяш, М. Матіяш, Арт. Мареш; По $1 — Василь Пелехатий, Дмитро Кузів, Володимир Гнідий, Осипа Нагребецькі, Оксана Тарнавська, Марія Вислоцькі, Александер Микитюк, Роман Василів. — Разом — $247.

(б.)

Український Фестиваль в Буенос Айресі

Т-во „Відродження" в Арґентині зорганізувало Український Фестиваль, апелюючи до мистецького смаку та творчої ініціятиви самодіяльних гуртків. В програмі були співи, танки й показ народної ноші. На цю ініціятиву відгукнулися радо ширші кола українського громадянства, що заздалегідь почали готуватись до фестивалю, заповідженого в одній з більших заль арґентинської столиці. З огляду на те, що видатки на ту залю виявилися досить високі, як високі були й інші видатки, зв'язані з організацією Фестивалю, — зокрема зорганізування оркестри, що вимагало співучасти платних чужинців, ціни на квитки були оголошені такі високі, (як на місцеві обставини), що чимало людей, а в тому й автор цього допису, ставилися досить скептично до матеріяльного його успіху. Натомість зацікавлення Фестивалем виявилося таким великим, що не тільки всі квитки були викуплені, а прийшлося допустити численних глядачів поза сидячими місцями. Заля була переповнена.

Програма Фестивалю перевантажена. Досить сказати, що вона тривала, з короткою перервою, від 7 вечора до 2 години ночі. Але обмежити її не було можливости: люди, виявляючи свою „самодіяльність", витратили не тільки багато часу, готуючись до виступів на Фестивалю, але й поробили великі витрати зокрема на народні строї, що були дійсно чудові. Отже, не було можливости сказати „ні!" тим, що, іноді їдучи з далекої провінції, мали охоту виявити своє мистецтво — головно в танках.

А проте рівень цих виступів був не тільки задовільний, але іноді справді високий. Наші балетмайстри, Вол. Мандзій та Вас. Деркач багато видно попрацювали, щоб піднести рівень аматорів танцюристів до мало не до балетного вдосконалення. Самі вони виявили своє мистецтво в сольових танцях, з яких особливо ефектовний був „Гонта" В. Мандзія. В цьому характерному танці треба віти танцювальними засобами передати внутрішні настрої, душевні переживання одчайдушного козака, що воліє навіть скорше вмерти, ніж піддатися ворогові. І В. Мандзій це зумів, нагадуючи глядачеві не одне з героїчного минулого нашого народу.

Але особливо гарні й привабливі для ока були групові виступи, що почалися вдало великим дитячим хором, весь в барвистих строях, що виконав „Гей, там на горі Січ іде", „Гей, у лузі червона калина" та „Куку чути в ліску". Коли ж ці діти почали ще й захоплено виконувати „Катерину", „Гречаники" та „Козачка" — оплескам не було кінця.

Спробою чисто балетної постановки треба вважати хореографічні варіяції та пантоміму на лібретто Олександра Білосвіта „Голуба мрія" в режисурі В. Мандзія під музику, скомбіновану з уривків українських пісень. „Голуба мрія" була задумана, як інтродукція до Фестивалю, але її можна було б виставити й цілком самостійно. Неможливо зупинятися тут над виконанням окремих точок програми. Досить відзначити, що були виконані на сцені Запорожець, Гречаники, Катерина, безчисленні Козачки, два варіянти Аркана, численні Коломийки, дівочий танок Гонивітер. Але тріюмфальним завершенням танкової програми були танки, виконані не на сцені, а в самій залі, звільненій в цій цілі від стільців, коли в виконанні Катерини взяло участь 12 пар, а в виконанні Гопака — 17 пар. Це було справді гідне завершення цієї танкової програми, що дала українській спільноті в Арґентині, поза всіми іншими мистецькими та виховними осягами, чудовий танковий ансамбль, з яким можна гідно виступити перед чужинцями, що, мабуть, і буде зроблено з нагоди запроєктованого в Буенос Айресі виступів фолкльорних національних груп на виставці народнього мистецтва з приводу 150-ліття арґентинської незалежности.

Показ народної ноші був також на належному рівні. Коло 30 учасниць продефілювали на сцені перед глядачами покликаним спеціяльним жюрі (п. Ганущакова, п. Ольга Бандура, п. Ів. Чарнецький та проф. Є. Онацький). За особливо гарні народні строї були визначені п. Є. Помажанський (стилевий стрій з Заліщиків), п. Юркова (полтавський стрій) та п. Ладикова (типово селянський галицький стрій); за стильові українські суконки — п. Г. Мандзіївна та п. Ольшанецька і за стилізовані українські блюзки — п. М. Палашевська та п. Помажанська (старша). Було, на жаль, чимало учасниць, що надіялися дістати відзначення, поначіплявши до українських строїв різні блискітки, що ними радо прикрашаються артистки дешевих театрів та варієте, але жюрі, на задоволення публіки, відразу забракувало цю „циганщину".

Приємне враження зробили виступи хору й оркестри Т-ва „Відродження" під проводом п. П. Окопного. Оркестра виконала „Українську Думку" Присовського та В'язанку українських пісень" в укладі самого диригента. Потім разом із хором були виконані „Туман хвилями лягає" М. Лисенка та „Взяв би я бандуру" і „Б'ють пороги" Давидовського. Остання річ зробила найбільше враження.

Зголосилися на Фестиваль і професійні співаки — баритон М. Голодик, що проспівав „Прощайте, Товтри" (пісня про Кармелюка) Фоменка, „Думу про Нечая" та „Пісню Яреми" (з „Гайдамаків") М. Лисенка. Пані Тамара Лихолай, буенос-айреський соловейко, виконала під власний супровід на бандурі народні пісні „Місяць на небі" та „Козак виїжджає". Відклавши бандуру, п. Т. Лихолай заспівала під супровід п. М. Цуканової на фортепіяно „Сонце низенько" з кольоратурними варіяціями. Оплески набрали оваційного характеру.

Так само великий успіх мала п. Галя Андріадіс, чудове меццосопрано доброї італійської школи, що недавно дебютувала в оперному театрі „Кольон" в опері „Валькірія" Ваґнера. Крім гарного голосу Андріадіс визначається ще й природженим мистецьким темпераментом, з яким виконує кожну річ. Не дивно, отже, що з перших слів арії „Відкрилася душа" з опери „Самсон і Даліла" Сен-Саенса (в українському перекладі), молода співачка захопила слухачів. Такий же успіх вона мала і в піснях „Карі очі" та „Казала мені мати".

На загал, Фестиваль мав такий великий матеріяльний й моральний успіх, і його виховне значення щодо активізації мистецької самодіяльности нашого громадянства взагалі, а молоді зокрема, таке всім ясне, що назріває рішення влаштовувати подібні Фестивалі щороку.

С. О.

Іван Заяць, правник і музика, що став архітектом

Якими дивними шляхами прокочується доля тих, що втратили батьківщину, можна побачити з життєпису Івана Заяця, нового українського архітекта в Америці.

Типовий львов'янин, бо у Львові народився в 1910 році, у Львові покінчив Академічну гімназію (1928) й в тім же самім Львові покінчив право (1932) та Школу Дипломатичних наук (1934), Іван Заяць скоро був примушений покинути своє місто, й піти в широкий світ, шукаючи нового знання та хліба. Зразу плянував стати адвокатом й відбував адвокатську практику у Львові і Скалаті. Згодом

Архітект Іван Заяць

пішов на шлях суддейської кар'єри, а склавши суддейський іспит (1937), був висланий на таке звичайне й типове для польської політики „спулжиця" — далеку мазурську провінцію, дарма, що молодий суддя Заяць, зі своїми двома блискуче складеними університетськими дипломами та як кандидат на докторат міг бути прикрасою навіть судів столиці. Мозаїка його життєвої кар'єри різнобарвна. Став начальником суду (Заклічин), входить до суду окружного, (Новий Санч і Краків), виконує функції нотаря (Рудки), а після нової війни пішов на Захід і там як „вічний студент" наново відвідував щораз то нові високі школи.

На Паризькім університеті в Інституті Міжнародного Права (1946-1948) все ще плянував зостатися при своїй першій професії правника, вже назрівала в його голові зміна і, ще відвідуючи виклади відомого знавця міжнароднього права, проф. Давіда, вписався на архітектурний відділ Національної славної у світі Вищої Школи Мистецтв, де за свої рисунки здобув перші признання та нагороди. Переїхавши з великою хвилею української еміґрації до Америки, він не тратив дорогого часу, як це зробило стільки з нас, але зараз таки в 1949 р. почав продовжувати свої архітектурні студії в Купер Унії в Ню Йорку, які закінчив по традиції, з відзначенням, у 1953 р. Ще два роки (1954-56) віддані цим самим студіям на Колумбійському університеті і оце недавно в серпні цього року Іван Заяць закінчив другий студійний період своєї другої професії блискучим іспитом перед стейтовою архітектурною іспитовою комісією, здобуваючи ще одну ліцензію, цим разом на виконування звання архітекта. У повідомленні, яке ця комісія післала до преси, підкреслюється високу оцінку знання І. Заяця. Він склав іспит, відповівши на 90 відсотків всіх питань.

Трудно відгадати, чи на цьому остаточно закінчиться шлях шукання і студій Івана Заяця. Після трудів дня довгими годинами при піяні він пригадує собі свою третю професію, найкращу з усіх, професію музики, двері до якої відчинив йому в 1933 р. диплом Музичної Консерваторії. Але чудесна професія архітекта так ідеально примістилася поміж знанням і мистецтвом, що може вже при ній залишиться на все наш давній музика, колишній правник й молодий архітект, Іван Заяць.

На недовгому новому професійному шляху Іван Заяць має вже чималий дорібок. Працюючи у фірмі Филип Джансон Ассошіейтес, він запроєктував відомий у світі атомічний реактор для Ізраїлю, якого оригінальні контури поміщені на новій ізраїльській поштовій марці. Він працював при проєктуванні відомого на всю Америку будинку „Сіґраму", кошти самої декорації якого виносять чотири з половиною мільйонів долярів та при проєкті музею в Ютиці й відомої серед фахівців каплиці в Гарщмоні, Індіяна. Моделі цих робіт виставлено на крайових виставах й друковано у фахових журналах. Під цю пору архітект Заяць працює над проєктом нового Бас Терміналу Вашингтонського мосту, якого головним проєктодавцем є світової слави Луїджі Нерві.

Українська громада в Америці може бути вдоволена, що з її рядів, і до того з-поміж недавніх воєнних розбитків, вийшов ще один визначний фахівець, який своїм знанням й здібностями та високою особистою й професійною культурою буде допомагати нам підносити щораз вище добре українське ім'я серед вищих верств американського громадянства. Ще більше вдоволення приніс своїм успіхом архітект Заяць своїм давнім товаришам і приятелям - правникам, з яких тільки одиницям дозволила доля продовжувати свою давню професію. Чимало з них пригадує собі зпоза мряки повного чвертьсторіччя активну участь тодішнього маґістра права, а теперішнього архітекта, Заяця, у працях Товариства Українських Правників, в межах якого готувалася нова зміна нашої правничої професії. Вони не візьмуть за зле колезі Іванові його „зраду" спільної професії, але получаться усі в спільному бажанні можливо найкращих успіхів на його новому професійному шляху. Під цим збірним бажанням бажає поставити свій підпис також автор цих слів, колишній товариш і співучасник молодої й буйної правничої долі Івана Заяця та всієї галицької адвокатури тридцятих років нашого неспокійного сторіччя.

Ярослав Падох

● Індійський прем'єр Неру дістав від парляменту продовження права арештування підозрілих осіб і притримування їх у в'язниці 6 місяців без суду. Таких в'язнів є в Індії коло 200 осіб.

● Індійський прем'єр Неру заявив, що коли китайські комуністи не відмовляться від свого ідеологічного принципу, що „війни мусять бути", то вся ситуація у світі стане „небезпечна й алярмуюча". Неру закінчив дебати в індійському парляменті над закордонною політикою уряду та виразно натякнув в ній на конфлікт між Москвою і Пей-пінґом.

АРҐЕНТИНСЬКИЙ УРЯД І КОМУНІЗМ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

розкладається й зникає в лоні суспільства сильного й матеріяльно забезпеченого, демократично організованого і вихованого в пошані до закону. Саме тому нема сильних організованих комуністичних партій в двох великих англосаксонських демократіях".

Засудивши американський мек - картизм, що кидав підозріння на мільйони людей і тим витворив нездорову суспільну атмосферу, д-р А. Фрондізі підкреслив необхідність поборювати комунізм шляхом піднесення рівня економічного життя всього громадянства. Але Арґентина не встані цього зробити, ізолюючись від світу. Вона потребує чужинецьких капіталів. І вона потребує виміни своєї продукції з продукцією інших країн. У тому числі і комуністичних. „Англія, Італія, Німеччина, скандинавські країни, Бельгія, Голляндія й інші країни західнього світу підтримують і намагаються побільшити комерційні зносини з Росією, Китаєм та іншими комуністичними країнами. Ці країни не бояться, що торгівля й обмін продуктами може сприяти пошеренню комунізму, бо держава має досить засобів, щоб контролювати і недопускати ідеологічної контрабанди. У нашій країні ми випросили дипломатичний персонал одної країни, що зловживав свої прероґативи для акції цього роду, і ми вживаємо заходів і схильні вжити всіх потрібних заходів, щоб недопустити, щоб, під покришкою торгівлі провадилися проникання, суперечне інтересам нашої нації..."

Вияснивши політику арґентського уряду в справі „вільної школи", що суперечить відомій непримиренній політиці комунізму, що монополізує в державі навчання в усіх школах, д-р А. Фрондізі закреслив образ антикомуністичних чинників, що діють в Арґентині:

„Арґентина розпоряджає оборонними силами, що діють проти комунізму краще від усяких репресій, бо відповідають самій істоті нашого арґентинства. У першу чергу знаходиться тут Церква, якої успішна дія супроти комунізму виявилася недавно на вулицях Буенос Айресу під час величного Марійського Конгресу, на якому я мав честь бути присутнім, як президент нації, під час урочистого акту сповненого релігійного чуття. Присутність на цьому акті величезної маси людей, що їх привабила на нього їх віра, пригадала мені і той запал, з яким відбувся Евхаристійний Конрес у Кордобі, і тоді я зрозумів ще раз, що поки Церква діє серед нас, проникання комунізму в наше середовище має бути неможливим. Більше того — воно має ще зменшитися під впливом глибокої релігійности нашого народу, що її виявила діяльність нашої Церкви".

Ствердивши ще раз, що арґентинський уряд під його проводом провадитиме постійну боротьбу проти комунізму, д-р А. Фрондізі застерігся, проте, проти надто драстичних заходів. „Один лідер одної демократичної партії заявив публічно в березні 1959 року, що всі трудноші, що їх переживає Республіка, походять від того, що Визвольницька Революція не виявила належної енерґії. Саме тоді, як на Кубі відбувалися масові розстріли, він висловився дослівно так: „Яка шкода, що революційний уряд не повівся так, як поводиться революційний уряд Куби. Тоді не було б деяких речей..." Досвід усієї нашої історії і недавні події в Америці виявляють що розстріли нічого не вирішують. Кров, розлита між братами, викликає ненависть і бажання відплати, а за цим величезну втрату духових і матеріяльних багатств, витворених попередніми поколіннями. Ті, які вважають, що антинаціональні ідеї комунізму можна викорінити встановленням диктатури, — хоча б вона й називалася демократичною — найкращі спільники комунізму. Досвід найбільших демократій землі виявляє, що єдина успішна протидія проти екстермістичних ідеологій — це практикування свободи й законности, бо насильство зрори, породжує насильство знизу. Я не дамся тим, хто хотів би штовхнути мене на нерозважний шлях недовір'я до демократії і до зміняя народу її виправляти. Я маю віру в традицію моєї батьківщини, яка завжди тріюмфувала над анархією і над ненавистю і що завжди розбивала тиранів..." — закінчив свої міркування президент Фрондізі.

● Посадник Західнього Берліну Віллі Бравн здобув перемо... соціялістами, які хотіли ... в партійну програму ... засудження атомової зброї і відкинення її для німецької армії. Нова програма німецьких соціялістів у цьому пункті така крутійська, що можна її пояснювати також як згоду на атомову зброю.

✝

Ділимось сумною вісткою
з Рідними, Приятелями й Знайомими,
що дня 4-го листопада 1960 р. відійшов від нас у Вічність, після довгої й важкої недуги, на 69-му році трудолюбивого життя, в с. Космачі, Україна,
Наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО,
бл. п. ПЕТРО ГАВРИЩУК

В глибокому смутку:
Дружина — НАДІЯ
Дочки — ІРИНА й ОЛЬГА
Зяті — Михайло МОРОЗ і Василь ТРУШ
Внуки — ІГОР, ОКСАНА, ЯРОСЛАВ, ІРИНА й АНДРІЙ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Мойого Дорогого МУЖА
бл. п. Миколи ФИЛИКА
у П'ЯТНИЦЮ, 2-го ГРУДНЯ 1960 року
в год. 8:00 рано
будуть відправлені
СЛУЖБА БОЖА І ПАРАСТАС
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ,
в церкві св. Петра і Павла — в Джерзі Сіті,
на які запрошує Друзів та Знайомих
Дружина МАРІЯ

Замість квітів на могилу
бл. п. МАРІЇ МИРОНЮК
складають — $20.00
на Злучений Амер. Український Допомоговий Комітет
ІРИНА і ОЛІЯН НАНАССІ

Роковини мадярської революції в Буенос Айресі

(Едо) Міжнародна організація „Визволення Европи", що діє в Аргентині, відзначила в днях 22 і23 жовтня IV Річницю Мадярської Революції. В суботу 22 жовтня в мадярському клюбі відбулася пресова конференція, яку то відкрив голова організації п. Гуго Варі, який представив присутнім генер. секретаря п. Мих. Рубінця. М. Рубінець підкресливши значення мадярської революції в загальній боротьбі поневолених Москвою народів за визволення, спинився зокрема на методах, що їх вживає Москва в своїй імперіялістичній політиці, і що їх вона почала застосовувати перше в Україні, а потім і в інших країнах. Методи ці — підступ, фальшива демагогічна пропаганда, брехня, просякання має комуністичними агентами і вкінці вжиток грубої сили, прикритий в свою чергу лицемірними фразами про „визволення" та про „рай земний".

Промовець представив на мапі розвиток московського імперіялізму, як Москва з маленької території розрослася до великої імперії, що носить тепер облудну назву Союзу Республік.

Виступали також пресовий секретар Організації та один мадярський студент, що змальовали жорстоке і підступне поводження москалів при здавленні мадярської революції.

В неділю 23 жовтня в катедралі Буенос Айресу, аргентинський єпископ Тато відправив Службу Божу за покращання долі поневолених народів та за звільнення їх з-під московського ярма. Були виставлені прапори всіх поневолених народів, в тому й України. Народи зложили вінок перед пам'ятником генерала Сан Мартіна-Визвольника.

Полк. Єдігер, кавказець.

Зустріч письменника Уласа Самчука з українським громадянством Філадельфії

Заходом Об'єднання Українських Письменників „Слово" і Філадельфійського Літературно-мистецького Клюбу відбувся у Філадельфії в суботу 19 листопада в залі Спортового Товариства „Тризуб" літературний вечір з виступом Уласа Самчука. Вечір відкрив голова Літературно-мистецького Клюбу Володимир Дорошенко, привітавши шановного гостя. Проводив вечором секретар Об'єднання Українських Письменників „Слово" Остап Тарнавський. Письменник Улас Самчук у своєму виступі характеризував свою літературну працю, спиняючись головно на останньому романі „Чого не гоїть вогонь". Як відомо, темою роману є визвольна партизанська боротьба українського населення Волині проти німецької та московсько-большевицької влади. Письменник підкреслював, що його новий роман є тісно пов'язаний з цілою його творчістю: яка має своїм змістом українську живу людину, людину української стихії життєву і творчу людину, яка здібна стати до боротьби за свої права і шукає відповідних і правдивих шляхів для цієї боротьби за своє існування. Остап Тарнавський в своїх нотатках подав, що у творчості, який заступає Улас Самчук — творчості в осередку якої стоїть боротьба за свободу народу, непоборний сьогодні в літературі він порівнював Уласа Самчука з визначним письменником новітньої Греції Нікосом Казанцакісом, який теж присвятив свою творчість боротьбі греків за незалежність. Роман Казанцакіса „Свобода або смерть" говорить про боротьбу греків за волю на Креті подібно як роман Самчука оспівує боротьбу одної частини України — Волині. Напасті большевицької пропаганди на всю творчість Самчука а спеціяльно на останній його роман, вказують, що Самчук вибрав тему, яка потрібна українському народові у його змаганнях і яка б'є по ворогові. В дискусії висловлювались письменниці, Галина Журба, Марія Струтинська, Оксана Керч, погляд католицької критики висловив д-р Петро Ісаїв, про твір говорили теж читачі, висловлювався теж бувший вояк УПА М. Ковальчин. Тема роману ще жива в пам'яті всіх, хто, пережив останні воєнні дні і вона контроверсійна. Завдання письменника не списувати хроніку, але поставити ідею і донести її до читача мистецькими засобами. Письменник Самчук поставив ідею безсмертности української стихії і бажання оформити цю стихію в єдино достойні та справедливі рами боротьби яка має принести свободу. Особа письменника і тема літературного вечора притягнули численну публіку, яка виповнила залю „Тризуба" по береги і з увагою слухала доповіді і дискусії.

ТОМ

Бабунині Казки

(Т. Білецька: Бабунині казки для дітей кожного віку. В-во „Нашим дітям — ОПДЛ". Торонто-Ню Йорк, 1959, стор. 64.).

Розказує ці казки бабуня своєму онукові, якого батьків порвав злий „чародій-лиходій". Багато пригод зазнало бабуня, втікаючи з онукомнемовлям від посіпак лиходія, заки прибула до нової землі, за море, де живе „добра ворожка". В тіні „ворожки" бабуня „золотими кліщиками срібні дротики крутить".

Це в казковій формі — наша сучасність. І щодо вплином оповідання-казки бабуні онук клянеться пластовим словом честі, воювати, як виросте, „чародія-лиходія", так, як ці нескорені бійці на Рідній Землі, що „вчилися чити тільки з чистої криниці відділяти зерно від полови й ніколи перед ніким не гнути хребта".

Усі оповідання Т. Білецької мають за казковою формою свій глибший зміст чи то історичний („Бабунина казка", „Меч святого Юрія"), чи етично-виховний („Пригоди Яшка Страшка", „Совина нивка", „Казка про великого та малого Хому"), чи жартівливий („Казка-не-казка про діда Андрушка"). Наша багата казкова творчість дала письменниці стилістичні та поетичні засоби, головно в креації її героїв, але зміст оповідань та їхні сюжети наскрізь оригінальні, сучасні барвні, живі, а одночасно корисні для національного і морального виховання дитини. Якщо дитина старша, то кожна казка Т. Білецької дасть їй багато для думки, а меншу дитину заціхавить фабула й казкова обстановка. Тому теж слушно подано на заголовковій сторінці, що це казки для дітей кожного віку.

І українська бабуня, що сиділа на призьбі білої хати й розважала внучат казками, воскресла тут перед нами у своїй типовій, хоч дещо трудній ролі. Ця наша сучасна еміграційна бабуня не лише опікується дітьми, коли батьки лихою долею розлучені з ними, або йдуть до заробкової праці, вона теж передає дітям рідне слово, народну творчість, історичні події минулого, словом стає тією ниткою, що сполучає сучасне дитяче покоління з рідними традиціями. Багато сьогодні таких бабунь, і тому не дивно, що вони входять до літератури, а „бабунині казки" стають великою допомогою українським матерям та виховникам.

Книжка гарно та стилево ілюстрована образками-графіками, до того кольоровими, хоча вони може не завжди підбирають динамічні моменти сюжету, такі важливі для дитячого сприймання змісту.

Наші виховники в Пласті, СУМ-і, а самозрозуміло учителі Рідних Шкіл повинні придбати цю дійсно гарну книжку для поширення серед батьків і дітей, як зрештою і інші видання з маркою Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ОПДЛ, нашого найповажнішого дитячого видавництва. Крім видань десяток книжок, ОПДЛ редагує теж дитячий журнал „Веселка", що є під сучасну пору нашим найкращим, дійсно репрезентативним дитячим журналом.

Треба сказати ще, що з української книжкою в нас якась дивна річ: вкоди й завжди лунають нарікання батьків та виховників на асиміляцію нашої молоді, але українську дитячу книжку чи то журнал не всюди в українській хаті можна побачити. А якщо дитина, вже змалку не має і не читає української книжки, чи то, вже школи українознавства і всі організації даремне працюють над тим, щоб зацікавити дитину українською проблематикою. Чужий книжці та й процесові асиміляції можна і треба протиставити таки не що інше, а найцінніщу нашу зброю — книжку в рідній мові.

Ірина Винницька-Пеленська

„Самопоміч" і СФУЖО та СУА координують працю для виховання і суспільної опіки

Представники Світової Федерації Українського Жіноцтва, Централі Союзу Українок Америки та Організації Українців в Америці „Самопоміч" відбули в суботу 19 листопада 1960 у Філадельфії спеціяльну конференцію в справах: 1. Координації та поважавлення праці відносно національного виховання української дитини й молоді. 2. Координації і узгіднення референтів суспільної опіки зокрема у відношенні допомоги залишеним по країнах Европи, та потребуючих українців взагалі та допомоги своєму членству. Нарада вислухала доповідей інж. Романа Білинського та проф. Анни Білинської на тему виховання молоді, та Олександра Гладишовського, проф. Лідії Бурачинської та Святослава Богачевського у справах суспільної опіки. У вислідї дискусії міжорганізаційна конференція рішила визнати за засаду — координувати і узгіднювати всі організаційні заходи і праці в питаннях національного виховання дітей і молоді та суспільної опіки. Конференція ухвалила покликати окремі комісії: виховну з осідком у Ню Йорку і суспільної опіки з осідком у Філадельфії, завданням яких є опрацювати відповідні підготовчі праці та допильнувати здійснення повищих ухвал. В нарадах взяли участь: від СФУЖО і Союзу Українок — п. Олена Лотоцька, містоголова СФУЖО і голова СУА, Ганна Білинська, Святослава Богачевська, Лідія Бурачинська, Кекилія Гардецька, д-р Наталія Пазуняк, Степанія Пушкар, від Централі „Самопоміч" — Юліян Ревай, Олександер Гладишовський, Роман Білинський, Микола Ценко, Володимир Пушкар і Мирон Утриско.

● **До Північної Кореї** під комуністичним правлінням переїхало за добровільною репатріяцією від грудня мин. року до цього часу 50.000 корейців, що перебували в Японії. Вони рахувались за репатріяційна акція, в Японії було 611.000 корейців. Тепер рішили перевозити тижнево по 1.200 корейців під комун. правління, якщо будуть охочі. Південна Корея постійно протестує проти цієї акції, але без успіху.

● **Корпорація „Ф. В. Даджє"** повідомляє, що в жовтні цього року число будівельних контрактів збільшилося на 6 відсотків в порівнянні з тим самим місяцем минулого року і становило $33.319,145,000. Індекс нових будівель в роках 1947—1949 пересічно виносив 100, а цього року в жовтні він становив 294%.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Ювілейна мистецька виставка малярських праць проф. Юліяна Буцманюка і його учнів** відбулася в Едмонтоні, Альб., Канада, в днях 12 і 13 листопада ц. р. Виставка охоплювала ок. 200 праць проф. Буцманюка і його учнів: Олі Манастирської, Парасі Іванець, Орисі Жмуркевич, інж. Л. Литинська, Маркіяна - Коваленка, Тусі Йолик, Олега Ніньовського, Ігоря Тодорука, Юлі Марич і Марти Олійник.

● **Співредактор вінніпеґського „Нового Шляху" Володимир Мартинець** вийшов з огляду на свою хворобу із складу редакції цього часопису і на його місце заангажовано ред. Анатоля Курдидика, який доведавна працював у торонтському „Вільному Слові".

● **Відомий український літературознавець і перекладач проф. Володимир Державин** важко захворів на частинний параліч. Під сучасну пору проф. Державин перебуває в лікувальні Німецької Суспільної Опіки. Водночас із цим, як пов-домляють з Німеччини, відомий український шевченкознавець проф. Павло Зайцев зазнав важкого поранення від удару мотоцикла і перебуває тепер у шпиталі. Во останнє, ще перед випадком, проф. Зайцев був уже краще матеріяльно забезпечений і навіть мав пригідніші умови для наукової праці.

● **Літературно - Мистецький Клюб у Ню Йорку** влаштовує в п'ятницю дня 2 грудня ц. р. доповідь проф. Олега Музиченка, який недавно прибув із Бразилії до ЗДА і включився тут у працю Українського Музичного Інституту, на тему „Соціялістичний реалізм і совєтська музика". Початок о год. 8-ій вечора.

● **Дирекція Університету Українознавства при НТШ у ЗДА** повідомляє, що шостий цикл викладів відбудеться в суботу дня 3 грудня ц. р. від години 2-ої по полудні в домівці НТШ при 302-304 Вест 13-а Стріт. У програмі виклади з клясичної і модерної української літератури, історії України часу першої світової війни, географії України, аналіза Шевченкового слова тощо.

Успіхи Роми Прийми в Лондоні й Парижі

Париж. — Українська танечниця Рома Прийма з Ню Йорку виступала з власними балетними концертами в Лондоні 7 листопада в залі театру Рудольфа Стайнера і 12 ц. м. в Парижі у театрі „Комеді де Шалте д'Елізе", і у обох цих виступах мала великий успіх: залі були повні вщерть, а публіка прийняла її танки з захопленням, примушуючи в обох випадках до наддатків. На обох виступах акомпаніювала артистці її мати, піяністка Іванна Прийма а англійський та французький конференсьє тримолись у своїх поясненнях тексту, що його зладив Роман Купчинський. У Лондоні заангажовано Рому Прийму на телевізійні виступи в Англії і в Голляндії. У Парижі Союз Українок улаштував в новому Українському Домі прийняття для рідних гостей з Ню Йорку та їх зустріч із паризько-українською громадою. У фахових рецензіях в лондонській і паризькій пресі підкреслювано оригінальність та мистецьке викінчення танків Роми Прийми, її приналну позу, багаті одяги, техніку та інші прикмети. Іванна Прийма виїхала до Америки, а Рома Прийма залишилася ще в Західній Европі для дальших виступів.

Знижка доляра на чорному ринку у Варшаві — мірилом настроїв

Варшава. — На чорному ринку у Варшаві доляр впав з попередньої вартости 85-90 злотих за доляра до 80 злотих за доляра. Хоч воно таки двадцятикратно більша вартість за офіційну розцінку $1 рівняється 4-м злотим проте західні обсерватори у столиці Польщі придають цій знижці значення, як характеристичному показникові настроїв в польському громадянстві до режиму Гомулки. Кореспондент „Н. Й. Таймс" А. Ользен уважає за фальшиву переконання в деяких американських колах, наче б нинішня Польща була наче б форпостом західніх думок за залізною завісою. Хоч поляки придають велике значення культурним і економічним зв'язкам із Заходом, проте вони вже в значній мірі пересякли комуністичною пропагандою і, наприклад, Фідель Кастро і Патріс Люмумба це в очах майже кожного поляка національні герої Куби і Конга, які борються проти ворожих затій американських імперіялістів. Упадок вартости доляра на комуно-польській чорній біржі західні обсерватори вяжуть безпосередньо з двома подіями: заповідженням „важкого рубля" в Совєтах поруч із великим дефіцитом платничого балансу ЗДА та зі зміною адміністрації в ЗДА. Пересічний поляк переконаний, що новий уряд в ЗДА погодиться на совєтські речепти щодо загального роззброєння, співвічування з Берліну — твердить згаданий американський журналіст.

Канада збільшує кредит на експорт товарів

Оттава. — Міністер торгівлі Джордж Гісс заявив в Палаті Громад, що уряд і торговельні банки збільшують кредити на те, щоб зростав експорт товарів. 9 канадійських банків і уряд мають зорганізувати окрему корпорацію, яка даватиме кредити на вивіз товарів. Уряд має дати $200 мільйонів, а $500 мільйонів має зібрати нова експортова компанія від банків. Цю кредитову інституцію організують на те, щоб канадійський експорт із успіхом міг конкурувати на міжнародних ринках. Цей кредит не будуть видавати на експорт консумційних товарів, бо він призначений на вможливлення вивозу товарів тривкої вартости. Канадійські промисловці нарікали, що вони не могли продавати за кордон товарів, бо їм пропонували купівлю на довготермінові кредит, на який вони не могли погодитися.

Процес Айхмана відбудеться 6-го березня 1961 року

Єрусалим. — Початок судового процесу проти Адольфа Айхмана, нациста, обвинуваченого в масовому винищуванні жидів під час другої світової війни, визначено на 6 березня 1961 року. Передбачають, що світову пресу на цьому процесі заступатиме 374 кореспондентів із 35 країн, які обслуговуватимуть сім міжнародних пресових агенцій і 330 окремих часописів. Звідомлення із судової залі будуть передавані не тільки кореспондентами, але й телевізійними станціями. Усі зізнання обвинуваченого і свідків будуть передавані в перекладах на усі найважливіші мови світу.

Короткі Вістки

● **У Лондоні** проголошено тимчасове припинення праці над новим фільмом „Клеопатра" продукції американської компанії „20-Сенчері-Фокс" внаслідок важкої недуги голівудської зірки Елізабет Тейлор, яка грає в тому фільмі титулову ролю і несподівано захворіла у Лондоні. У фільм „Клеопатра" інвестовано вже сотки тисяч дол. і він має коштувати мільйони.

● **У Південному В'єтнамі** якісь провокатори поширили летючки з оскарженням ЗДА, Англії і Франції, що це вони затіяли спробу військового бунту проти прозахідного режиму президента Нго Дінг Дієма. Ці західні держави нібито невдоволені диктаторськими методами правління названого в'єтнамського лідера. Амбасади трьох західніх держав проголосили рішуче спростування тих закидів.

● **Промисловець із Гіллсдейлу, Мишіґен, — Дейвід Е. Арит** пропонує, що віце-президент Річард М. Ніксон в найближчих чотирьох роках не займав жадного становища, тільки присвятився організації і перебудові Республіканської партії. На фінансування цієї акції пропонує організувати безприбуткову корпорацію зі 100,000 членів, які платили б по $10 річної вкладки.

● **Совєтська мука**, експортована за кордон, має надзвичайно високий відсоток радіоактивности — ствердила державна англійська Рада досліджень над сільсько-господарськими продуктами, яка перевіряє весь імпорт таких продуктів до Англії. Стверджено, що в совєтській муці є 23 т. зв. одиниць радіоактивности в порівнянні з 4-ма одиницями в муці американській. Цей відсоток радіоактивности в совєтських зерні і муці пояснюють атомовими вибухами над Сибіром і південно-східними азійськими теренами СССР, що їх большевики переводять без уваги на українські сільсько - господарські поля і збори.

Посмертні згадки

Микола ДЕМКОВИЧ, довголітній член УНСоюзу, останньо 287 Від. УНСоюзу „Сини України" в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер дня 28-го листопада 1960 р. на 68-му році життя, в лікарні Медікел Сентер. Покійний народ. в Добрій Шляхотській, пов. Лісько, Зах. Україна, став членом УНСоюзу в 1915 р. Полишив у смутку дружину Катерину, доньку Марію та сина Івана. Похорон відбудеться в дні 1-го грудня 1960 р. з пох. заведення І. Ковальчика та української кат. церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, на цвинтар Святого Хреста в Норт Арлінґтон, Н. Дж. — Вічна Йому Пам'ять!

Т. Литвинюк, секр.

ВАСИЛЬ НЕЗОВИЧ з Байону, Н. Дж., довголітній член Відділу 158 УНС, ім. Б. Хмельницького в Брукліні, Н. Й., помер на удар серця дня 4-го жовтня 1960 р., проживши 67 років. Покійний народився 14-го лютого 1893 р. в селі Хробузна, повіт Збоків, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Анастазію, сина Василя, доньку Марію, синову Стефанею, внуку Синтію, двоюрідного брата Василя і братаника Ярослава в Канаді, двоюрідну сестру Теклю в Дітройті і 5 братів та дві сестри в Хробузній, Зах. Україна. Похорон відбувся 7-го жовтня 1960 р. при cослуженні священиків о. Борси з Джерзі Сіті і о. Паздрія з Байону, Н. Дж. Тіло Покійного поховано на укр. кат. цвинтарі Преч. Діви Марії у Факс Чейс, Па. — Нехай Земля буде Йому легкою. В. Н. П.!

П. Дубовецький, рек. секр.

ПЕТРО В. СТАНСКИЙ, член Відділу 158 УНСоюзу, ім. Б. Хмельницького в Брукліні, Н. Й., помер дня 28-го жовтня 1960 р., проживши 54 роки. Покійний народився 27. серпня 1906 р. в Отиневичах, пов. Бібрка, Зах. Україна. Полишив у глибокому смутку дружину Марію, доньку Мілдред, маму Марію, брата Йосифа і дальшу родину. Похорон відбувся 31. жовтня 1960 р. з похоронного заведення до церкви св. Духа, при Гі. 5-ій вулиці в Брукліні, а опісля на Ст. Джанс цвинтар, Квінс Вілледж, Н. Й. — Вічна Йому Пам'ять!

П. Дубовецький, рек. секр.

ТАРЗАН, ч. 4,561. Глузування Джіма Біггімса.

Тарзана взяла до неволі банда пігмеїв під проводом Джіма Біггімса, — зрадливого спільника.

Під час походу Калп глузував над мавполюдом — Ваш приятель завтра згине...

— Смерть із тортурами за непослух Вірі... І за його любовну нахабність до королеви Теві!